

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DONDERDAG 21 APRIL 2011 OM 19.30 UUR

Voorzitter: de heer B.B. Schneiders
Griffier: de heer B. Nijman
Wethouders: de heer E.P. Cassee, de heer P.R. van Doorn, de heer P.J. Heiliegers, de
heer J.C. van der Hoek en de heer J. Nieuwenburg

Aanwezig zijn 38 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), de heer G.B. van Driel (CDA), mevrouw L.A. Drogtróp (SP), de heer J. Fritz (PvdA), de heer W. van Haga (VVD), de heer R.H.C. Hiltemann (SP), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Jong (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), de heer B. Jonkers (SP), mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kruisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij De Leeuw), mevrouw D. Leitner (D66), de heer A.P. Marselje (D66), de heer L.J. Mulder (GroenLinks Haarlem), mevrouw M. Otten (Trots op Nederland), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer ir. F.H. Reeskamp (D66), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer R. Schaart, mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), de heer M. Snoek (CDA), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer E. Veen (VVD), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. Van Zetten (D66).

Afwezig: de heer J. van de Manakker (SP)

De VOORZITTER: We gaan de vergadering openen. De vergadering is geopend. Even een paar mededelingen vooraf. Welkom aan iedereen op de tribune, vanuit verschillende hoeken zie ik. ViVa!, heb ik de indruk. Vrijwillige brandweermensen. Hartelijk dank voor uw brochure en brandmelder. We begrijpen dat dit vooruitloopt op de discussie die volgende week donderdag zal plaatsvinden in de commissie Bestuur, waar u van harte bij uitgenodigd bent.

De heer VRUGT: Voorzitter, van de orde. Nu het toch even vermeld wordt, zou ik het verzoek willen doen een brief die ik in handen heb, via de griffie te laten kopiëren en aan de raadsleden te laten uitdelen. Omdat dit een duidelijk bewijs is van het feit dat er een cultuur binnen de VRK blijkt te heersen dat het ongewenst wordt gevonden dat men de media opzoekt omtrent arbeidsverhoudingen en andere zaken waar men terecht aandacht voor vraagt. Ik zou graag de bodes willen vragen deze brief te laten ronddelen, in voorbereiding op volgende week.

De VOORZITTER: Ja, dank u wel. Voor het vragenuur meld ik dat de verschillende vragen zijn aangemeld: van GroenLinks inzake oefenruimtes Daisy Bell, van de SP inzake de afsluiting van de Kruisweg en van de SP inzake de actuele situatie van thuiszorgmedewerkers bij ViVa!.

De heer HILTEMANN: Voorzitter, mag ik nog even de heer Van de Manakker afwezig melden?

Mevrouw VAN ZETTEN: En mevrouw Kerbert komt wat later.

1. VRAGENUUR

De heer BOL: Dank u wel. Afgelopen maandag werd ons bekend dat de rechter uitspraak heeft gedaan in het proces van de verhuurder van de opstallen Slachthuisterrein contra Daisy Bell Oefenruimtes. Daisy Bell is veroordeeld tot het betalen van een huurschuld met

terugwerkende kracht over zo'n tien jaar. Aangezien dit voor Daisy Bell niet op te brengen is, is met de verhuurder overeengekomen dat de huurschuld wordt kwijtgescholden en Daisy Bell per 1 september dit jaar het pand verlaat. Hiermee komt een eind aan een uniek bedrijf dat oefenruimtes bood aan beginnende bandjes op het Slachthuisterrein. Niet alleen kan Daisy Bell gezien worden als een broedplaats voor jonge muzikanten, het voert in feite ook een gemeentelijke taak uit door op commerciële basis, zonder subsidie, goedkope oefenruimtes voor Haarlemse jongeren aan te bieden. In commissieverband is door de raad al eerder over Daisy Bell gesproken, maar nu het einde van Daisy Bell op het Slachthuisterrein onafwendbaar is, hebben wij de volgende vragen. Is het u bekend dat Daisy Bell per 1 september het onderkomen op het Slachthuisterrein moet verlaten? In de berichtgeving van Daisy Bell over de laatste ontwikkelingen wordt gesteld dat men in gesprek is met de gemeente over een doorstart van Daisy Bell op een andere locatie. Kunt u dit bevestigen en wilt u ons informeren over de uitkomsten van dit overleg? Is er kans op een doorstart per 1 september 2011? Is het college bereid Daisy Bell bij een doorstart te helpen en op welke manieren denkt u dat te kunnen doen? Wij hebben vernomen dat er recentelijk overleg is geweest tussen de gebruikers van de Nieuwe Energie en Daisy Bell. Is dit u bekend en zou u willen onderzoeken in hoeverre dit ontwikkelingen op dit cultureel bedrijventerrein zou kunnen versterken? We zijn zeer benieuwd naar uw antwoorden.

De VOORZITTER: Meneer Bol, ik kan u melden dat ons inderdaad bekend is dat de huurovereenkomst afloopt. Ik help u herinneren dat er een motie is aangenomen in de raad waarin de waarde van Daisy Bell voor het Haarlemse muzikale leven is onderstreept en waarbij de vraag is gesteld of we kunnen helpen. Die motie is toen aangenomen. Was niet nodig, omdat het college ook al die mening had. Inmiddels zijn we in gesprek met Daisy Bell. Twee, drie weken geleden zijn ze bij me geweest en daarvoor heb ik ruggespraak gehad met een aantal portefeuillehouders. En er zijn reële mogelijkheden voor een tijdelijke overbrugging. Er wordt ook gesproken over een definitieve oplossing. En als u vraagt hoe de gemeente wil helpen, kan ik u zeggen dat de gemeente wil helpen in het faciliteren. Dus ik denk dat we daarmee aan uw zorg – die ook onze zorg is – voldoende aandacht geven. Wilt u nog een aanvullende vraag stellen?

De heer BOL: Nee, ik wil u danken voor uw initiatief.

De heer HILTEMANN: Afgelopen maandagavond heeft onze fractie bezoek gehad van een groot aantal ondernemers van de Kruisweg. Ze hebben ons duidelijk kunnen maken dat het water hen tot de lippen staat, door de 'Atlantic Wall' die door de gemeente is neergezet op de Kruisweg, om de auto's daar de weren. Omzetdervingen van 36 tot 60% en zelfs 70% worden genoemd en onderbouwd in het stuk dat ik heb samengesteld uit de reacties van ondernemers. Dat zal ik u straks geven. Eurosound overweegt zelfs om te sluiten. Dat bedrijf heeft 50 tot 60% minder omzet en kreeg vorige week donderdag zelfs maar één klant. Maar dat geldt niet alleen voor Eurosound. Snackbar Simpel heeft 30% minder omzet en heeft problemen met het betalen van leveranciers en personeel. De sigarenzaak heeft 25% minder omzet. Alphenaar, een begrip in Haarlem, merkt dat klanten uitwijken en dat bevoorraden niet meer mogelijk is. Ga maar eens 75 m wandelen met een vleugel of piano. De seksshop levert 50 tot 60% in. Men heeft normaal een omzet van 650 euro per avond, en nu nog maar 100 tot 120 euro. Helios in de Kruisstraat merkt dat de klanten uitwijken naar andere plaatsen. Men heeft extra veel kosten omdat klanten nu vragen om bezorging. De Espressobar 20% en Lion D'or heeft aantoonbaar een omzetderving van 70%. Alles nog eens na te lezen in dit document. Geacht college: de ondernemers weten niet beter dan dat ze goed bereikbaar zouden blijven. De straat zou autoluw worden en niet autovrij. In alle overleggen met de gemeente, ook met wethouder Van Doorn, is dat het uitgangspunt geweest tot ze ineens werden overvallen door een rij betonblokken. Zonder enig overleg met de ondernemers en zonder enige waarschuwing waren ze plotseling onbereikbaar voor klanten en leveranciers. En dat is niet meer te verdedigen met ondernemersrisico. Dit kunnen we de ondernemers niet verwijten en we

kunnen ze ook niet met de brokken laten zitten. Als dit zo doorgaat, gaan deze ondernemers achter elkaar failliet. Dat is geen loze kreet, het blijkt uit onweerlegbare cijfers. College, mijn vragen. Bent u het met de SP eens dat dit niet kan worden afgedaan met ondernemersrisico? Bent u bereid de barricade onmiddellijk te laten verwijderen van de Kruisweg? Bent u bereid om, zoals de ondernemers altijd is voorgehouden, de Kruisweg in gedeelten te herprofilen? Bent u bereid met de ondernemers in contact te treden om een afdoende oplossing te zoeken die voor alle partijen aanvaardbaar is. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan venstertijden voor laden en lossen of beweegbare palen zoals in de binnenstad. Bent u bereid de ondernemers financieel te compenseren voor het aantoonbaar geleden verlies? Dit ook om de ondernemers en de gemeente aanzienlijke juridische kosten te besparen. Een aantal ondernemers is namelijk al voornemens juridische bijstand te zoeken om faillissement te voorkomen. Bent u voornemens om in het verdere traject de ondernemers beter te betrekken bij het overleg. Een veel gehoorde klacht was dat zij uitnodigingen hierover niet ontvingen en zij pas achteraf kennis kregen van een overleg dat had plaatsgevonden.

Wethouder VAN DOORN: Voorzitter, er zijn al geruime tijd activiteiten gaande om het Stationsplein mooier te maken. En dat betekent dat er werkzaamheden moeten worden verricht en die kunnen ertoe leiden dat weggebruikers er nadeel van ondervinden. Afgelopen week heeft er op initiatief van de gemeente een vergadering plaatsgevonden, met een vertegenwoordiging van City Management Groep. Er is voor gezorgd dat ondernemer er met elkaar over konden praten en konden zoeken naar oplossingen voor de bestaande problemen. Ook is uitleg gegeven over waar bepaalde werkzaamheden voor worden gedaan. Die uitleg heeft natuurlijk eerder plaatsgevonden via allerhande berichtgeving. Zodat mensen er weet van hebben, maar dat neemt niet weg dat er nadeel van wordt ondervonden. Voor zover bedrijven en ondernemers nadeel ondervinden van deze werkzaamheden, bestaat er een regeling voor nadeelcompensatie. Daar kan elke ondernemer een beroep op doen om te proberen het omzetverlies te compenseren. Bent u bereid de barricade onmiddellijk te verwijderen? Nee. Want we hebben ook te maken met de veiligheid van de werklieden daar en we moeten ervoor zorgen dat er geen verkeersstromen plaatsvinden, ook vrachtverkeer, waar mensen dagelijks aan het werk zijn. We hebben daar zorg te dragen voor die mensen. We zijn geruime tijd met ondernemers in gesprek om duidelijk te maken dat alle werkzaamheden in fasen worden uitgevoerd. We gaan daar ook mee door; het zijn vier fasen. We treden regelmatig met de ondernemers in overleg, dat doen we via de mensen die daar namens ons werkzaam zijn. Als ondernemers er prijs op stellen dat ik zelf met hun kom praten, eventueel samen met collega Nieuwenburg van Economische Zaken, zijn we daar gaarne toe bereid. Beweegbare palen zijn te traag voor het busverkeer wat van die straat gebruik maakt, dus dat is geen oplossing voor het vraagstuk. Dat is de reden dat we de huidige maatregel hebben getroffen. Uw laatste vraag: er wordt op dit moment een inloopspreekuur ingericht. De heer Postma geeft daar invulling aan. De eerste keer dat het gehouden werd waren er twee ondernemers. Het begint nu gelukkig drukker te worden. Dit berekent dat er veel informatiebehoefte is en daar geven we graag invulling aan.

De heer HILTEMANN: Een opmerking: ik begrijp de regeling, die was mij ook bekend. Alleen u begrijpt waarschijnlijk ook dat die zodanig traag werkt, dat mensen failliet zijn en ze achteraf nog wat toegekend krijgen.

Mevrouw ÖZOGUL: Ik wil in eerste instantie aangeven dat ik deze vragen mede namens Actiepartij, OPH en Haarlem Plus stel. Ik wil eerst een toelichting geven. De ViVa! dames en heren zijn woedend. De werkgever ViVa! heeft vorige week een definitief besluit genomen om in het contract met de gemeente Haarlem niet meer de geldende cao norm te betalen voor de huishoudelijke hulp met signalering, dat is functiegroep 15. De vrouwen moeten een contract tekenen dat staat voor schoonmaakhulp zonder signalering. Dat is FWG 10. Als zij niet tekenen volgt ontslagaanzegging. Met dit besluit van de Raad

van Bestuur ViVa! wordt de cao VVT geschonden, en dus niet nagekomen. Dit is in strijd met het raamcontract dat de gemeenteraad heeft vastgesteld. Hierin is de uitdrukkelijke eis opgenomen dat de cao VVT moet worden nagekomen en dat in de regio Haarlem elke huishoudelijke hulp met signalering moet werken, zonder uitzondering. Signalering is de essentie van het vak van de huishoudelijke hulp in de thuiszorg van de gemeente Haarlem. Mijn vragen. Is het u intussen bekend dat uw partner de ViVa! Zorggroep vorige week een definitief besluit heeft genomen om in het bestaande contract met de gemeente Haarlem niet meer de geldende cao-norm te betalen voor de huishoudelijke hulp met signalering, functiegroep 15, maar te vervangen door de functiegroep 10 dat staat voor louter schoonmaken zonder de opdracht tot signalering? Bent u het met ons eens dat dit besluit in strijd is met geest en letter van het raamcontract dat u heeft gesloten met de ViVa! zorggroep over het inzetten van de huishoudelijke hulp met signalering? Hebt u uitdrukkelijk of oogluikend vrijstelling gegeven aan ViV!! Zorggroep van de uitdrukkelijke eis dat in Haarlem, in de thuiszorg, elke huishoudelijke hulp signalering in haar pakket heeft? Zo ja, hebt u deze essentiële wijziging vooraf besproken in de gemeenteraad? Wilt u het contract c.q. het verlengde contract stopzetten met ViVa! Zorggroep, nu zij volledig in strijd met het raamcontract, huishoudelijke hulp met signalering wil vervangen door huishoudelijke hulp zonder signalering, en daarmee de bestaande medewerkers tot een onmogelijke keuze dwingt met een netto loonsverlaging van ongeveer 300 netto euro per maand bij een contract voor 25 uur per week? Bent u bereid om alsnog met de vakbond Abvakabo en de Abvakabo-actiegroep de u bekende mogelijkheid te bespreken om het huidige contract over te laten nemen door de landelijke organisatie buurtzorg, waardoor de zorg wordt gecontinueerd, en de huidige werkneemster hun huidige contract van huishoudelijke hulp met signalering van ten minste FWG 15 kunnen behouden?

Wethouder VAN DER HOEK: Voor ik de vragen beantwoord, wil ik in zijn algemeenheid zeggen dat ik me ervan bewust ben dat de taak op het terrein van huishoudelijke hulp wordt uitgevoerd door de medewerkers van gecontracteerde aanbieders. En dat ik zeer begrijp dat een loonsverlaging voor deze mensen in deze sector uitermate ingrijpend is. Maar zoals ik nogmaals zal proberen uiteen te zetten, kan de gemeente geen rol spelen in de besluitvorming over deze kwestie. Immers, de gemeente heeft de taken in het kader van de huishoudelijke hulp uitbesteed. En dat is bij de Wmo expliciet door de wetgever geëist. We hebben daarvoor, na intensief overleg met de gemeenteraad, een Europese aanbesteding gehouden. En die heeft geleid tot de raamovereenkomst zoals die er nu ligt, met een zestal aanbieders, met een aantal rechten en plichten van dien. Ten aanzien van het toepassen van de cao het volgende. Mede naar aanleiding van de discussie die we hadden op 10 maart jl. heeft de gemeente bij verschillende aanbieders overleg gevoerd over de inschaling van de medewerkers en de daarmee samenhangende toepassing van de cao VVT. En de gemeente heeft nadrukkelijk gewezen op het feit dat signalering conform het bestek ook deel moet uitmaken van huishoudelijke hulp I. Diverse aanbieders, waaronder ViVa! Zorggroep, hebben aangegeven van mening te zijn dat inschaling van medewerkers huishoudelijke hulp in functiegroep 10 in overeenstemming is met de cao. En ze hebben verklaard hierover externe deskundigen te hebben geraadpleegd. Ik kan dan ook niet anders dan constateren dat er op basis van deze gesprekken onduidelijkheid bestaat over de toepassing van die functiewaarderingssystematiek uit de cao VVT. De Abvakabo en werkgevers blijken immers van mening te verschillen over de juiste inschaling van de medewerkers huishoudelijke hulp die ingezet worden binnen dit contract met de gemeente. De gemeente speelt echter geen rol in dit meningsverschil. Het is een zaak tussen werkgevers en werknemers om hierover duidelijkheid te verkrijgen. In een informeel overleg met de Abvakabo hebben we dit ook nog eens benadrukt. Alleen wanneer bijvoorbeeld op basis van een rechterlijke uitspraak onomstotelijk vast zou komen te staan dat inschaling in functiegroep 10 niet in overeenstemming is met de functiewaarderingssystematiek uit de

cao VVT, dan zal de gemeente handelen conform de raamovereenkomst. En wat gaan we dan doen? Dan zullen we eerst die aanbieders aanspreken op de vereisten uit het bestek en de raamovereenkomst. En dat betekent dat we die aanbieders eerst in de gelegenheid moeten stellen aan die vereisten te voldoen. Zo ga je met elkaar om. En alleen als die aanbieders niet bereid zijn, of niet in staat zijn, kan de gemeente besluiten tot ontbinding van die raamovereenkomst. Voor ik de vragen verder beantwoord, wil ik een ding graag melden. Dat de levering van hulp in het huishouden in Haarlem tot op heden nog steeds uitstekend verloopt. En in tegenstelling tot de jaren 2008 en 2009, is er feitelijk geen sprake van wachtlijsten. De cliënten krijgen tot op heden de zorg die ze nodig hebben. Daarover bereiken ons geen andere geluiden en het aantal klachten blijft tot een minimum beperkt. Dan wil ik nu graag ingaan op de specifieke vragen. Is het ons bekend dat de ViVa! Zorggroep heeft besloten het contract met de gemeente niet meer te betalen volgens de geldende cao-normen. Op 19 april jl. heeft de gemeente van ViVa! een brief ontvangen en daarin zegt men: de ViVa! heeft besloten dat minder de cluster huishoudelijke zorg alle huishulpfuncties in FWG 15 en 20 per 1 juni 2011 komen te vervallen. Twee: alle huishulpmedewerkers in FWG 15 en 20, werkzaam binnen de cluster, krijgen per 1 juni 2011 een functie in FWG 10 aangeboden. De betrokken medewerkers hebben tot 30 april de mogelijkheid een functie als huishulp in schaal 10 te accepteren. Voor medewerkers die de functie niet accepteren ziet ViVa! Zorggroep zich genoodzaakt ontslag aan te vragen bij het UWV. Daarnaast heeft de ViVa! Zorggroep aangegeven dat met de ondernemingsraad een overeenkomst is gesloten. Daarin is onder meer afgesproken dat de financiële gevolgen voor de medewerkers die de functie in FWG 10 accepteren, beperkt zullen blijven. In de overeenkomst met de ondernemingsraad zijn tevens afspraken opgenomen over het organiseren van het zogenaamde buurtconcept door ViVa!. Dat is wat ViVa! ons heeft meegedeeld. Tweede vraag: bent u met ons eens dat het besluit in strijd is met geest en letter van het raamcontract? Zoals ik zojuist uiteen heb gezet, betekent het besluit van ViVa! Zorggroep geenszins dat daarmee de signalering niet langer deel uitmaakt van huishoudelijke hulp I. Derde vraag: hebt u uitdrukkelijk of oogluikend vrijstelling gegeven aan ViVa! van die nadrukkelijke eis dat in Haarlem in de thuiszorg elke huishoudelijke hulp signalering in haar pakket heeft. En zo ja, hebt u de essentiële wijziging vooraf met de raad besproken? Er is absoluut geen sprake van dat aan de ViVa! Zorggroep of aan een andere gecontracteerde partij vrijstelling wordt gegeven van de eisen zoals die worden gesteld in het bestek en in de raamovereenkomst zijn vastgelegd. En dat weet u. Anders had het college dit gezien het belang van het onderwerp, wel met u gedeeld. Maar u had ook kunnen weten dat we dit noch uitdrukkelijk en zeker niet oogluikend zouden toestaan, omdat we tot nu toe juist hebben ingezet op een juiste uitvoering van de afspraken binnen de raamovereenkomst. Vierde vraag: wilt u het contract c.q. het verlengde contract stopzetten. Voorzitter, zoals ik zojuist uiteen heb gezet, is er geen bestuurlijke reden om de raamovereenkomst met ViVa! Zorggroep op dit moment te ontbinden. ViVa! Zorggroep houdt zich aan de eisen uit het bestek en uit de raamovereenkomst, namelijk huishoudelijke hulp met signalering. Zoals net aangegeven: wanneer vastgesteld zou worden dat ViVa! Zorggroep zich niet houdt aan de eisen van het raamcontract, zal men eerst in de gelegenheid moeten worden gesteld om dit te herstellen voor dat een eventueel besluit over ontbinding kan worden genomen. En dan uw laatste vraag: bent u bereid om alsnog met de vakbond Abvakabo en de Abvakabo-actiegroep de u bekende mogelijkheid te bespreken om het huidige contract over te laten nemen door de landelijke organisatie buurtzorg? Daarop is het antwoord dat in de raad en de commissie al veelvuldig aan de orde is geweest dat er momenteel geen mogelijkheden zijn om het huidige contract over te laten nemen, door welke organisatie dan ook. De gemeente heeft na de Europese aanbesteding de opdracht voor levering gegund aan de nu bekende aanbieders, waarvan de ViVa! er een is. En de aanbieders, wil ik benadrukken, voeren het contract op dit moment volgens de normen van de gemeente volledig naar behoren uit. Er is dus geen bestuurlijke reden of maar een mogelijkheid om

de bestaande overeenkomst aan andere partijen over te dragen. Wat we wel doen is dat we in het kader van de nadere uitwerking van HOF 2.0 onderzoeken of er mogelijkheden zijn binnen de buurtdiensten en de buurtzorg, maar dat valt op dit moment buiten dit contract.

Mevrouw ÖZOGUL: De cao functiewaardering is zo duidelijk als maar kan. En daar staat echt in dat functiegroep 10 geen signalering heeft. Dus u gaat uit van de woorden van ViVa! en legt de cao-voorwaarden naast u neer. Daar zou ik graag antwoord op willen.

Wethouder VAN DER HOEK: Ik heb inderdaad te maken met wat ViVa! mij meedeelt.

En die zegt: we vragen aan mensen in functiegroep 10 dit werk te doen. En daarbij hoort de signalering. Dat is van ons uit geregeld. Dus als ze dat doen, houden ze zich aan de overeenkomst die we met ze hebben gesloten. En als zij de werknemers vinden dat het niet klopt, is het aan de werknemers om eventueel samen met de bonden naar de rechter te stappen. En dat uitgangspunt, of het in 10 of 15 thuishoort, en of er wel of geen signalering in zit, om dat daar te laten toetsen. Daar is de gemeente geen partij in.

De heer VRUGT: Om het scherper te stellen, want de vraag van mevrouw Özogul is volkomen terecht: ik heb goed naar u geluisterd, ook naar uw inleidende verhaal. U zegt: nee, volgens ViVa! is het allemaal dik in orde met die FWG 10. U zegt: de vakbond denkt er anders over. U zegt ook: de ViVa! heeft gezegd ook voor de functieschalen 20 en 15 terug te gaan naar 10. U ziet daar geen probleem in. Ik vraag u concreet: hebt u zelf vanuit de gemeente een idee welke functieschaal dan hoort bij die cao zoals we die met zijn allen met de leveranciers hebben afgesproken? Of tast u in het duister? Want u gaat af op het verhaal van de een en de ander. U hebt zoiets: laten ze het maar bij de rechter uitzoeken. Wij hebben eigenlijk geen idee. Dat hoor ik u ongeveer zeggen. U hebt toch wel een idee welke functiewaarderingsschaal hier volgens de cao bij hoort voor de signaleringsfunctie? We hebben het niet over schoonmaakwerk.

De heer SCHRAMA: Ik heb ook een aanvullende vraag. Het verbaast me steeds weer, dat het college zich beroept op dingen die ze hoort van ViVa!. En de mooie ogen of woorden van ViVa! daarbij als leidend en maatgevend neemt. Is er eigenlijk weleens met iemand gesproken die daadwerkelijk steun krijgt? Wij hebben ouderen in de buurt en die bellen en steunen onze partij. En die komen wel degelijk met situaties dat het erg aan het veranderen is. Er wordt opgemerkt dat een aantal mensen dat daar werkte, ontslag genomen hebben. Die als ZZP'er zijn gaan werken en daarvoor in de plaats komen mensen die lager geschoold zijn en die mensen doen veel minder werk. Die 85+'ers gaan niet meteen bij iedereen aan de bel hangen. Maar die bellen ons wel. Dus als u zegt dat u niets merkt, moet u toch eens de maatschappij in gaan en kijken wat er echt onder de burgers leeft. Dat zou ook een deel van uw functie kunnen zijn.

De heer AYNAN: Ik heb een aanvullende vraag en een opmerking. Dat de verlening van huishoudelijke hulp inderdaad uitstekend verloopt. Dat hebben we te danken aan de medewerkers en niet aan ViVa! zelf. In ieder geval niet aan de leiding, dat wil ik opgemerkt hebben. Een concrete vraag: voelt de wethouder daadwerkelijk helemaal geen plicht tot inspanning om zelf uit te zoeken of die functiewaardering schaal 10 een signaleringsfunctie heeft of niet? We zijn hier al zes maanden mee bezig, voorzitter.

De heer AZANNAY: Ik was benieuwd naar het antwoord van de wethouder. Hij zegt: er zijn zes aanbieders. We merken dat ViVa! hier verandering in brengt, als het gaat om de inschaling. Ik ben benieuwd of andere aanbieders met hetzelfde voorstel zullen komen. Want als ViVa! groen licht krijgt om zo'n wijziging door te voeren, ja, dan ga ik er vanuit dat andere aanbieders dat ook gaan doen.

Wethouder VAN DER HOEK: Misschien eerst even op het punt dat de heer Aynan maakt. Natuurlijk ben ik me ervan bewust dat het niet de verdienste is van de ViVa! als organisatie dat de zaken draaien zoals het draait. Maar dat het gewoon in de dagelijkse praktijk het resultaat is van wat de dames en heren presteren. Daar ben ik me zeker van bewust. Maar dat laat onverlet de opmerkingen die net gemaakt zijn. Het beeld is meneer Schrama, ik kom ook bij cliënten thuis, toevallig van de week nog, dus ik krijg ook te

horen hoe het in de werkelijkheid loopt. Maar ik moet aan de andere kant ook afgaan op gewoon feitelijke berichtgeving. En dan is het beeld dat bij de gemeente bestaat van mensen die klagen, dat het niet of noemenswaardig is toegenomen. Het is binnen acceptabele normen. Dus ik geloof niemand op zijn blauwe ogen, als u het erover hebt of het klopt dat die signaleringsfunctie nu in schaal 10 zit. ViVa! geeft aan dat die daar in zit. Daarmee voldoen ze voor ons aan wat wij vragen. Wij vragen namelijk dat er goede huishoudelijke hulp moet worden geleverd met signaleringsfunctie. Of dat kan binnen schaal 10 of 15, dat is echt een conflict tussen werkgever en werknemers. Daar is de gemeente geen partij in, daar kunnen we ons niet mee bemoeien. Er is geen schaal afgesproken, dat was een vraag van de heer Vrugt. Er is afgesproken dat men zich moet houden aan hetgeen in de cao bepaald is. En als de cao het mogelijk maakt om bedrijfskundige redenen werknemers te vragen een loonoffer te brengen, en dat past binnen de kaders die de cao stelt, kunnen wij er alleen met de nodige zorg naar kijken. Maar dan is het aan ViVa! en werknemers om daar samen uit te komen. Vervolgens leggen ze bij ons terug dat werknemers die in schaal 10 worden ingeschaald nog steeds een signaleringsfunctie hebben en daar ligt voor ons de crux. En niet bij het onderlinge dispuut van de werkgever en werknemers of men het daarover eens is. En als antwoord op de heer Azannay: de andere aanbieders doen dit al in schaal 10. Dus die nemen dat niet over; ViVa! is de enige die dat niet doet. Zo moet u het zien.

De VOORZITTER: Dit waren de vragen. Willen de medewerkers van ViVa! nu de zaal verlaten? Of wilt u hier blijven, op deze mooie zomeravond?

De VOORZITTER: Dames en heren, ik volg de Twitter-account van de griffier en het viel me op dat Richard Stekelenburg er niet is. Mevrouw Luigjes is er namens de krant. Maar Richard Stekelenburg komt thuis bij van een operatie. Hopelijk heeft hij ook goede thuiszorg. Via deze weg, namens de raad, Richard – hij luistert mee – van harte beterschap.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: Is er iemand die een agendapunt wil opwaarderen?

De heer SCHAART: Ik wil voorstellen agendapunt 7, waarover wij informatie hebben gekregen die ons op een ander spoor heeft gezet, met name de oversteek op de Schipholweg, waar een stukje fietspad door het DO loopt, terug te verwijzen naar de vergadering om alsnog in de commissie te bespreken.

De VOORZITTER: De wethouder knikt instemmend, dus het komt eerst een keer terug in de commissie beheer en dan weer naar de raad.

De heer De IONG: Ik wil voorstellen punt 8 op te waarderen tot bespreekpunt. Omdat het een belangrijk feit is dat we hiermee kunnen starten en daar willen we iets meer aandacht aan geven. We hebben er in de commissie uitgebreid besproken, maar het is nuttig het uitgebreid te bekijken.

De VOORZITTER: Iedereen het ermee eens? Goed, laten we proberen het kort te houden.

De heer VRUGT: Puur voor het indienen van een motie zou ik agendapunt 11 willen opwaarderen tot bespreekpunt.

De VOORZITTER: Akkoord. Dan zijn er ook nog vier moties Vreemd aan de orde van de dag aangekondigd. Ik moet u formeel vragen of u die in behandeling wilt nemen, maar ik ken het antwoord al. Dank u, dat doen we na de bespreekpunten.

3. VASTSTELLEN ONTWERPNOTULEN VAN DE VERGADERING VAN DONDERDAG 31 MAART 2011

De VOORZITTER: Daar wil niemand het woord over voeren, dan zijn ze bij deze vastgesteld.

4. INGEKOMEN STUKKEN

De VOORZITTER: Iemand over de ingekomen stukken? Ook niet.

HAMERSTUKKEN

5. VOORBEREIDINGSBESLUIT SCHALKSTAD (2011/44313)

6. KREDIETAANVRAAG VOORBEREIDINGSKOSTEN 2011-2013 VERNIEUWING DELFTWIJK (DELFTWIJK PARAPLU) (2011/15590)

De VOORZITTER: De hamerstukken zijn bij deze vastgesteld.

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

9. VERKOOP NIEUWE GRACHT 3 TE HAARLEM (ZIENSWIJZE/COLLEGE BESLUIT) (2010/230045)

De VOORZITTER: Ik herhaal nog een keer dat punt 7 eraf valt en dat punt 8 is opgewaardeerd tot bespreekpunt, en 11 ook. Het gaat alleen nog over de punten 9, 10 en 12. Wie wil een stemverklaring afleggen? Niemand, dat is mooi. Dat is klaar.

10. TWEEDE WIJZIGINGSVERORDENING BELASTINGEN 2011 (2011/19701)

De VOORZITTER: Niemand een stemverklaring? Fijn.

12. DUURZAAMHEIDSPROGRAMMA 2011 (2011/39062)

De heer KRUISMAN: We willen alleen het volgende melden. GroenLinks is tevreden met het duurzaamheidsprogramma zoals het voorligt. Tegelijkertijd is de urgentie en noodzaak wereldwijd en dus ook in Haarlem, volop aanwezig. We houden dus een pleidooi om alle zeilen bij te zetten. En wensen het college daarmee succes.

Mevrouw SCHOPMAN: We hebben mooie en vele ambities gelezen die passen in het coalitieakkoord. Dus daar zijn we blij mee. De wethouder heeft al aangegeven dat het allemaal nog weinig concreet is, dat we afhankelijk zijn van andere partners in de stad. Maar we willen erop aandringen dat sommige groepen in de stad extra steun verdienen vanuit de gemeente. En dan bedoel ik onder andere de huurders. De huurders willen ook verduurzamen, maar dan moeten ze wel de goodwill van de verhuurders krijgen en die laat nog te wensen over. Dus dat willen we graag meegeven aan de wethouder. En verder dat we blij zijn met de betere communicatie sinds vorig jaar. Dank u wel.

De heer SCHRAMA: Bij deze zaken die er erg goed uitzien zijn er twee kleine kanttekeningen. De baten: die vind ik niet erg sterk. Het is nu eenmaal zo dat duurzaamheid geld kost, maar het is al een paar keer gezegd: het kan ook geld opleveren. Ik vind het karig in deze nota. Ik wil er in de uitvoering aandacht voor vragen.

De VOORZITTER: Verder niet? Dan is het vastgesteld.

BESPREKINGPUNTEN

8. START PROJECTONTWIKKELING SCHALKSTAD (2011/65989)

De heer DE IONG: We hebben dit punt willen opwaarderen om vooral te markeren dat het plan Schalkstad, dat hopeloos vastzat, is losgetrokken. En dat heeft een aantal

belangrijke zaken opgebracht, verbeteringen in het hele plan. Daarvoor wil ik drie verschillende instanties feliciteren met dit feit. Punt 1: de wethouder met zijn staf die het project in afgeslankte vorm heeft opgepakt en in korte tijd in een nieuwe organisatie gestopt en het los hebben geweekt van ING met goede resultaten. Punt 2: het is voor de inwoners van Schalkwijk natuurlijk belangrijk dat ze nu een centrum krijgen, een echt stadshart dat volwaardig is. Waar allerlei functies in zitten die voor hen belangrijk zijn en waardoor Schalkwijk een goed centrum krijgt. En punt 3: voor ons zelf, voor de raad, voor de gemeente. Omdat in de projectopzet duidelijke momenten zijn waar wij over kunnen praten in het project. Omdat het project is opgedeeld in verschillende stukken en niet maar een megaproject waar je ja tegen zegt en daarna weet je niet wat er verder gebeurt. Hier, een stuk of acht deelprojecten, waar welk deelproject hier in de raad terecht komt vanwege het bestemmingsplan dat moet worden vastgesteld. En dat in de loop van de tijd kan worden aangepakt, aan de hand van de stand van zaken van dat moment. Dus die projectorganisatie is interessant omdat de gemeente en de vereniging van eigenaren erin zitten, de eigenaren van de grond, en geen derde partij. Dat is wat ik belangrijk vond om hier te melden. Het is een felicitatie aan Schalkwijk dat er iets gaat gebeuren. Dank u.

De VOORZITTER: Wilt u het nog mooier maken, meneer Mulder?

De heer MULDER: Ik wil het eigenlijk iets minder mooi maken.

De VOORZITTER: Dat had ik al gelezen ja. Sorry dat ik het verkeerd heb ingeschat.

De heer MULDER: Laat ik beginnen met te zeggen dat we het heel belangrijk vinden dat het nieuwe Schalkstad van de grond komt. Maar juist omdat het zo belangrijk is heb ik in de commissie een waarschuwend geluid laten horen. Namelijk dat dit een heel groot plan is. De wethouder zegt wel dat we niet meer aan megaplannen doen, maar dit is toch wel een heel groot plan. Dat klemmt des te meer omdat de grote investeerder die er was zich heeft teruggetrokken. Terecht. En het feit dat de gemeente nu zelf aan de slag wil met de vereniging van eigenaren steunen wij ook. Maar we hechten eraan vooral bij het college erop aan te dringen alert te zijn op het optreden van alle risico's, want er zitten nogal wat risico's aan het plan. Ik begrijp dat in de nota staat hoe de gemeente de risico's voor de gemeente en vereniging van eigenaren wil spreiden. Dat lijkt me ook zinnig. Maar het risico op kwaliteitsverlies op het plan is niet helemaal te voorkomen en ook niet tevoren spreiden. Om te beginnen met het feit dat de parkeergarages bovengronds zijn en niet meer ondergronds: ik snap waarom het is, het heeft met de financiën te maken. Maar vanaf den beginne boet je dan al in op kwaliteit. We zullen het plan wel steunen, het is belangrijk dat het gaat gebeuren. We zullen echter wel de vinger goed aan de pols houden om te zorgen dat het zo mooi wordt als iedereen wil.

De heer VEEN: Ook de VVD vindt het project Schalkstad een uitstekende ontwikkeling. Wat is hier gebeurd? We hebben er lang over gediscussieerd, het project is al tien jaar gaande. En in korte tijd is het door deze wethouder met zijn team vlot getrokken. Ik kan niet anders dan complimenten hiervoor geven. Het is creatief opgepakt, effectief zoals het nu gaat en wellicht illustratief voor de komende projecten. Ook goed is dat het risico verminderd wordt in het project. De kracht van de private markt wordt nu aangepakt. Ik ben ervan overtuigd dat ondernemers hiervan een succes willen maken. En dat compenseert ook het kwaliteitsverlies, denk ik. Het is in ook hun belang dat dit project een succes wordt. Dank u wel.

De heer JONKERS: Als SP zijn we heel blij met dit plan, zeker gezien de economische omstandigheden is dit het beste wat er kon komen. We hebben wel twee kritische punten. Allereerst de bestuursvorm. Toch een tussenlaag, besturen op afstand van de raad, daar zijn we niet blij mee. Maar we weten geen beter alternatief. Dus onze steun ervoor. We zijn er wel kritisch op omdat het in de toekomst mogelijk is dat de belangen uit elkaar gaan lopen tussen de zittende ondernemers die hun eigen belang dienen en wij, die het algemeen belang dienen. Vandaar dat ik een vraag aan de wethouder heb over de

terugvalopties. Stel dat daarvan gebruikgemaakt gaat worden, kunt u dan de raad tevoren informeren en betrokken houden? Want dat is iets wat de raad belangrijk vindt.

De heer VEEN: Ziet u dan altijd een conflict tussen eigen belang en algemeen belang?

De heer JONKERS: Als ik over tien jaar een conflict zie, zou ik dat nu op tafel hebben gelegd. Dat zie ik niet. Maar bij Spaarnwoude dachten we ook niet dat er conflicten zouden zijn, die zijn er ook gekomen. Er zijn vaak genoeg verschillen tussen eigen belang en algemeen belang. We kunnen een ideologische discussie voeren, dat zal ik graag een keer met u doen. Maar volgens mij ziet u ook dat er onderweg problemen kunnen komen.

De heer VEEN: Absoluut, maar ik accepteer ook dat er zonder wrijving geen glans is.

Mevrouw RAMSODIT: Iedereen heeft al het nodige gezegd, en dan vinden wij het ook noodzakelijk om hier enige woorden aan te wijten. Ik houd het kort. We vinden het een super plan en dat steunen we absoluut nu de ING zich als partner heeft teruggetrokken.

Tegelijkertijd zijn wij ons ook bewust van de risico's. De wethouder heeft daar in de commissievergadering de nodige woorden aan besteed. Dat zullen we de komende tijd volgen. En ik wil nog benadrukken dat de inventiviteit waarmee aan dit plan wordt gewerkt ook kan worden benut voor de bovengrondse parkeergarages die er nu zijn.

Wellicht een mooi geveltje of iets anders. En voor de PvdA is het belangrijk dat Schalkwijk een levendig, vitaal en warm hart heeft. Dat is met Schalkstad geborgd, zeker met zo'n mooi plein.

De heer SCHRAMA: Heel kort: Haarlem Plus heeft in de commissie aangegeven dat we enthousiast zijn over dit plan. We hebben een paar waarschuwingen gegeven. Een waarschuwing is: denk niet dat ING er voor niets is uitgestapt. Als het zo lucratief was, hadden ze dat niet gedaan. Dus: waak goed voor wat er gebeurt, inclusief de kosten. Het tweede is: let niet te veel op de terugvalopties. Ik heb al aangegeven dat het best is om de zaak op te splitsen en per deelgebied te ontwikkelen. En als je A hebt gedaan, zie je vanzelf wat er in B moet gebeuren. Dan krijg je misschien andere opties, ook in de tijd. Want het zal zich over vele jaren strekken. Dan komen er misschien andere opties die dan interessanter zijn. Dus doe het stuk voor stuk, dan is het haalbare kaart en dus de opties even in de ijskast laten tot het actueel gaat worden. Dank u.

Wethouder CASSEE: Op een avond als vanavond is het buitengewoon prettig om zoveel complimenten in ontvangst te nemen. Een paar punten. De risico's, die moeten we niet onderschatten en dat doen we dus ook niet. De constructie die we hebben gekozen voorziet er juist in dat we risico's beperken. En dat doen we op een paar manieren: door de wijze waarop we het systeem inrichten, dat doen we door een geschillenregeling te maken, onder het motto: je moet bij het huwelijk de scheiding regelen. En dat we bovendien goed omschrijven welk belang we aan het dienen zijn. Dus mogelijke belangentegenstellingen beschrijven we van tevoren zoveel mogelijk. We zorgen ervoor dat er een werkwijze is die een ordentelijke oplossing garandeert. De essentie van het opknippen van het plan is de mogelijkheid om op de markt te reageren. Ik deel de zorg van eenieder die zegt dat je moet oppassen met die terugvalopties. Die terugvalopties hebben we vertrouwelijk besproken. Waarom? Omdat we de markt niet onze minimumpositie willen geven. De reden waarom we het opknippen is dat we proberen tien projecten, met rijp en groen, gewilde en ongewilde programma's, in een keer aan te pakken. Zodat we niet de kersen aan de voorkant doen en de stelen aan het einde. Ik weet niet of het een bestaande uitdrukking is, maar dan hebben we vanavond toch weer iets aan de taal toegevoegd. Kortom, we realiseren ons de risico's. We realiseren ons dat we op een creatieve manier op deze markt moeten opereren. En de werkwijze die ons voorstaat is niet een nieuwe bestuurslaag introduceren waardoor we op afstand komen. Juridisch wel, bestuurlijk niet, want de structuurvisie wordt hier besproken. De tien verschillende plannen worden hier besproken. En u kent mij inmiddels goed genoeg om te weten dat als mij iets dwars zit, ik me met u versta. Dus daar kunt u op rekenen.

De VOORZITTER: Ik neem aan dat dit onderwerp zich niet leent voor een tweede termijn? Het is vastgesteld.

11. ONTHEFFING WOONPLAATSVEREISTE WETHOUDERS (2011/39062)

De heer VRUGT: Ik wil het kort houden; het is in de commissie behandeld. In eerste instantie vonden we dat wethouder Van Doorn duidelijk beargumenteerde hoe het komt dat hij nog niet in Haarlem woont. Een derde wethouder heeft inmiddels binnen een jaar een oplossing gevonden. En dan hebben we nog de wethouder die zonder nadere onderbouwing – er wordt gezegd dat hij 100 m over de gemeentegrens woont – buiten Haarlem woont. Ik kan me heel goed voorstellen dat de discussie is: waar hebben we het over? Ik heb absoluut geen punt over het functioneren van de wethouder of wat dan ook. Maar de motie heet niet voor niets ‘Waar ligt de grens?’. Het is immers zo dat een wethouder, wonende in een andere gemeente, dus niet geconfronteerd wordt met het beleid zoals gevoerd in deze gemeente. We verwachten van onze inwoners, bij voorzieningenverstrekkingen, bij uitkeringen, dat men volledig wordt doorgelicht op waar men werkelijk woont. In dit geval geldt dat voor deze wethouder dus niet, die kan gewoon buiten de gemeentegrens wonen. Waar ligt de grens, ook letterlijk? Het is 100 m nu, is 5 km ook in orde? Waarom zou Amersfoort dan ook niet in orde zijn? Dus het is meer een principieel punt, waarbij ik tot slot wil zeggen dat die ontheffingsmogelijkheid voor raadsleden ook niet geldt. Dus wat zouden we onszelf hiermee aandoen.

De VOORZITTER: U hebt dus een motie? O, die is al uitgedeeld. Over het specifieke geval-Cassee, wil hij graag zelf een opmerking maken.

Wethouder CASSEE: Voorzitter, de dynamiek is verpletterend. Tussen het schrijven van deze ontheffingsbrief, die inderdaad een tamelijk formeel karakter heeft, want het is geen 100 maar 200 m, dus waar hebben we het over? Daar heb ik het over. Ik heb inmiddels na uitvoerig beraad in familiäre kringen besloten ons huis te koop te zetten teneinde de overstap naar Haarlem te wagen. Dus wellicht dat ik volgend jaar dezelfde problematiek heb als de heer Van Doorn, maar misschien woon ik in een iets couranter pand, wie zal het zeggen.

De heer VRUGT: Dan kan ik alleen maar zeggen: welkom in Haarlem, bij voorbaat.

De VOORZITTER: Betekent het dat u de motie nog in stemming wil brengen?

De heer VRUGT: Ja, ook omdat hij over meer periodes strekt en een principieel punt maakt. Maar ik ben blij met deze mededeling natuurlijk.

De VOORZITTER: Goed, ik neem aan dat niemand anders het woord wil voeren, dan kunnen we nu over de motie stemmen.

Motie 11.1: Waar ligt de grens?

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, donderdag 21 april 2011, in beraadslaging over de ontheffing woonplaatsvereisten wethouders, constaterende dat:

- in heel Nederland slechts tien wethouders verlenging hebben aangevraagd van de ontheffing woonplaatsvereisten wethouders;
- twee daarvan uit Haarlem komen;
- een derde wethouder van buiten de gemeente, in het eerste jaar een woonruimte binnen Haarlem heeft gevonden;
- volgens een circulaire van het ministerie, vijf van de tien genoemde aanvragen onvoldoende gemotiveerd zijn;
- van de huidige twee wethouders, de heer Van Doorn een duidelijk gemotiveerde ontheffingsaanvraag doet, de intentie heeft daadwerkelijk in Haarlem te komen wonen en daartoe aantoonbaar inspanningen verricht;
- de heer Cassee daarentegen die intentie niet heeft en volstaan wordt met de argumentatie dat hij slechts 100 m buiten de gemeentegrens woont;

overwegende dat:

- niet ter discussie staat dat wethouder Cassee met de juiste intenties en binding zijn werk voor de gemeente Haarlem uitvoert;

- de raad zich echter op een hellend vlak begeeft door deze automatische, niet nader onderbouwde ontheffingsaanvraag te honoreren; waar ligt in toekomstige gevallen dan immers de grens: 100 m? 5 km?;

voorts overwegende dat:

- raadsleden zelf wel strikt gehouden zijn aan het woonplaatsvereiste, waartoe geen ontheffingsmogelijkheid bestaat;
- een wethouder als lid van het dagelijks bestuur van onze gemeente *als inwoner* minstens zo direct betrokken bij de stad – en geconfronteerd door het beleid in deze gemeente (!) – zou moeten zijn als een raadslid;
- een wethouder die niet in deze gemeente woonachtig is daar zelf niet eens kiesgerechtigd is;
- inwoners van onze gemeente rechten kunnen ontleen aan hun ingezetenschap, waar echter ook verplichtingen tegenover staan; bij aanvraag voor bijstandsverlening, voorzieningen, et cetera wordt immers ook uitgebreid gecontroleerd op fraude rond de feitelijke woon-/verblijfplaats;
- zogenaamde woonfraude momenteel zelfs tot speerpunt van beleid is gebombardeerd richting de Haarlemse inwoners;
- dit alles op gespannen voet staat met een *wethouder*, die door eenvoudige ontheffing niet aan deze *vereiste* hoeft te voldoen, waar hij dit als collegelid wel vereist van de Haarlemse inwoners;
- spreekt zich er over uit, dat het ongewenst is dat leden van het college onvoldoende gemotiveerd, automatische verlenging van de woonplaatsvereisten verkrijgen;

en besluit:

- dat geen van de wethouders in enig Haarlems college, de volle periode als niet ingezetene van onze gemeente dient te functioneren, maar als geregistreerd inwoner van onze gemeente, met alle daarbij behorende rechten en verplichtingen;
- hiertoe na de eerste twee jaar geen onvoldoende gemotiveerde ontheffingen meer worden verleend;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: Actiepartij.

De VOORZITTER: Wil iemand een stemverklaring afleggen?

Mevrouw LEITNER: We zijn tevreden met de onderbouwing die beide wethouders nu geven. De huidige huizenmarkt is zoals die is. We hebben er alle begrip voor. We hopen dat we beide wethouders binnen afzienbare tijd in onze gemeente mogen verwelkomen.

De heer FRITZ: Daar sluit ik me bij aan. Wij stemmen ook niet voor deze motie omdat het tweede besluitpunt de suggestie wekt dat het nu onvoldoende gemotiveerd is en daar zijn we het niet mee eens. We vinden dat het voldoende gemotiveerd is om ontheffing te verlenen. En over een jaar zien we verder.

De heer VEEN: Ook de VVD heeft als uitgangspunt dat de wethouders in de stad wonen. Maar ook wij vinden de onderbouwingen voldoende geadresseerd en steunen de motie niet.

Mevrouw HOFFMANS: Zoals het u niet zal verbazen sluit ik me aan bij de vorige sprekers.

De heer SNOEK: Het CDA heeft zich vanaf het begin op het punt gesteld dat er zicht moet blijven op een oplossing voor de wethouders die nog niet in Haarlem wonen. De motie van de Actiepartij verwoordt dat uitstekend en we zullen die dan ook steunen.

Mevrouw OTTEN: Ook Trots zal de motie van de Actiepartij ondersteunen.

De VOORZITTER: Prima. Willen degenen die de motie steunen hun hand opsteken? Dat zijn de SP, Trots, Actiepartij, OPH en het CDA. De motie is verworpen.

Ik zag zojuist een bestuurlijk type de raadszaal inlopen, in een pak. En ik herkende daar de wethouder van Alkmaar in: de heer Martin Hagen. Hartelijk welkom meneer Hagen. We zullen straks nog een paar woorden tot u richten.

13. KREDIETAANVRAAG NIEUWE HUISVESTING GEMEENTE HAARLEM
(2010/417121)

Mevrouw LANGENACKER: Er liggen vanavond twee vragen die de raad worden voorgelegd: de kredietaanvraag, die in commissies is behandeld. Het gaat om de manier waarop wij de tegen de klokkenluidersregeling hebben aangekeken. Ik wil dat hier behandelen. Als eerste de kredietaanvraag. We hebben in de commissiebehandeling hier uitgebreid bij stilgestaan en we hebben als PvdA aangegeven dat we akkoord willen gaan met het krediet. Dat zullen we ook doen. We hebben de wethouder aangegeven dat de motie die is aangenomen in de raad, om de wethouder te houden aan het budget dat nu beschikbaar is, dat hij zich aan die toezegging houdt. We hebben ook aangegeven dat we teleurgesteld zijn dat in de klokkenluidersbrief is aangegeven dat het meubilair voor de Raakspoort straks ook voor de Zijlpoort moet worden aangevraagd. De wethouder heeft in de commissie gezegd dat het er sowieso niet bij zat. We vinden het slordig en niet goed dat we in de afgelopen jaren niet zijn geïnformeerd dat het meubilair er ook nog bij moest horen. We accepteren het en we snappen dat de ambtenaren op een goede manier moeten werken. Dat ze moeten flexwerken. Daarmee stemmen we in met het volledige krediet dat vanavond voor ligt. Dan komen we op de tweede vraag: hoe is er omgegaan met de klokkenluidersprocedure? Allereerst: als we kijken naar de inhoud van de brief, hebben we aangegeven dat een van de onderwerpen de btw was. 3,2 miljoen euro die we als gemeente hebben betaald en die we vervolgens niet terug konden krijgen. We hebben gezegd: laat dat een goede waarschuwing zijn voor het ambtelijk apparaat, dat als we dit soort grote uitgaven doen, de btw op een goede manier wordt berekend. Dit soort grote, cruciale fouten, we hebben het over 3,2 miljoen, mogen we niet meer maken. De wethouder heeft dat toegezegd: we gaan ervan uit dat we met alle expertise in huis in de toekomst dat soort blunders niet meer maken. Dan hebben we het gehad over de lening. We hebben als PvdA gesteld dat we daar dit en het vorige college niet op willen afrekenen. Omdat we vinden – hoe je ook tegen alle risico's aankijkt, daar zijn we niet blij mee geweest, ook niet als je weet wat het onderpand is geweest – dat we er als gemeenteraad over geïnformeerd zijn in de afgelopen periode. Dus de informatie die op tafel is gekomen is voor ons niet nieuw. We hebben erbij gezeten. We hebben met elkaar de wethouder gesteund om deze richting in te slaan met alle risico's van dien en daar staan we nog steeds achter. Dan heb ik een tweede aspect: de klokkenluidersprocedure. Daar hebben we het in de commissie over gehad en gezegd dat we op korte termijn de procedure tegen het licht moeten houden omdat we vinden, zeker met deze inhoud, dat we er als raad op een of andere manier bij betrokken zouden moeten worden. Dan het laatste punt en dat is de essentie van waar we de afgelopen tijd met elkaar over gepraat hebben. Het is de lastige vraag of wij als gemeenteraad voldoende geïnformeerd zijn door deze wethouder. En of deze wethouder, en misschien het college, willens en wetens de raad op het verkeerde been heeft gezet. Wij hebben als PvdA een heel lastige periode gehad. We vonden het een zeer zware afweging. We hebben gewoon heel goed, ook door middel van alle antwoorden die we hebben gekregen, geconstateerd dat wij vinden dat we te laat zijn geïnformeerd. Niet volledig zijn geïnformeerd. En dat de wethouder in de afgelopen tijd onhandig heeft geopereerd. En dat is nogal een conclusie die we als PvdA trekken. Een hele zware conclusie, als je kijkt dat we de afgelopen jaren hier hele zware discussies hebben gevoerd. Die altijd wat ons betreft over de inhoud gingen. Maar dit is eigenlijk toch uiteindelijk de kern van het handelen als raadslid. Je moet als raadslid je controlerende taak op een goede manier kunnen uitoefenen. En dan moet je erop kunnen

vertrouwen dat de informatie die het college naar je toebrengt goed en volledig is. En op tijd is. En wij hebben geconcludeerd dat het in dit geval niet goed is gegaan.
De heer VEEN: Te laat zegt u, en willens en wetens niet volledig of onhandig geopereerd.

...

Mevrouw LANGENACKER: Nee, ik heb gezegd dat we hier vanavond de vraag moeten beantwoorden of het college willens en wetens ons niet goed heeft geïnformeerd. Ik heb op dit moment alleen antwoord gegeven op het feit dat ik vind dat inderdaad deze wethouder ons niet goed genoeg heeft geïnformeerd. En niet op tijd. Om maar even mijn betoog af te ronden: de vraag of de wethouder dat willens en wetens heeft gedaan is wat ons betreft het antwoord nee. Met andere woorden: het is onhandigheid geweest. Het is misschien geen goed gevoel voor politieke gevoeligheid geweest. Dat heb ik al eens eerder op een andere plek geuit. Wat de PvdA betreft is het niet willens en wetens geweest. We zeggen nog steeds dat de integriteit van deze wethouder wat ons betreft vooropstaat. Als u vraagt wat dat in de praktijk betekent, dan zeg ik dat we niet willen meegaan – als die er al komt – in een motie van wantrouwen. Omdat we vinden dat hier geen sprake is van het willens en wetens niet informeren van de raad. Maar dat we hier wel komen met een motie van afkeuring. Omdat we vinden dat de manier waarop de wethouder uiteindelijk hier gehandeld heeft wat ons betreft onze controlerende taak heeft ondermijnd. Wij willen dit in de toekomst op deze manier niet meer hebben.

De heer VEEN: Wij schrikken daarvan, een motie van afkeuring, dat het zo zwaar ingezet wordt. Met name omdat als ik naar het feitenrelaas kijk, het besluit op 1 februari is genomen over het probleem dat u aansnijdt. Op 1 februari is het besluit kredietaanvraag nieuwe huisvesting ingediend, inclusief de klokkenluidersbrief, om het transparant te maken. Dan is mijn vraag: wat is te laat? Wat is niet volledig? Wat is onhandig?

Mevrouw LANGENACKER: Meneer Veen, op het moment dat wij een dag voor we hier in de raad het krediet willen vaststellen, door de wethouder worden geïnformeerd dat er toch nog ergens een brief ligt, die misschien wel enige invloed heeft op hetgeen we hier gaan vaststellen, vind ik dat te laat. Het betekent dat we een commissiebehandeling gehad hebben waarin we dit krediet, we hebben het over meer dan 5 miljoen euro, niet een klein bedrag maar een gigantisch bedrag, waarin we als gehele raad moeten uitgaan van de informatie die we krijgen aangeleverd en dan is zo'n essentieel onderdeel niet meegeleverd. Dat vinden wij als PvdA zo zwaar wegen dat we zeggen: dit is uiteindelijk inderdaad te laat.

De heer VEEN: Om even te parafraseren wat u zegt: de feiten zijn duidelijk. Op 1 februari heeft het college een besluit genomen ter zake, om het openbaar te maken. En op 9 maart, 10 maart was de dag dat we over het krediet moesten besluiten, is ons de laatste informatie gegeven. En dat rekent u de wethouder aan?

Mevrouw LANGENACKER: Ja, ik reken de wethouder aan dat we een commissiebehandeling hebben gehad, voor we het in de raad zouden vaststellen. Waarin uiteindelijk deze klokkenluidersbrief en de informatie, en uiteindelijk ook het hele feitenrelaaspakket, waar ook D66 uitgebreid naar gevraagd heeft, dat het er niet lag op het moment dat we het besluit moesten nemen.

De heer VEEN: Ik hoop van harte dat we niet voor elke kredietaanvraag een feitenrelaaspakket moeten aanvragen. Dat bedoelt u niet neem ik aan?

Mevrouw LANGENACKER: De vier jaar dat dit dossier speelt, hebben we al zo vaak als raad gevraagd om ons volledig te informeren. Als u de klokkenluidersbrief goed hebt gelezen ziet u ook dat de klokkenluider aangeeft dat in al die commissievergaderingen steeds is gevraagd om alle informatie op tafel te krijgen. Hij was daar steeds toe bereid en het college heeft het steeds op zijn eigen manier beoordeeld. Ik bedoel: daar kan ik dit college niet op aanspreken. Maar waar ik dit college wel op aanspreek is dat op het moment dat we het besluit willen nemen de hele klokkenluidersbrief en alle informatie die erbij hoort niet ter beschikking is gesteld.

De heer REESKAMP: Ik denk dat D66 zich eigenlijk een heel stuk kan aansluiten bij wat de PvdA stelt. Behalve bij de conclusie. Temeer omdat u zelf zegt dat u op de hoogte was van het risico met betrekking tot die lening. Het duivels dilemma van geef je de kredietverstrekking niet, dan kunnen we misschien van de regen in de drup terecht komen. Zo hebben we dat met zijn allen ervaren en in beslotenheid gesteund, ik ga daar straks in mijn termijn op in. In mijn herinnering – maar ik heb de klokkenluidersbrief niet feitelijk op het netvlies – is dat het kernelement van zeg maar het feit wat vermeend onbekend aan de raad zou zijn. Mijn vraag is: noemt u eens aspecten in die klokkenluidersbrief die wij niet – ik praat even over de raad in oude samenstelling – die wij niet in de vorige periode ...

Mevrouw LANGENACKER: Er zijn twee dingen. De brief ging inderdaad over drie aspecten: de lening, de btw en de risico's die volgens de klokkenluider niet voldoende zijn meegenomen. Er staan nog steeds een aantal panden die we moeten verkopen, om maar eens wat te noemen. Waar de risico's nog steeds van zijn dat we de opbrengsten daar niet van krijgen. Er zijn nog andere risico's die genoemd zijn door de klokkenluider. Een van de dingen die hij noemt is het extra meubilair, wat ook nog niet was aangevraagd bij de raad ...

De heer REESKAMP: Maar van het meubilair zei u dat het geen schoonheidsprijs verdient, maar dat is geen risico ...

Mevrouw LANGENACKER: Ik ga nu in op de inhoud van de brief. U zegt: wijs mij aan welke extra dingen wij niet wisten en dan noem ik u er een paar. Maar heel eerlijk gezegd, gaat het ons niet eens om het feit of de klokkenluider ons tot andere inzichten heeft gebracht. Zoals u merkt heeft hij dat niet. We zijn wel blij met alle informatie ...

De heer REESKAMP: Dat is toch wezenlijk?

Mevrouw LANGENACKER: Nee, dat is niet wezenlijk. Het is wezenlijk dat we als raad zelf de afweging kunnen maken of die informatie er wel of niet toe doet. Bij de afweging die wij moeten maken. Het college heeft voor ons gedacht. En ze hebben gedacht: die informatie hoeft de raad niet te hebben, dat handelen we zelf wel af. Ik wil niet namens het college praten, maar wat hier is gebeurd is dat bij de besluitvorming die informatie niet tot onze beschikking is gesteld. En dat verwijt ik de wethouder.

De heer REESKAMP: Om het even af te ronden: als ik u parafraseer zegt u dat we bij stukjes en beetjes geïnformeerd zijn geweest, maar desalniettemin hadden we toch graag gewild dat het college bij de kredietaanvraag alles nog eens even in overzichtelijke vorm aan de raad gepresenteerd had moeten worden.

Mevrouw LANGENACKER: Ja, dat overzichtelijke – waar het ons om gaat is de informatie an sich, een overzicht is prettig. Al had het in eerste instantie wat minder overzichtelijk geweest. Waar het om gaat is dat gemeld had moeten worden, dat er met dit krediet nog een ander aspect speelde, namelijk de klokkenluidersbrief. Daar is in zes pagina's, het was niet een vodge, er is uitgebreid en terdege door de betreffende ambtenaar aangegeven wat er de afgelopen tijd is gebeurd. Dat ten eerste. Maar ook: welke risico's er nog aankomen in de toekomst. Het college heeft daar een afweging in gemaakt, dat ze de risico's op dat moment niet belangrijk genoeg vonden. Maar wij moeten als raad ook zelf die afweging kunnen maken. En dat ten eerste. Maar ten tweede: we hebben het nu steeds over de datum dat we voor het eerst de behandeling deden en de gemeenteraad. Wat we de wethouder ook verwijten is dat gezien deze hele commotie wij ook in tweede instantie niet volledig zijn geïnformeerd. We hebben toe bij de commissiebehandeling toen het voor de eerste keer aan de orde was met de klokkenluider, hebben we gezegd: is dit het? Toen heeft de wethouder uiteindelijk wat ons betreft niet duidelijk, maar wel aangegeven dat er nog een brief lag van de klokkenluider. Daar hebt u in de laatste commissiebehandeling fel op geageerd. Want ook dat was informatie waarvan we niet wisten en die we graag hadden willen betrekken bij onze afwegingen. Dus het niet alleen een eerste keer geweest, maar ook nog een tweede keer. Dus in totaal vinden we dat we

onze controlerende taak op dit dossier niet voldoende hebben kunnen uitoefenen en dat verwijten we de wethouder.

De heer VEEN: Toch twee puntjes mevrouw Langenacker. Het meubilair is altijd exclusief geweest, dus de discussie dat het niet integraal was, verbaast me enigszins. Maar oké, so be it, als u dat vindt. Maar de wethouder heeft ook verschillende keren zijn excuses aangeboden voor het feit dat na het besluit op 1 februari u voor de commissievergadering laat geïnformeerd bent. In dat geval besef je de ernst ook, maar zie ik de verhouding niet helemaal. Kunt u mij dat uitleggen. De motie, tussen dit verschijnsel, excuses, het signaal opgepakt en dan nog steeds zeggen: het is een motie van afkeuring?

Mevrouw LANGENACKER: Dat heb ik al een paar keer geprobeerd uit te leggen, maar dat wil ik best nog een laatste keer doen. Wat ons betreft treft dit de essentie van de rol die wij hebben als raadslid, dat je moet kunnen uitgaan van informatie die je als raadslid van het college krijgt. Dat is de reden waarom we dit zo zwaar opnemen. Wij hebben hiermee geworsteld. Wij steunen het college en zeggen ook dat de integriteit van de wethouder wat ons betreft niet ter discussie staat. Maar we kunnen niet anders, en zo voelt het ook als fractie, om daar ook een signaal aan te geven, een duidelijk signaal. En dat is wat ons betreft een motie van afkeuring.

De heer VEEN: Dus u zegt: u rekent het college, in casu de man, de heer Heiliegers aan dat hij onvoldoende geleverd heeft.

Mevrouw LANGENACKER: Wij rekenen in dit geval inderdaad de wethouder aan dat hij ons niet volledig en op tijd heeft geïnformeerd, ja. En ik wilde nog aangeven dat we deze motie indienen met GroenLinks.

De heer SNOEK: Nog een vraag aan mevrouw Langenacker. U verwijt de wethouder onvoldoende gevoel voor politiek. U geeft daarbij het voorbeeld van de eerste brief die ons te laat is verstrekt. Vervolgens ook de tweede brief die niet echt uit eigen initiatief werd verstrekt. Wij delen uw inzicht daarin. Daarnaast hebt u in de commissie als PvdA een punt gemaakt van het feit dat dit college niets heeft gedaan op het moment dat in de krant de klokkenluider zijn naam besmeurd werd. U hebt toen ook gezegd: u had anders kunnen handelen. Drie punten waarop we met elkaar constateren dat deze wethouder niet het gevoel voor politiek vertoond heeft dat u zou wensen. U hebt in de commissie ook gevraagd: toon ons beterschap. Evenals GroenLinks hebt u gevraagd: geef ons het vertrouwen dat het beter kan gaan in de toekomst. En met zijn allen hebben we kunnen constateren dat er toen geen antwoord kwam. Tot driemaal toe heeft deze wethouder niet het politieke gevoel getoond waar u om vraagt. Hebt u nog wel het vertrouwen dat deze wethouder de komende drie jaar dit politieke gevoel zal tonen? En zo ja, waar baseert u dat dan op?

Mevrouw LANGENACKER: Wij baseren dat op het feit dat de wethouder zijn excuses aangeboden heeft; hij heeft laten zien dat hij het serieus neemt. En vooral hebben wij geconcludeerd – en dat zit in die politieke sensitiviteit – dat hij wat ons betreft niet willens en wetens informatie heeft achtergehouden. Dat is ook de reden geweest waarom wij net iets minder hard uitvallen en kiezen voor een motie van afkeuring. En als u mij vraagt: hebt u vertrouwen in de toekomst, geven wij met deze motie aan dat wat ons betreft het op deze manier de laatste keer is geweest.

De heer VEEN: Ik ga geen algemeen betoog houden. Het wordt een lastige discussie denk ik al ik de aftrap zie. Ik zou graag de motie inhoudelijk willen zien om de discussie scherp te krijgen. Is dat mogelijk?

De VOORZITTER: Die komt eraan.

De heer VRUGT: Nog bij interruptie. Om het scherp te stellen. U komt tot de conclusie dat deze wethouder niet willens en wetens informatie heeft achtergehouden, dat zegt u duidelijk. Het wordt misschien een beetje een kip-ei-kwestie, maar toch is mijn vraag, juist omdat het zich herhaald heeft tot voor kort, dat er weer een brief bleek te zijn en het gevoel van politieke urgentie er niet bleek te zitten, wat maakt nu dat u tot de conclusie

komt dat deze wethouder dat niet willens en wetens heeft gedaan? Ik draai het dus graag even om. Hoe komt u daarop?

Mevrouw LANGENACKER: Op zich is dat een goede vraag. Ik denk dat elke partij en elke fractie zelf die afweging moet maken. Het heeft te maken met integriteit van de wethouder en wij maken de afweging dat deze wethouder fouten heeft gemaakt maar niet moedwillig – en dat is onze afweging, misschien maakt u een andere afweging – ons heeft willen misleiden.

De heer VRUGT: U gaat min of meer op uw gevoel af begrijp ik, en niet veel meer dan dat.

Mevrouw LANGENACKER: Misschien kunt u dan in u eigen termijn zeggen hoe u uitmaakt dat het wel willens en wetens is. We constateren met elkaar dat we niet voldoende zijn geïnformeerd. Maar die vraag op deze manier beantwoorden, daar maak je altijd je afweging in en ik heb aangegeven hoe wij dat hebben gedaan.

De heer VEEN: Ik wil even reageren op de discussie met de heer Vrugt. De VVD probeert zich aan de feiten te houden. Het feit is dat we de dag voor de commissievergadering de informatie kregen. Maar het feit is ook dat de besluitvorming om het openbaar te maken op 1 februari plaatsvond. Want het was ruim voor de commissie. Dus het kan niet willens en wetens zijn. Omdat het het hele college, het hele college, het besluit genomen heeft op 1 februari de melding van de commissie van de VNG openbaar te maken en de kredietaanvraag openbaar te maken. Dus ik weet niet waar u zoekende naar bent.

De heer VRUGT: Het is onder verantwoordelijkheid van hetzelfde college geweest meneer Veen, om het sinds 1 februari zo lang te laten liggen. En het erop aan te laten komen dat we een dag voor de raadsbehandeling door interventie van derden alsnog die informatie boven tafel hadden. Dus u moet er nu geen fantastisch verhaal van maken: dat het college het besluit had genomen. Ik besluit ook wel eens iets, als ik ergens op mijn kamertje daarboven zit. Maar als ik dat binnen dat kamertje houd, weet niemand van dat besluit af.

De heer VEEN: Meneer Vrugt, nu vinden we elkaar denk ik. De politieke verantwoordelijkheid is de besluitvorming. En er is ook een ambtelijke verantwoordelijkheid. En dat betekent dat de besluitvorming terecht moet komen waar die moet zijn. En dan vinden we elkaar. Ik vind het ook terecht dat het te lang geduurd heeft, dat we daar over klagen vind ik ook terecht. Daar is geen discussie over. Ik heb zelf gezegd dat het systeem klunzig is, daar moet wel wat aan gebeuren.

De heer VRUGT: U gaat ook nog eens voorbij aan de hele inhoud, want dat is het irritante aan deze hele discussie, zoals die ook in de commissie wordt verengd. De klokkenluidersbrief heeft ook een heleboel inhoud. En wat dat betreft mis ik in deze discussie nog wel eens meer de inhoud. Het college kan vinden of menen dat wij er als raad geen boodschap aan hoeven te hebben, door de klokkenluidersregeling in te stellen wat achteraf helemaal niet terecht bleek te zijn. Dat zijn allemaal aspecten, meneer Veen, die hierbij ook op tafel liggen.

De heer VEEN: Ja, dat begrijp ik. Ik zie allemaal mistwolken op dit ogenblik. Ik houd het graag helder en duidelijk. Het ging om de term willens en wetens en daarvan concludeer ik dat de feiten dat niet ondersteunen.

De heer SNOEK: Ook een korte interruptie op de heer Veen. U houdt het graag duidelijk. Het siert u dat u voor uw wethouder gaat staan: no men left behind, heet dat in uw kringen volgens mij. Hoor ik u zojuist zeggen dat het aan ambtelijk falen heeft gelegen? En probeert u daadwerkelijk bij deze discussie in de raad het ambtelijk apparaat in de discussie te brengen, terwijl we allemaal weten dat we maar een aanspreekpunt hebben en dat is het college. Het zou u sieren als u in uw betoog en uw verweer zich zou blijven richten op het college en niet op het ambtelijk apparaat.

De heer VEEN: Daar vinden we elkaar ook helemaal meneer Snoek in deze. Want uiteindelijk is het het college dat besluitvorming doet en het college is verantwoordelijk.

Dus daar is geen discussie over. Ik zeg alleen: wat eronder plaatsvindt, dat is een punt van zorg.

De heer SNOEK: En daar spreken we deze wethouder op aan.

De heer VEEN: Absoluut, daar is geen discussie over.

De heer SCHRAMA: Ik wil even op de woorden van de heer Veen reageren. Uw woorden klinken heel mooi en doen me denken aan de uitspraken van de heer Marten Toonder: recht is krom wat gebogen is. U praat net zolang door tot alles wat krom is toch recht is. En u vindt het achteraf prima dat het gebeurd is op 1 februari. En eigenlijk is er niets aan de hand. Ik vind het verbazingwekkend dat u deze argumentatie als duidelijke feiten naar voren brengt.

De heer VEEN: Ik hoor van u geen andere feiten. U zet nu recht wat krom was of wat was uw quote. U bent met mist bezig in mijn ogen, klaar.

De heer REESKAMP: Over dit onderwerp is al veel gezegd, ook door onze fractie in diverse commissies. Er is zelfs zoveel gezegd dat langzamerhand de inhoud waar het om gaat wat naar de achtergrond dreigt te verschuiven, maar ook dat is politiek. Daar kunnen we rouwig om zijn, maar zo lopen die dingen. Toch eventjes over het besluit, want het is een bom geld waar we een uitspraak over moeten doen. Met dank zien we dat de wethouder het besluit heeft gesplitst in een deel met betrekking tot advieskosten en een deel voor meubilair. In de commissie hebben we al laten doorschemeren dat we akkoord zullen gaan met een krediet voor het meubilair. Bij nadere bestudering en vergelijken van externe advieskosten bij soortgelijke projecten, kunnen we ons niet aan de indruk onttrekken, en dat kunnen we moeilijk dit college aanrekenen, maar zo werkt het ook weleens in de politiek, dat de advieskosten bij de startnotitie voor het stadskantoor in het centrum misschien wat optimistisch zijn ingeschat. Laten we het zo zeggen. En dat er nu een wat reëler beeld gaat ontstaan. We hebben wel een punt van zorg met betrekking tot de interne begeleidingskosten: u hebt de toezegging gedaan in de commissie dat u dat in de bestuursrapportage aandacht zult geven. Verder hebt u toezeggingen gedaan met betrekking tot herwaardering van vastgoed. Een inventarisatie van risico's, inclusief out of the box-risico's. En met die toezeggingen kunnen wij akkoord gaan met de hele kredietaanvraag. Dat was de inhoud. Dat de klokkenluidersbrief en het politieke feit dat de wethouder en het college, want wij vinden dat hier een gezamenlijke verantwoordelijkheid is, u opereert als een team en dat zien we graag, dat het college de raad niet actief, niet tijd en niet volledig geïnformeerd zou hebben. Hier is duidelijk dat besloten vergaderen wat in Haarlem nogal eens gebeurt, zich een beetje wrekt. En dat die staart van die besloten vergadering u als college zelf treft. Dus bij deze meteen een oproep om het aantal besloten vergaderingen, ik spreek namens onze fractie – we hebben twee wethouders in het college – en dan moet er transparant bestuurd kunnen worden, om er in ieder geval voor te zorgen dat er zoveel mogelijk in openbaarheid vergaderd gaat worden. Of het nu over unilocaties of voor verslaafden of over onze ambtenaren gaat. En ook het presidium heeft hier overigens een rol in: transparantie voorop. Heeft de wethouder ernstig verwijtbaar gehandeld? Wij hebben in de commissie stevig gesteld dat het voor ons als fractie van D66 heel moeilijk was anders te concluderen dan dat u informatie had achtergehouden voor de raad. En dat komt, het woord onhandig is gevallen, dat u daar misschien wat handiger in had kunnen opereren. Laten we er maar heel duidelijk in zijn. Maar is dat hetzelfde als ernstig verwijtbaar? Wij vinden alles bij elkaar van niet. Er is geen sprake van moedwilligheid zoals al eerder geconcludeerd. Er is niet sprake van echt nieuwe feiten die in de klokkenluidersbrief naar voren zijn gekomen en die de raad niet kon weten. Zoals ik ook eigenlijk een beetje in de woorden van de PvdA hoorde doorschemeren. We hebben in de commissie aangegeven dat met betrekking tot het verstrekken van het krediet onder gemeentegarantie, want daar komt het in feite op neer, het college veel beter had kunnen wijzen op de risico's. Namelijk inzake de waarde van het pand dat als onderpand tegenover de kredietverstrekking stond. Maar nogmaals, als je ook heel secuur de brief van de klokkenluider leest, dan denk je:

hadden we dit nu veel meer in openbaarheid behandeld, dan hadden we uit de notulen van alle commissies kunnen concluderen dat bijna alle punten die de klokkenluider aanvoert, aan de raad in de vorige samenstelling, bekend waren geweest. En voor ons is dat toch wel een heel belangrijk punt om een oordeel te vellen. En natuurlijk, die klokkenluidersbrief, u had gewoon de handigheid moeten hebben om die terstond aan de raad onder de aandacht te brengen, en dat hebt u ook toegegeven. Ik heb ook verwezen naar fatsoensnormen over en weer en dat willen we bij deze ook herhalen. Maar dat betekent niet dat, deze harde woorden gezegd hebbend, we twijfelen aan uw bestuurlijke integriteit, noch van enig ander lid van het college overigens ...

Mevrouw LANGENACKER: Dan hebt u het denk ik over de eerste brief die de klokkenluider heeft gestuurd. Hoe kijkt u aan tegen de tweede brief waarvan wij niet op de hoogte waren tijdens de commissiebehandeling en die ons alsnog ter beschikking is gesteld?

De heer REESKAMP: Daar hebben we ons in de commissie bijzonder over opgewonden. Omdat we hebben gezegd dat het nooit had gemogen. U kunt niet én toezeggingen doen én vervolgens eergisteren deze brief schrijven. Aan de andere kant moeten we ook constateren dat in de hectiek van alle informatie over en weer de laatste weken, er fouten worden gemaakt misschien. We gaan niet naar het ambtelijk apparaat verwijzen, maar nogmaals we vinden die fout gewoon vervelend maar niet verwijtbaar. En het heeft helemaal geen betrekking meer op de inhoudelijkheid van het besluit zelf. Laten we dat voorop stellen. Het had niet gemogen. Ook hier had de wethouder ruiterlijk moeten zeggen: o ja, er is nog een brief, die krijgt u ook. Maar van invloed op de besluitvorming zelf omtrent het miljoenenkrediet, kan het niet zijn. Ik heb geen feiten in die tweede brief gezien die een en ander in een ander daglicht zetten.

Mevrouw LANGENACKER: Meneer Reeskamp, u bent raadslid pur sang, zo kennen we u ook in de afgelopen jaren dat we u hebben meegemaakt. U hebt er altijd op gehamerd dat altijd alle informatie naar de raad toe moet. En dat u daarmee een goede afweging zou kunnen maken als raadslid. En dat dat de enige manier zou zijn. En nu zegt u: de informatie die we hebben gekregen was ook niet zo belangrijk. Dus hij had ook niet hoeven worden gegeven. En dat vind ik wel teleurstellend, dat ondermijnt de rol die we als raadslid hebben, de controlerende rol.

De heer REESKAMP: Nee, voorzitter, dan parafraseert u ons standpunt echt verkeerd. Anderen hebben juist D66 gecompimenteerd voor het feit dat we überhaupt de dossiers veel meer in openbaarheid hebben kunnen brengen. We hebben gezegd dat daar waar de vorige samenstelling van de raad stukjes bij beetje de juiste informatie kreeg om afwegingen te maken, het voor de nieuwe samenstelling in het geheel niet het geval was. U kunt het in de notulen opzoeken, of op de band napluizen, dat is wat we letterlijk hebben gezegd. En dat is ook een zaak die het college zich beter had moeten realiseren. Die had de raad in de nieuwe samenstelling diezelfde informatie moeten verstrekken en misschien was dat wel die klokkenluidersbrief geweest, maar het had ook op een andere manier gebeurd kunnen zijn. Uiteindelijk is het gebeurd en uiteindelijk komt het krediet nu hier te voorschijn, laten we de dingen ook niet groter maken dan ze zijn mevrouw Langenacker. De stad staat echt voor grote uitdagingen. Het is niet goed wat hier gebeurt. Het is niet fraai. We hopen echt dat het niet nog een keer gebeurt. We spreken het hele college daar op aan. Maar wat dat betreft zullen we, ik heb uw motie nog niet gezien, niet op basis van de voorliggende lezing van de feiten, de wethouder in een motie zullen afkeuren. Ik kan me voorstellen dat er een onderzoek komt of een raadsenquête, dat vinden we een andere zaak. Want we willen niet naar het ambtelijk apparaat verwijzen, maar we zien best dat hier en daar wat meer feiten op tafel kunnen komen. Op basis daarvan kan er altijd een politiek oordeel geveld worden. Maar niet nu en niet vandaag. De heer VEEN: Ik moet toch een nuance toepassen, want we hebben het over transparantie. Om het cru te zeggen: we zijn een aantal jaren met dit dossier bezig, om niet te zeggen vijftien jaar. Als je kijkt, is het pakket dat we hier hebben van de laatste

drie jaar. Er zijn politieke keuzes gemaakt in de documenten. Als we alles hadden moeten hebben, hadden we een aantal pallets binnen moeten krijgen. Het is aan de wethouder een keuze te maken wat voor ons politiek relevant is in de discussie en wat niet. Als je zegt dat hier geen toegevoegde waarde is voor de politieke discussie, dan vind ik ook dat daar een reëel beeld van moet zijn.

De heer REESKAMP: De VVD spreekt hier echt voor zichzelf, daar staan wij gewoon anders in. Laat ik daar kort over zijn. En aan de kleur van uw stapeltje, waar de kleur blauw overheerst, kunt u zien dat het bijna allemaal besloten stukken betreft. Ik ga dat niet herhalen, maar ook de stabiliteit van het bestuur zou gebaat zijn bij meer transparantie.

De heer VEEN: In die informatie bent u wel gedeeld.

De heer SNOEK: Ik wilde net mevrouw Langenacker al even bijvallen. Ze refereerde er terecht aan dat D66 in de afgelopen jaren voortdurend gepleit heeft voor meer openheid en meer transparantie. En daarvoor willen wij ook complimenteren. Nu bent u de grootste fractie van een coalitie, u draagt bestuurlijke verantwoordelijkheid. U zou het anders gaan doen. Ik citeer uit uw verkiezingsprogramma, waarin we lezen: D66 gaat blijven investeren in een bestuurlijke cultuuromslag. D66 staat voor een andere gemeentelijke overheid. D66 wil een gemeentelijke overheid die duidelijkheid biedt over haar kerntaken en de uitvoering daarvan. Ik ga nog even verder, ik citeer gewoon uw verkiezingsprogramma. Dat vraagt om goede dienstverlening, transparante verantwoording en heldere communicatie. Uw fractie stelt in de commissie van 14 april dat de klokkenluidersregeling lijkt te zijn misbruikt om het college te beschermen. Dat waren harde woorden van uw zijde, daar horen we nu niets van. Tevens heeft uw fractie op 14 april de vraag opgeworpen of zij het college nog wel kan vertrouwen omtrent de informatie die de raad krijgt. Dat heeft u gezegd, ik neem aan dat u daar geen woord van terug neemt. Welke maatregelen neemt D66 nu, als grootste coalitiefractie, als partij die haar kiezers een cultuuromslag beloofd heeft, een bestuurlijke cultuuromslag. Wat gaat uw fractie nu doen, behalve een geheim latje opbouwen?

De heer REESKAMP: Dan moet u me echt even een half uur de tijd geven. Ik nodig u graag uit en de hele CDA-fractie is welkom, om gewoon een aantal weken in onze fractie mee te lopen. Dan kunt u van week tot week meemaken hoe ons dat bezig houdt en hoe we zoeken naar manieren om dat te verwezenlijken. U complimenteert ons terecht met het feit dat we op dit dossier een veel grotere mate van transparantie en controleerbaarheid door deze raad mogelijk hebben gemaakt. Dus we zijn daar wel degelijk hard aan bezig. Gaan we daar conclusies aan verbinden door vanuit de heup met moties van afkeuring of andere moties te komen? Nee, dat doen we niet, we bouwen aan de toekomst.

De heer SNOEK: Meneer Reeskamp, dank voor dit aanbod. Kijk niet raar op als we er gebruik van gaan maken. Vanaf de buitenkant zien we uw fractie week in week uit worstelen. Dat zien we gebeuren allemaal. Maar vervolgens zien we uw fractie in de raad vervolgens helemaal niets doen. Als het misgaat met de unilocatie zegt u niets. Nu het misgaat met de concernhuisvesting, een dossier dat u meer dan iemand anders aan het hart gaat ...

De heer REESKAMP: Nu het misgaat met de concernhuisvesting ... Als wij even langs het college, sorry daarvoor, met het ambtelijk apparaat in de wandelgangen hebben verstaan, dan is de indruk die wij krijgen: risico's – ja die zijn er. Die zijn groot. Daar heeft de economische crisis ook wat mee te maken. Maar dan is onze algehele indruk dat het ambtelijk apparaat dit gigantische project redelijk in control heeft. Laten we de dingen niet ...

De heer SNOEK: Laat ik het anders formuleren: nu dingen echt misgaan met transparantie, en nu net weer zegt u: het gaat over fatsoen. U zegt: het had nooit gemogen. Nu het zover is zegt uw fractie, welke conclusies verbinden wij eraan?

De VOORZITTER: We zijn nog niet aan de besluitvorming toe. Misschien moeten we het hier even op houden.

De heer REESKAMP: Ik wil de gelegenheid te baat nemen om een motie in te dienen. En die motie houdt in dat wij die geheime stukken die het college af en toe aan commissies voorlegt, dat zullen er ook in de toekomst zo weinig mogelijk zijn, maar het zal af en toe voorkomen, om in ieder geval een consistent en coherent archief bij de griffie op te bouwen zodat we op elk willekeurig moment als raadslid niet het ambtelijk apparaat opnieuw hoeven te bevragen over een feitenrelaas. Nee, dan hebben we ons eigen databankje achter slot en grendel om te raadplegen als je dat wilt. En die motie dienen we in deze termijn in en wordt mede ingediend door de hele raad.

De heer SCHRAMA: Meneer Reeskamp, u hebt als grootste partij ook de grootste verantwoordelijkheid in de raad. U hebt de meeste stemmen. Het moet mij van het hart, naast uw kritische opmerkingen die al herhaald zijn door de heer Snoek, en die u hebt uitgesproken in de commissievergaderingen van de afgelopen twee weken, dat u ineens bij uw conclusie teruggrijpt, niet wat wij als raad moeten doen, maar dat in een vorige raad deze zaken wel zijn geweten. Dat is voor u voldoende, alsof de vorige raad moet besluiten wat er gebeurt. Nee, deze raad moet besluiten en deze raad heeft geen twee D66-leden, maar acht. U moet met deze raad besluiten en niet met de vorige raad. Ik vind uw move in deze conclusie uiterst merkwaardig. Kunt u dat verklaren?

De heer REESKAMP: Ik probeer er even wat chocola van te maken. Er is zoiets als het geheugen van de raad. Wij zijn een orgaan. Net als er continuïteit van bestuur is, is er ook zoiets als continuïteit in de raadsbesluiten. Op het moment dat we besluiten van de vorige raad kunnen inzien – dus mits er een goed archief is – en kunnen controleren, hoeven we die besluiten niet over te doen. En hoeven we ook niet alle informatie die de vorige raad heeft gekregen, mee te torsen in onze eigen besluitvorming. Alleen als er sprake is van belangrijke mutaties moeten we dat doen. Ik hoop dat het antwoord is op uw vraag?

De heer SCHRAMA: Ik had graag een ander antwoord gehoord. Maar ik begrijp dat u niet ingaat op het feit dat u nu met acht mensen meer verantwoording heeft dan met twee in het vorige college. En ik vind dat u er anders tegenaan had moeten kijken. U moet de verantwoording niet alleen in feiten maar ook in daden omzetten. En dat mis ik in uw betoog.

De VOORZITTER: Ik denk dat het punt duidelijk is.

De heer VRUGT: Ik vind de inhoud op zich belangrijker. Maar omdat u zegt dat er nog een tweede brief is die we eruit hebben moeten trekken. Zouden we die brief mogen zien? Die bracht aan het licht dat de klokkenluider, waarvan de VNG in november vorig jaar al heeft gezegd: breng ter kennis aan de raad, maar dat de klokkenluider heel duidelijk heeft gezegd dat hij altijd heeft gewild dat het ter kennis van de raad zou worden gebracht. Zoals hij er in eerste aanleg ook aan gericht is al. Al die tijd is die brief onbekend geweest en dus ook de inhoud daarvan. Hoe kijkt u daar dan tegenaan?

De heer REESKAMP: Voorzitter, daar kunnen we het helemaal mee eens zijn. Sterker nog: volgens mij was er op dezelfde dag van de commissie nog een derde brief van de VNG waarin ze zeiden – maar toen was de informatie al naar de raad gestuurd – waarin ze stelden als u die informatie niet openbaar maakt, gaan we misschien heroverwegen alsnog een onderzoek in te stellen. Nogmaals: we zijn het helemaal met u eens. We weten dat het college zich rot geschrokken is. Moeten we dat nog eens overdoen met een symbolische motie ...

De heer VRUGT: Ze zijn zich sinds november vorig jaar rot geschrokken begrijp ik, en dat accepteert u?

De heer REESKAMP: Nee, dat is niet waar.

De heer VEEN: Ik wil interrumpen op het statement van de heer Vrugt. Hij zegt dat de klokkenluider het altijd in openbaarheid heeft willen hebben. Er is hem specifiek gevraagd en ook vastgelegd op papier door het ambtelijk apparaat of hij gebruik wilde

maken van de klokkenluidersregeling. Als je daar gebruik van maakt kun je niet halverwege gaan switchen. Het is of het een of het ander, je kunt niet beide combineren. De heer VRUGT: U weet meneer Veen, u hebt alle commissiebehandelingen meegemaakt, dat al heel snel de conclusie te trekken was dat ten onrechte de boel onder de klokkenluidersregeling is gebracht. En vanaf dat moment het dus inhoudelijk zeker naar de raad had gemoeten, hetgeen de klokkenluider ook had gewild. Kijk, de klokkenluider kan ik me voorstellen, weet niet eens van de regeling af, laat staan wat die inhoudt. Namelijk dat het helemaal onder de pet van het college wordt gehouden.

De VOORZITTER: Ik heb de indruk dat deze kwestie uitgebreid in twee commissievergaderingen aan de orde is geweest.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil een opmerking maken tegen de heer Vrugt. U doet net alsof de raad er niets van wist, en dat is in feite zo. Maar de voorzitter van de rekenkamer was wel degelijk op de hoogte. Dat kunt u dan ook even in uw overweging meenemen.

De heer VRUGT: Wat wilt u daar in mijn richting dan mee zeggen? Dan moet u bij de voorzitter van de rekenkamer zijn. Wat wilt u dat ik antwoord, mevrouw Van Zetten?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik denk dat u dat wel even mee kunt nemen. Omdat u suggereert dat niemand van de raad op de hoogte was van deze brief. U hoeft er verder van mij niet op in te gaan, maar ik wil het aan u meegeven, zoals dat zo mooi heet.

De VOORZITTER: Dit is eerder aan de orde geweest. We gaan verder met de termijnen van de raad, het woord is aan GroenLinks.

Mevrouw HOFFMANS: Ik wil mijn bijdrage opsplitsen in drie elementen: de klokkenluidersprocedure, wat uitgebreider ingaan op de informatievoorziening aan de raad en dan iets over de kredietaanvraag, waarvan de inhoud wat op de achtergrond geraakt is. De klokkenluidersprocedure: dit is een heel naar dossier vind ik zelf. Met een cynisch voordeel: we hebben de klokkenluidersregeling een keer in de praktijk kunnen toetsen. De raad erbuiten laten blijkt een omissie in deze procedure. We hebben met elkaar in de commissie geconcludeerd dat we de procedure moeten evalueren en herzien op zo'n manier dat we er de raad op een goede manier een rol in gaan geven. En de wethouder heeft ook al erkend dat hij dat gaat doen. Dus dat wachten we af, we zullen er nog op terugkomen. Dan de informatievoorziening aan de raad: ik hoef het hier eigenlijk niet te zeggen, maar ik zeg het toch even. Het is een groot project. Het gaat om heel veel geld. Er zijn in eerdere behandelingen al heel veel vragen gesteld en kritische opmerkingen gemaakt over de overschrijding en de risico's. Dat maakt dat dit een gevoelig dossier is waarbij transparant en eenduidig opereren extra belangrijk is. Het is altijd belangrijk, maar van dit dossier weet je dat alle ogen op je gericht zijn. Als raad worden we geacht het volk te vertegenwoordigen, kaders te stellen en het college te controleren. En dat we daarmee soms een lastige luis in de pels zijn voor het college en voor de ambtenaren, begrijp ik best. Maar feit is wel dat wij met ons negenendertigen de besluiten nemen. En besluiten die we moeten verdedigen naar de inwoners van Haarlem en naar onze kiezers en geregeld ook naar het college die ons aan onze besluiten herinnert, en terecht. Besluiten die we voor een groot deel baseren op de informatie die we van het college krijgen en waarvoor we dus van het college afhankelijk zijn. En dat raakt de kern van ons bestaansrecht en misschien ook wel de kern van de democratie. In hoeverre worden we als raad in staat gesteld ons werk goed te doen en juist dat is in dit dossier niet goed gegaan. Het waren ook voor onze fractie moeilijke weken, de afgelopen weken. We hebben ontzettend veel gepraat, geluisterd naar de wethouder en we hebben als fractie met elkaar zijn woorden gewogen. Ik heb me tijdens de commissiebehandelingen afgevraagd of we nog kunnen vertrouwen op de informatie die we van deze wethouder krijgen. En de wethouder heeft aangegeven dat hij zich niet heeft gerealiseerd dat hij de raad gelijktijdig met de kredietaanvraag had moeten informeren over het bestaan van de klokkenluidersbrief. Want daar zit voor ons de kern. En de wethouder heeft daarvoor zijn excuses aangeboden. Dan kan ik helder zijn: GroenLinks twijfelt niet aan de integriteit van de heer Heiliegers. En als de heer Vrugt me straks gaat

vragen hoe ik dat dan weet, dan zeg ik: dat weet ik niet, het is een gevoel dat wij hierover hebben. En integriteit heeft te maken met vertrouwen en geloof. En we hebben dus als GroenLinks dat geloof. Maar dat neemt niet weg dat er in dit dossier een fout is gemaakt en wat GroenLinks betreft een grote fout. Omdat die fout raakt aan de informatievoorziening aan de raad en dus aan ons vermogen om goede besluiten te nemen. En daarom dienen we de motie van afkeuring met de PvdA mee in. Waarmee we ook willen zeggen dat we de wethouder graag nog een kans geven om stappen te zetten om te zorgen dat dit in de toekomst niet meer gebeurt. En dat is een heel dringende oproep. Ik hoop dat de wethouder daar straks op in wil gaan. Dan wat betreft de kredietaanvraag: dat is gesplitst in twee elementen. We hebben het er net als D66 ook over gehad of we nu het meubilair alvast moeten goedkeuren en het andere deel niet. Wij hebben op basis van de stukken geconcludeerd dat we akkoord kunnen gaan met deze kredietaanvraag. We vragen de wethouder wel om ons – dat is al bijna een overbodige opmerking na het voorgaande – voortdurend op de hoogte te houden hoe het staat met de risico's die er zijn met dit dossier. En daarbij uiteraard volledig transparant en open te zijn zodat wij in de toekomst zonder het gedoe van de afgelopen weken, wel gewoon goede besluiten kunnen nemen.

De heer VEEN: Ik verbaas me toch weer. U stelt: we twijfelen niet aan de integriteit van deze wethouder. Het hele college is verantwoordelijk voor het onderwerp. De kredietaanvraag is duidelijk, u hebt alle informatie gehad, er is niets extra boven tafel gekomen. En de wethouder heeft zijn excuses aangeboden. Wat wilt u nog meer? En u dient een motie van afkeuring in. Is het aan de wethouder, de procesgang, of wat bedoelt u nu eigenlijk? Kunt u mij dat duidelijk maken?

Mevrouw HOFFMANS: Ik denk dat ik het u niet duidelijk kan maken, want ik heb het al een paar keer geprobeerd. Dan toch een laatste keer. U zegt: het hele college is verantwoordelijk. Het hele college is altijd verantwoordelijk voor alle besluiten die ze nemen. Punt is wel dat we hier met elkaar hebben afgesproken dat elk dossier een eigen portefeuillehouder heeft. En toevallig is dat op dit dossier de heer Heiligers. En daarom spreken we hier de heer Heiligers op aan. We geloven in de integriteit van de wethouder. De wethouder heeft zijn excuses aangeboden. Ik heb net al uitgelegd dat wat hier is misgegaan, raakt aan de kern van hoe wij als raad en als democratie functioneren. Dat vinden we dus een ernstig feit. Dan kun je dus excuses maken, dat waarderen wij ook. Maar we willen ook laten zien en extra onderstrepen dat wat er gebeurd is, dat wij dat afkeuren en voor de toekomst niet meer op deze manier willen zien.

De heer VEEN: Dus als in de toekomst een document te laat is, wat bekend is bij de wethouders, wat betekent dit dan?

Mevrouw HOFFMANS: U kunt dit niet op deze manier bagatelliseren. Als u dit op deze manier bagatelliseert begrijpt u werkelijk niet wat wij hier met elkaar aan het doen zijn.

De heer VEEN: Dat begrijp ik heel goed. Maar ik begrijp ook de consequenties naar de toekomst, en daar maak ik me zorgen over. Want er is complexiteit genoeg op dit ogenblik.

Mevrouw HOFFMANS: Precies. En dat vereist dus een politieke sensitiviteit van het college om goed in te zien en te beseffen welke informatie wanneer voor de raad relevant is. En op het moment dat het college in een en dezelfde vergadering besluit dat er een klokkenluidersbrief ligt die aan de raad kenbaar moet worden gemaakt en dat er tevens een kredietaanvraag ligt, lijkt het mij niet meer dan logisch dat je als college inziet dat die twee heel erg met elkaar samenhangen. En dat je dat dus ook tegelijkertijd aan de raad moet voorleggen. Dat is hier niet gebeurd. Nogmaals, het was een fout. Maar met die motie van afkeuring onderstrepen wij dus wel dat dit een fout was die gewoon niet meer moet gebeuren.

De heer VEEN: Dan delen we dus klunzigheid in dit dossier en dat gaan we met een motie van afkeuring nu indienen. Dan maak ik me zorgen. Er wordt hard gewerkt en er moet nog hard worden gewerkt. Waar gehakt wordt vallen spaanders, is een bekend

spreekwoord. Ook in de politiek. Mocht dat het geval zijn en gaan we principieel dit standpunt inzetten, dan voert jedes Prinzip zum Teufel. En daar maak ik me zorgen over, want ik ben voor een bestuurscultuur, ook in deze raad, en niet voor een Prinzip-cultuur. Dat zou ik u even meegeven.

Mevrouw HOFFMANS: Dat is dan een heel helder standpunt van de VVD. Wij staan er anders in, dat mag duidelijk zijn.

Mevrouw VAN ZETTEN: Mag ik nog een vraag stellen. Want in uw betoog komt u erop dat het het college is dat verkeerd heeft gehandeld.

Mevrouw HOFFMANS: Wanneer heb ik dat dan gezegd?

Mevrouw VAN ZETTEN: U hebt net een paar zinnen gewijd aan het college, maar dat voor u duidelijk is dat de portefeuillehouder op dit onderwerp ...

Mevrouw HOFFMANS: Ik heb het in zijn algemeenheid gesproken over het college en vervolgens heb ik ...

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik ben nog helemaal niet klaar. Ik probeer u te volgen. Het gaat om het college, maar de portefeuillehouder is verantwoordelijk. Dat is natuurlijk logisch. Maar vervolgens komt u met een motie van afkeuring. Maar kunt u uitleggen – want u had ook kunnen kiezen voor een lichtere variant, bijvoorbeeld een motie van treurnis – waarom dat nu per se een motie van afkeuring dient te zijn.

Mevrouw HOFFMANS: Ja, ik heb in de commissie stevige woorden gesproken. En ik heb in de commissie ook hardop de vraag gesteld of we nog kunnen vertrouwen op de informatie die we van deze wethouder krijgen. Ik vind dat wat hier is misgegaan, ernstiger dan dat je met een motie van treurnis zou zeggen. En daarom is het een motie van afkeuring.

De heer SNOEK: Mevrouw Hoffmans, u vertelt over een worsteling die uw fractie heeft doorgemaakt over of het gaat om integriteit. En u wilt geloven in de integriteit van deze wethouder. Ook wij als fractie hebben deze worsteling gemaakt: is het domheid of is het kwade opzet? Ook wij willen blijven geloven in de integriteit van deze wethouder. We waren dan ook in eerste instantie blij met de verklaring die de wethouder op 7 april gaf. Hij zei dat hij zich niet had gerealiseerd dat deze dossiers met elkaar verweven waren, dat waren zijn letterlijke woorden. Dan kun je denken: is dat plausibel, dat weet ik niet. Is het logisch? Dat is al helemaal niet handig. Maar dat zou hem vrijpleiten van kwade opzet. Op 14 april constateert de heer Fritz in de commissie dat uit de technische beantwoording van de vragen blijkt dat zowel de klokkenluidersbrief als de kredietaanvraag in samenhang behandeld zijn in de commissie van 14 april. Waarmee het argument, het excuus, de enige verklaring van de wethouder waarom er zo gehandeld was, onderuit gehaald werd. Door hemzelf, door het beantwoorden van de technische vragen. Wat heeft dat met u als fractie gedaan?

Mevrouw HOFFMANS: Voor mij heeft dat niet geleid tot de conclusie dat de verklaring die de wethouder eerder heeft gegeven, onderuit gehaald werd. Voor mij heeft het wel, dan moet ik me netjes uitdrukken, bevestigd dat het echt gewoon verschrikkelijk onhandig is zoals het is gegaan. Het heeft voor mij niet het geloof onderuitgehaald dat het niet met opzet is gebeurd.

De heer SNOEK: Maar als de wethouder de ene week zegt: ik heb me niet gerealiseerd dat die twee zaken met elkaar verweven waren. Hij zegt: het krediet Zijlpoort en die klokkenluidersbrief, ik heb me niet gerealiseerd dat die verweven waren. En een week later blijkt dat in een collegevergadering de zaak in samenhang besproken is. De kredietaanvraag is nog eens extra tegen het licht gehouden naar aanleiding van de klokkenluidersbrief. Dan zegt hij de ene week het een, en moeten we de andere week constateren dat het niet waar kan zijn.

Mevrouw HOFFMANS: Die conclusie is voor u. Zoals mevrouw Langenacker net al zei: elke fractie maakt hierin zijn eigen afweging. Ik ben het wel met u eens dat het feit dat deze zaken in een en dezelfde commissievergadering zijn besproken, het des te

onbegrijpelijker maakt dat het college die link niet heeft gelegd. Dat ben ik met u eens, maar ik geloof nog steeds dat dit niet met opzet is gebeurd.

De heer SCHRAMA: Ik had deels dezelfde interruptie. U zegt dat op 1 februari in het college de wethouder Financiën heeft gezegd dat hij het verband niet zag. Maar het college bestaat uit een aantal mensen, en u suggereert dat geen van die mensen dat verband zag en ook niet bij het uitschrijven van de vergadering van 3 maart. Dat niemand dat gezien heeft. En dat het voor allemaal een beetje slordigheid c.q. domheid was?

Mevrouw HOFFMANS: Ik weet het niet. Ik weet alleen dat er een portefeuillehouder is die verantwoordelijk is voor dit dossier.

De heer VRUGT: U geeft aan: heel onhandig, maar toch hebben we vertrouwen in de integriteit et cetera. Maar het verbaast me in die zin, in de eerste behandeling en u was daar niet de enige in, ook in tweede termijn in de commissie was het ook de heer Reeskamp en de heer Schrama, duidelijke bewoordingen uitspraken, dat het de suggestie had dat de klokkenluidersregeling door het college was misbruikt. Dus dat was al een veel eerdere situatie. En daarna was er nog veel meer onhandigs, dus dat is een opeenvolging van klunzigheden, en toch gelooft u in deze wethouder. Ik vind het toch een beetje vreemd.

Mevrouw HOFFMANS: En toch willen we deze wethouder nog een kans geven, dat klopt.

De VOORZITTER: Dank voor uw bijdrage. Van de orde dames en heren: ik stel voor dat we de eerste ronde van de raad afmaken, dat we dan koffie gaan drinken en dat het college dan zal afronden. Wie wil nu spreken?

De heer HILTEMANN: Ik zal beginnen met de kredietaanvraag. Binnen de commissie is duidelijk gevraagd om het scheiden van die twee posten. We hebben aangegeven dat we in principe geen probleem hebben met de kosten voor het meubilair. Maar we hebben wel grote problemen met de extra kosten die er zijn opgevoerd ter waarde van 4,5 miljoen euro. Want wij hebben meer keren gevraagd om een goede onderbouwing: hoe komt dit nu? Waar zijn deze ontstaan. En die hebben we tot nu toe niet gekregen. Dus ik hoop dat de voorzitter dit raadsstuk puntsgewijs ter besluitvorming aanlevert, want anders zullen we tegen deze aanvraag moeten beslissen. Dus we kunnen wel akkoord gaan met het meubilair, met het andere absoluut niet. Dan komen we bij het mooie verhaal van de klokkenluider. Ik heb gehoord: domheid, blunders, onhandig, klunzigheid, allemaal woorden van de coalitie tot nu toe. Het zegt wel een hoop denk ik. Het zegt een hoop over de wethouder, maar het zegt ook een hoop over het college. En wij denken als SP, maar ook als voltallige oppositie, dat het niet alleen aan die wethouder heeft gelegen. Het heeft behoorlijk aan die wethouder gelegen, maar niet alleen aan die wethouder en niet alleen op dit moment. Want er zijn al veel meer gelegenheden geweest waarop wij gebrekkige informatie of helemaal geen informatie of informatie te laat hebben gehad. Ik denk dan aan het RIBW, ik denk aan de unilocatie, het bezoekersparkeren. Al dat soort zaken, waarbij wij het college verwijten dat ze ons te laat en onvolledig hebben geïnformeerd. Dat resulteert wat de oppositie betreft in een motie. En om de spanning een beetje op te bouwen wordt dat een motie van geschaad vertrouwen. Dat ligt boven de motie van afkeuring, maar we spreken als voltallige oppositie uit dat het vertrouwen dat de raad in het college stelt toch wel ernstig is geschaad. En ik denk dat die boodschap heel duidelijk moet zijn aan het college. We kunnen er nog uren over praten en ik verwacht nog wel wat interrupties van de heer Veen, maar hier zeg ik het eigenlijk wel mee: we hebben hier hele grote moeite mee.

Mevrouw HOFFMANS: U was zo teleurgesteld dat u niet geïnterrupteerd werd, dus ik dacht: ik doe het maar even. Wat moeten we daar nu voor conclusie uit trekken? Wat zegt die motie van geschaad vertrouwen?

De heer HILTEMANN: Die gaat nog een stapje verder dan afkeuring. Dat het college het vertrouwen weer heel hard moet terugverdienen bij ons.

Mevrouw HOFFMANS: Het gaat dus nog een stapje verder, maar het is geen motie van wantrouwen?

De heer HILTEMANN: Dit is nog geen motie van wantrouwen. Ik zei al: ik wil de spanning een beetje opbouwen.

Mevrouw HOFFMANS: Dan ben ik een beetje verbaasd over de vragen aan mijn adres. Want ik ben bijna geneigd ze te herhalen, maar dan aan uw adres. Maar ik denk niet dat de discussie daar interessanter van wordt. Dus ik laat het achterwege.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik vind het leuk dat u dat bedacht hebt, maar waarom doet u niet gewoon een motie van wantrouwen? Wat is dan nog het goede aan dit college?

De heer HILTEMANN: Voor wat de oppositie betreft zit er verschil tussen vertrouwen in het hele college en vertrouwen in de portefeuillehouder zelf.

De heer SNOEK: Zoals meer sprekers hebben aangegeven, valt het dossier uiteen in twee delen: het proces – hoe is het college omgegaan met de klokkenluidersbrief – en anderzijds de inhoud. Wat staat er in de brief en hoe moeten we daar mee verder? En zo zullen we onze eerste termijn ook indelen: eerst op het proces en dan over hoe verder. Ik kan droog de feiten opdreunen, maar het komt erop neer dat het college op 1 februari besluit de klokkenluidersbrief openbaar te maken. Ze doet dit op aandringen van de VNG, de klokkenluiderscommissie. En het gaat om een brief die ze tien maanden eerder ontvangen heeft. Deze brief heeft betrekking op de concernhuisvesting aan de Zijlpoort en de daaraan gekoppelde risico's voor de gemeente. En de klokkenluider maakt zich zorgen of wij als raad wel alle informatie hebben om te kunnen inschatten hoe hoog die risico's zijn. Vervolgens besluit het college extra krediet te vragen voor diezelfde Zijlpoort, op 10 maart. Op 8 maart heeft zij nog steeds de raad niet geïnformeerd over die klokkenluidersbrief. En de klokkenluider trekt zelf nog maar eens aan de bel ze zegt: dit kan toch niet? En mede onder druk van de griffie besluit het college dan maar op 9 maart dan toch maar de raad te informeren over die klokkenluidersbrief. Nooit uit eigen beweging, alleen op verzoek van derden heeft het college voordat de kredietaanvraag ter besluitvorming in de raad lag, gemeld dat er een klokkenluidersbrief was over hetzelfde onderwerp.

De heer VEEN: Ik verbaas me: hoor ik nu dat het college tweemaal het besluit neemt om de klokkenluidersbrief openbaar te maken, op 1 februari en 9 maart? Op 1 februari is toch het besluit genomen? Daar gaat het toch om?

De heer SNOEK: Toen is het besluit genomen. Deze gang van zaken roept zes fundamentele vragen bij ons op. Waarom heeft het college niet direct na het ontvangen van de brief in april 2010 en het starten van de klokkenluidersprocedure de raad geïnformeerd over het bestaan van de brief? Let wel, we hebben er begrip voor dat op dat moment niet het volledige dossier overlegd kon worden. Maar aangezien de brief was geadresseerd aan de raad, aan de voorzitter van de rekenkamercommissie, had het college ervoor kunnen kiezen de raad te informeren over het bestaan van die brief. De klokkenluidersregeling sluit dat niet uit meneer Veen. We hebben hem er allemaal nog eens op nagelezen en onze nestor, de heer Reeskamp, heeft ons dat ook in de commissie nog eens uitgelegd. De klokkenluidersregeling laat alle ruimte om de raad te informeren dat er een klokkenluidersbrief is over een bepaald thema.

De heer VEEN: Dat ben ik met u eens. Hoeveel ervaring hebben we ermee dat het een handige procedure is om dat te doen? Op basis van ervaring kun je dat soort inschattingen maken. Hoe vaak wordt dat gedaan denkt u?

De heer SNOEK: Dit college heeft de verkeerde inschatting gedaan. Daar praten we nu over.

De heer VEEN: Dat vraag ik niet. Hoe vaak hebben we de klokkenluidersregeling gedaan in Nederland? Volgens mij is het de eerste keer en hebben we geen ervaring. Dus dan houd je je aan de procedures en dat vind ik een normale zaak. Dan moet u niet zeggen: dan moet continu afwijken, dat vind ik een beetje raar.

De heer SNOEK: Ik vertel u net dat de procedure ruimte laat om de raad te informeren.

De heer VEEN: Nee, de procedure wordt keurig doorlopen en daar gaat het om. Dat is ook een taak van het ambtelijk apparaat.

De heer SNOEK: Ik kom met u niet uit deze discussie merk ik.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dan wil ik ook een vraag stellen. U zegt zelf: de brief was ook ter hand gesteld van de voorzitter van de rekenkamer. Dat is toch onderdeel van de raad. Hoe kijkt u daar tegenaan, die heeft er ook een rol in gespeeld. Dus het is niet alleen het college.

De heer SNOEK: Onze tweede vraag: waarom heeft de gemeentesecretaris aan de ontvanger van de brief, de voorzitter van de rekenkamercommissie, kenbaar gemaakt dat deze geen verdere bemoeienis heeft in het proces? De eigen woorden van de ontvanger van deze brief: de gemeentesecretaris heeft – en daarvoor is alleen de wethouder verantwoordelijk – de ontvanger van de brief gevraagd de brief als niet verzonden te beschouwen. Wij kunnen met elkaar een discussie houden of deze vervolgens juist heeft gehandeld door daarmee in te stemmen, maar het college heeft expliciet aan de ontvanger verzocht de brief niet verder in bespreking te brengen.

De heer REESKAMP: Is dit informatie die aan de raad bekend is?

De heer SNOEK: Ja, deze brief – ik heb het driemaal gevraagd – is expliciet bekend. Het staat in de brief van de ontvanger zelf en die is openbaar. Derde vraag: waarom heeft het college niet na afronding van het eigen externe onderzoek in mei 2010, waaruit blijkt dat er feitelijk helemaal geen sprake is van een klokkenluidersregeling, niet alsnog ervoor gekozen de raad te informeren over de brief? Vierde vraag: waarom heeft het college niet in november 2010, nadat de VNG-commissie had geadviseerd de informatie met de raad te delen, dat direct besloten. En direct de raad geïnformeerd dat er een brief was. Als het college dan op 1 februari wel besluit, op aandringen van de VNG, om de brief met de raad te delen, waarom niet op dat moment de raad informeren dat er een brief is. Dan mag je nog je tijd nemen om het dossier compleet te maken, het weerwoord te schrijven en het aan ons aan te bieden. En tot slot het meest wezenlijke: waarom heeft het college de kredietaanvraag Zijlpoort niet aangehouden tot het moment dat de raad was geïnformeerd over het bestaan van de brief? U kunt zeggen: we hadden het dossier niet compleet, maar u had ook de kredietaanvraag op kunnen houden. Zesmaal waarom, en als we zelf een antwoord proberen te formuleren kunnen we net als GroenLinks en de PvdA dat formuleren, twee kanten uit. Kwade opzet vermoeden of een waarbij we de goede wil van het college volgen. Die kwade opzet willen we niet geloven, wij willen niet geloven dat dit college willens en wetens besloten heeft de raad niet te informeren over het bestaan van de brief omdat daarmee de kredietaanvraag gemakkelijker zou gaan. Wij willen dat niet denken. Dat brengt ons bij de tweede verklaring: het was dommigheid, onkunde, gestuntel noemt de VVD het. Dat dit dossier zo heeft kunnen ontsporen dat we hier nu met deze motie van afkeuring staan. De eigen verklaring van de wethouder van 7 april, ligt in lijn met die theorie van onkunde. Hij zegt zich niet te beseffen dat beide trajecten met elkaar verweven zijn. Daarmee stelt de wethouder zelf dat het een competentievraagstuk is. Geen kwade opzet, maar wel onkunde. Zelfs als oppositie wil je op zo'n moment in zo'n verklaring geloven. Hij is niet plausibel, maar je wilt erin geloven. Want het alternatief is erger: het alternatief is kwade opzet. Dus wij geloven in die verklaring. Maar als dan op 14 april blijkt dat de kredietaanvraag aangehouden is en opnieuw bekeken is aan de hand van de klokkenluidersbrief, hoe kun je dan nog stellen dat je dacht dat die twee zaken niet verweven waren? Was het dan onkunde van de wethouder dat hij schijnbaar een excuus aanvoert voor zijn handelen, wat later weerlegd werd door beantwoording van de vragen? U ziet dat ik probeer om zware woorden heen te praten. Als wij willen blijven geloven dat geen sprake is van kwade wil bij het college, dan rest ons alleen de conclusie dat wij er niet op kunnen vertrouwen dat deze wethouder in staat is een zaak als deze kundig af te handelen. We stellen u nogmaals drie vragen. Ten eerste: waarom hebt u de raad niet uit eigen beweging geïnformeerd over het bestaan van de brief, voor u de kredietaanvraag Zijlpoort voorlegde. De tweede vraag: waarom

hebt u op 7 april verklaard niet beseft te hebben dat beide dossiers met elkaar verweven zijn, als blijkt dat u op 1 februari beide dossiers in de collegevergadering in samenhang hebt besproken? En de derde vraag: is er ergens tussen het ontvangen van de brief in april 2010 en de huidige datum een van uw collega-wethouders of iemand in het college geweest, die tegen u heeft gezegd: misschien zou u die brief aan de raad moeten voorleggen of de raad moeten informeren dat die brief er is? Tot slot, de inhoud. We hebben hier twee intensieve commissievergaderingen aan besteed. Er zijn heel veel vragen voorbij gekomen en er zijn nog steeds veel vragen onbeantwoord. Niet over de procedure, maar over het krediet Zijlpoort. Welke relatie lag er met andere projecten van Fortress? Waar is die 17 miljoen nu gebleven? In de ene beantwoording zit die nog in de bv, bij de andere is die gebruikt om de hypotheek af te lossen. Kon het college eigenlijk wel eigenstandig besluiten om door de raad verstrekt krediet voor realisatie van de Zijlpoort in te zetten voor een risicodragende lening? Die vraag is ook door andere fracties opgeworpen. En wat bedoelt het college als ze stelt dat er niet minder krediet nodig is omdat 1 miljoen euro rente niet is geactiveerd, maar ten laste van de exploitatie is gebracht? Dat betekent gewoon dat u in de begroting een miljoentje weg streept, maar dat is wel uitgegeven aan dat krediet. Tal van vragen. De btw, hoe zit dat precies? Waarom is het nooit deugdelijk in de jaarrekening opgenomen? Niet transparant vermeld als risico. Was er dan wel weerstandsvermogen? Zoveel vragen, dat wij de rekenkamer willen verzoeken om duidelijk te maken welke mogelijkheden wij als raad hebben om dit nader te onderzoeken, want dit dossier vraagt om transparantie. Er worden vragen gesteld in de stad over wat hier gebeurt, wat er met ons geld gebeurt. En die vragen moeten beantwoord worden willen wij ooit met goed fatsoen en met opgeheven hoofd die nieuwe huisvesting betrekken. We dienen daarvoor de motie Onderzoek Zijlpoort in die de rekenkamer verzoekt in kaart te brengen welke onderzoeksvorm het beste past bij de beoordeling van de door de klokkenluider naar voren gebrachte punten inzake de nieuwe concernhuisvesting aan de Zijlpoort.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik zie dat u staat boven de motie van geschaad vertrouwen. Waarom bent u niet gewoon een vent en doet u een motie van wantrouwen? Dan is het duidelijk.

De heer SNOEK: Wij zijn een vent en zoals de heer Hiltemann al heel duidelijk aangaf, er is een verschil tussen hoe we aankijken tegen dit college en de rol van het college daarin en de rol van de wethouder. We opereren al oppositie in dit dossier unaniem, dus ik wil wachten tot de eerste termijn voorbij is en dan mag u dezelfde vraag nog een keer stellen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Wat bedoelt u? Ik bepaal toch zelf of ik nog een keer een vraag wil stellen?

De heer SNOEK: U vraagt me of ik een man ben. Stel me die vraag aan het einde van de eerste termijn nog een keer en ik zal hem nogmaals volmondig met ja bevestigen.

De heer VRUGT: De positie van wethouder en college is toch een pijnlijke. Voor ik meer inhoudelijk op de zaak inga, zal ik voor ik het vergeet alvast twee moties indienen. Ook weer mede namens de gehele oppositie. Een die regelt dat het college echt geen leningen of hypotheek meer mag verstrekken zonder mandaat van de raad. En de andere dat zij bij aanvullende kredieten geen financiële verplichtingen aangaat zonder dat het krediet door de raad is verstrekt, zoals hier het geval is. Even over de motie die net door het CDA is ingediend, over het doen van een onderzoek naar de affaire. Dan kom ik op de inhoud: dat is wat Actiepartij betreft veel breder nog dan waarnaar gevraagd wordt. Dan gaat het ons ook om de combinatie van drie projecten door Fortress, en de ogenschijnlijke koehandel die daar wel of niet heeft plaatsgevonden; daar kom ik nog op terug. Ik heb eerder minder vleierende woorden over Fortress gesproken. Ik herhaal nog maar eens dat mij nauwelijks tot geen project bekend is waarbij Fortress conform afspraak daadwerkelijk realiseert in Haarlem. Ook Zijlpoort lijkt een groot risico te blijven, zonder zelfs maar een bouwvergunning. Ondertussen is wel al in 2008 21 miljoen aan

gemeenschapsgeld betaald aan Fortress waarvoor we nog niets concreets hebben gezien. Sterker nog: nu we als gemeente hebben gebankierd voor deze commerciële ontwikkelaar, was mijn logische vraag welke onderpanden nu precies ter dekking staan van dit gigantische bedrag. En het spijt me zeer: tot op heden heb ik op die vraag nog geen helder en eenduidig antwoord mogen ontvangen, zeer zorgelijk. Ook het college lijkt tot een voortschrijdend doch zorgwekkend inzicht te komen, nu zij besluit met ingang van dit jaar, in tegenstelling tot voorgaande jaren, dit project ineens wel ook in de risicoparagraaf in het jaarverslag op te gaan nemen. Voorzitter, los van de verwijtbaar onheuse behandeling van de klokkenluider, los van het ogenschijnlijke bewust niet volledig informeren van de raad, steekt het mij nog het meest dat in deze tijden, waarin tal van instellingen voor kleinere en grotere bedragen worden gekort of de nek omgedraaid, een tijd ook waarin tal van offers worden gevraagd van thuiszorgmedewerkers, brandweerlieden en tal van hardwerkende inwoners, echt niet kan uitleggen hoe de gemeente het in zijn kop heeft gehaald met een ontwikkelaar een risico te nemen van 21 miljoen euro aan gemeenschapsgeld, dat is 140 euro per inwoner, 4,7% van de totale begroting.

Mevrouw VAN ZETTEN: Als u zulke stevige taal uitslaat, kunt u dan uitleggen waarom u niet met een motie van wantrouwen komt in plaats van zo'n ongelooflijk slappe motie?

De heer VRUGT: Mevrouw Van Zetten, als u zo graag een motie van wantrouwen wilt zien, nodig ik u van harte uit. Als u hem zo graag wilt zien: het staat u vrij. Ik kan herhalen wat de vorige sprekers die u de vraag stelde: wat wilt u precies?

Mevrouw VAN ZETTEN: Omdat u stevige taal spreekt, dat waardeer ik zeer van u, want u bent ervoor om duidelijk een statement te maken.

De heer VRUGT: En wie weet wat voor verrassingen nog zullen volgen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dan wacht ik in spanning af.

De heer VEEN: Ik zie op uw t-shirt staan: anti-kapitalista. Heel mooi allemaal.

De heer VRUGT: Sluit dat niet fantastisch aan bij mijn betoog, meneer Veen?

De heer VEEN: Ik had al een vaag vermoeden. In onze regelgeving, in het marktmeesterschap dat wij in Nederland hebben, is zo'n groot project voor een gemeente zodanig dat niet zomaar met iedereen een contract kan worden aangegaan. Er zijn aanbestedingsregels voor.

De heer VRUGT: U vindt het normaal dat meer dan de helft van een aankoopbedrag vooraf...

De heer VEEN: Er moet een offerte worden ingediend, dat heeft deze onderneming gedaan. En die heeft hem gewonnen en daar hebben we mee te dealen.

De heer VRUGT: Dat is een heel ander aspect dan waar ik het over heb. En dat weet u ook wel.

De heer VEEN: Nee, daar hebben we het niet over. We kunnen niet zomaar Fortress aan de kant zetten omdat ze toevallig de goedkoopste...

De heer VRUGT: Dat heeft u mij niet horen zeggen. Al zou het mij een lief ding zijn, maar dat heeft u mij niet horen zeggen. Ik kan dan ook niet anders melden dat Actiepartij onder dit gesternte beslist niet akkoord wil en kan gaan met het gevraagde extra krediet, zeker niet voordat we zeker maar enig tastbaar zicht hebben op daadwerkelijke realisatie van locatie Zijlpoort. Tot slot wil ik het college vragen op korte termijn richting raad met een schriftelijke reactie te komen op alle aspecten van de ingezonden brief van de heer Souverein van HFC Haarlem van 19 april jl. in de krant, waarvan ik u overigens de volledige niet ingekorte versie daartoe zal doen toekomen. Ik zal hem meegeven met de moties. Motivering van dit verzoek ligt wat mij betreft in het verlengde van een opmerking van mevrouw Van Zetten, ja we komen toch nader tot elkaar, die terecht aangeeft dat we ons niet als koeien laten behandelen. Dus ...

Mevrouw VAN ZETTEN: Het waren domme koeien, voor alle duidelijkheid.

De heer VRUGT: Oké, domme koeien, maar ook die kunnen verhandeld worden. Wij zouden graag een goed onderbouwde reactie zien op de suggestie van koehandel met de firma Fortress op de diverse genoemde projecten, dank u wel.

Mevrouw OTTEN: Als raad moeten wij kunnen vertrouwen op de juiste informatie van de wethouder om onze controlerende taak naar behoren te kunnen uitvoeren. Wel of niet willens of wetens. Wel of niet een excuus van de wethouder. In ieder geval: een opeenstapeling van politieke onhandigheden. Specifiek: Trots vindt dat je van een wethouder meer integriteit in handelen mag verwachten. Specifiek noem ik het integriteit op handelen. Uiteindelijk zijn we afhankelijk van het handelen van de wethouder. En niet van de integriteit van de mens Heiliegers. Daarom ondersteunen wij de motie Geschaad vertrouwen. Dank u.

Mevrouw DE LEEUW: Ook de Ouderenpartij vindt dat we onvolledig voorgelicht zijn. Er is al veel over gezegd. Ik steun ook de motie, dat is logisch. En wat het krediet voor het meubilair betreft ga ik akkoord. Maar met de rest van het krediet niet.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus is een van de oppositiepartijen. Niet alleen de coalitiepartijen hebben veel moeten vergaderen over deze affaire: u kunt gerust zijn, dat hebben wij ook. Wij hebben hier veel met elkaar over gesproken en er een aantal facetten uitgelicht. We hebben gepoogd die facetten een voor een aan de kaak te stellen of aan de orde te brengen. Zowel het feit of je onderzoek moet doen naar wat echt gebeurd is, wat is de financiële kant, wat heeft het college gedaan. Uiteindelijk komt er ook een constatering van hoe de zaak is gegaan. Ik zal me beperken tot twee dingen: allereerst de kredietaanvraag. Ik heb in de commissie gezegd dat twee dingen duidelijk zijn: de huisvesting is wat ons betreft geen probleem, de rest wel. En ik ben verbaasd of eigenlijk verbijsterd dat de coalitiepartijen dit allemaal volmondig steunen. Hoe kun je nu iets steunen waarbij 2 miljoen euro voor externe adviezen is begroot en uiteindelijk voor 5 miljoen euro wordt gedaan. Een overschrijding van 3 miljoen euro, zonder dat we daarvan in kennis zijn gesteld. Je had dus na die 2 miljoen euro moeten horen: we komen te kort. Maar nee, er wordt een contract afgesloten met adviesbureaus en uit de cijfers bleek dat er overschreden zou worden. Het wordt gewoon gedaan. Dat is geen beleid, dat is wanbeleid. En je kunt niet met droge ogen zeggen dat die 3 miljoen euro extra betaald moet worden, want we moeten bezuinigen. Dan moeten we dat maar ergens anders geld weghalen. Dat kun je niet met goed vertrouwen steunen. En dat zullen we dan ook niet steunen. En ik hoop dat een aantal van de coalitiepartijen tot inzicht komt. Want het is te gek dat u dit steunt. Dan kom ik op het tweede: de situatie van vertrouwen. In de commissie bestuur heeft GroenLinks al een paar maal gezegd dat het dossier zoals dat nu is, een uiterst vreemde gang van zaken voortvoert. Er gebeurt klaarblijkelijk veel, maar veel wat het college graag voor zich wil houden. Althans die indruk wordt zeer sterk gewekt. Ik heb gezegd dat die klokkenluidersprocedure handig kan zijn voor het college om de zaak achter slot en grendel te houden. En dat heeft een verwijt van misbruik van die regeling mogelijk gemaakt. Ik zeg niet dat het zo gegaan moet zijn, maar de verdachtmaking is groot. In de vergadering is het ondersteund, met name door GroenLinks en D66 als coalitiepartijen. En we zijn het ermee eens. Maar het is te gemakkelijk om te zeggen dat het met een excuus voltrokken is. Want een excuus doe je op een incident. Een zaak die je fout doet, daar kun je excuus voor aanbieden. En dan kan die zaak je vergeven worden. Maar het is een structurele zaak. Dat zijn dingen die een opeenstapeling zijn van feiten, waarin tekortkomingen zijn, verkeerde informatie, niet goed doorgegeven informatie, en op die manier wordt het werken van een raadslid onmogelijk. En dat kan niet. Je kunt wel zeggen dat je dat tolereert, maar dit kunnen en mogen we niet accepteren. Zo kunnen we als raad niet met een normaal gevoel functioneren naar buiten. Het is dus niet met plezier, maar met droefheid dat er een motie van wantrouwen komt. En die motie van wantrouwen luidt als volgt:

Motie 13.7: Motie van wantrouwen

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 21 april 2011, constaterende dat:

- de nieuwe concernhuisvesting een zeer belangrijk onderwerp is voor de gemeente Haarlem met een omvangrijk financieel kader en grote financiële risico's;
- de gemeenteraad een controlerende en kaderstellende taak heeft;
- het van groot belang is dat het college de gemeenteraad tijdig, volledig en juist informeert;
- op 14 april 2010 door de voorzitter van de rekenkamercommissie een melding van een ambtenaar is ontvangen, welke gericht was aan de gemeenteraad;
- op 23 april 2010 de gemeentesecretaris aan de voorzitter van de rekenkamercommissie heeft gemeld dat de brief afgehandeld zou worden conform de klokkenluidersregeling;
- op 19 mei 2010 uit onderzoek van een extern bureau blijkt dat geen sprake is van een geval zoals bedoeld in de klokkenluidersregeling en onder meer geadviseerd wordt een nader onderzoek in te stellen naar de onderbouwing van de gegevens in de brief van de ambtenaar;
- de klokkenluidersregeling bedoeld is om de betreffende ambtenaar te beschermen;
- bescherming van de ambtenaar op dat moment niet meer aan de orde was, omdat de klokkenluidersregeling niet op dit geval van toepassing is en de ambtenaar bovendien had aangedrongen op openbaarmaking aan de gemeenteraad;
- het college de betreffende ambtenaar naar aanleiding van zijn bezwaarschrift verwijst naar de commissie Klokkenluiders Gemeentelijke Overheid van de VNG;
- op 4 november 2010 door de VNG-commissie wordt aangegeven dat er voor hen geen rol is weggelegd en dat geadviseerd wordt de gemeenteraad in kennis te stellen van de brief van de betreffende ambtenaar zodat de gemeenteraad zijn controlerende rol kan uitoefenen;
- op 1 februari 2011 door het college is besloten om uitvoering te geven aan het advies van de VNG-commissie en de gemeenteraad in kennis te stellen van de brief van de betreffende ambtenaar;
- tevens op 1 februari 2011 door het college is besloten over het extra krediet ten behoeve van de Zijlpoort;
- het extra krediet wel en de melding van de ambtenaar niet door het college ter agendering voor de commissie bestuur is aangebracht bij de griffie;
- het extra krediet ter besluitvorming op de agenda stond van de gemeenteraad van 10 maart 2011, na geagendeerd en besproken te zijn in commissie bestuur op 3 maart 2011;
- op 8 maart 2011 nog steeds geen informatie aan de gemeenteraad was verstrekt omtrent de melding van de ambtenaar;
- pas op 9 maart 2011 na een dringend verzoek daartoe van de ambtenaar via de vicevoorzitter van de gemeenteraad aan de griffie, de raad door het college is geïnformeerd inzake de melding van de ambtenaar;
- op 6 april 2011 door de wethouder Financiën door middel van een brief is aangegeven dat gezien de ontwikkelingen op dit dossier en de raakvlakken met de betreffende kredietaanvraag, het verstandiger was geweest de raad direct na 1 februari 2011 te informeren over de melding van de ambtenaar;
- op 7 april 2011 tijdens de vergadering van de commissie bestuur de wethouder Financiën de commissie informeerde over een nieuwe brief van de betrokken ambtenaar (dd. 1 april 2011), maar er naar zijn inschatting 'geen reden was om die brief ook door te sturen';

- op 7 april 2011 tijdens de vergadering van de commissie bestuur door de wethouder Financiën is aangegeven dat hij zich onvoldoende heeft beseft 'dat beide trajecten met elkaar verweven zijn';
- overwegende dat:
- het verweer van de wethouder Financiën op 7 april opmerkelijk is, gezien het feit dat het college volgens eigen schrijven (antwoorden op technische vragen inzake huisvesting Zijlpoort en klokkenluidersregeling dd. 12 april 2011) beide onderwerpen op 1 februari 2011 in samenhang in het college heeft besproken;
 - het college noch naar aanleiding van het extern onderzoek van 19 mei 2010, noch naar aanleiding van het advies van de VNG-commissie van 4 november 2010, noch naar aanleiding van het verzoek om extra krediet en noch naar aanleiding van het herhaaldelijk verzoek van de betreffende ambtenaar, de melding van de ambtenaar ter kennis heeft gebracht van de gemeenteraad;
 - het college en met name de eerst verantwoordelijk portefeuillehouder financiën niet heeft kunnen aangeven hoe het niet tijdig, volledig en juist informeren van de gemeenteraad in de toekomst voorkomen gaat worden;
- concludeert dat:
- het college ernstig te kort is geschoten in het tijdig, volledig en juist informeren van de gemeenteraad;
 - de wethouder Financiën in deze als eerst verantwoordelijke aan te merken is, zegt het vertrouwen in het functioneren van de portefeuillehouder Financiën op; en gaat over tot de orde van de dag.'

Ondertekend door: Actiepartij, CDA, Haarlem Plus, SP, OPH en Trots.

Vervolg heer SCHRAMA: Ik zal de motie ronddelen; hij is van alle oppositiepartijen.

De heer VEEN: Ik ben een beetje in verwarring. U dient een motie van geschaad vertrouwen en een motie van wantrouwen in, hebt u er nog meer?

De heer SCHRAMA: Ik geloof dat u hiermee ironie beoogt; we hadden veel meer moties kunnen hebben. We hebben ons beperkt tot een motie van geschaad vertrouwen in het hele college en een motie van wantrouwen in de portefeuillehouder die de verantwoordelijkheid voor deze zaak heeft. Het is duidelijk, als u ze leest ziet u een nuanceverschil. Een geschaad vertrouwen in het hele college en een motie van wantrouwen in deze functionaris.

De heer VRUGT: Snapt u het nu ook mevrouw Van Zetten?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik moet er even over nadenken, maar uiteindelijk snap ik het wel. En ik vind het leuk dat meneer Schrama dat mocht indienen namens u allen. Hartelijk dank, u bent een vent meneer Schrama.

De heer SCHRAMA: Dank voor uw woorden, ik zal verder niet reageren.

De heer VEEN: Het gaat om de kredietaanvraag nieuwe huisvesting gemeente Haarlem. Het nieuwe stads kantoor heeft een historie van vijftien jaar. Ik weet dat andere partijen er anders in zaten: die wilden een stads kantoor buiten de stad of anderszins. Ik geloof dat het een goede keus is geweest destijds om te proberen het stads kantoor in het centrum van de stad te krijgen. Ook de keuzes in het traject: het is zo'n langdurig proces geweest dat het vele waarheden kent. Ik zal me daar niet in mengen. Het draait uiteindelijk om drie kwesties: de kredietaanvraag, de klokkenluidersprocedure en de brief van de VNG. De kredietaanvraag kan geen verrassing zijn wat ons betreft. Hij is aangekondigd bij de kadernota, bij de tussentijdse rapportage in december 2010. Dus al met al is dat transparant afgehandeld; er zijn geen veranderingen. Wat de VVD betreft is de kredietaanvraag akkoord en moet zo snel mogelijk gebouwd worden. Die ambtelijke organisatie moet zo snel mogelijk kunnen functioneren. Dan de klokkenluidersbrief. Dat is een lastig dossier en waarom? Omdat de procedure is gebouwd op de modelregeling van de VNG. Het college heeft de procedure voorgelegd aan de klokkenluider en die heeft hem geaccepteerd. Het college heeft deze stap voor stap doorlopen, daar is geen

discussie over. Zelfs in hoger beroep bij de VNG is er geen commentaar over geweest. Er is een ding benoemd destijds, er is een opmerking gemaakt over cultuur en communicatie. Dus niet over hoe de procedure afgerond is. Dat we nu achteraf zeggen, er zit een snack in, want we hadden er als raad ook enigszins in betrokken moeten worden vinden wij, neem ik aan dat binnenkort het college met een aangepaste regeling komt om dat bij te werken. Dat vind ik ook correct. Dan de informatie aan de raad over cultuur en communicatie, we hebben het ook vandaag meegemaakt, het is niet zo: de feiten liegen niet. De feiten laten zien dat het college op tijd de besluiten heeft genomen om de raad te informeren, daar is geen discussie over. Wat wel is: het is niet zeker gesteld. Er is verschil tussen politiek handelen, dat is correct. De politieke verantwoordelijkheid is onvoldoende ingevuld, dat de raad het op tijd heeft gehad. En daar moet wat aan gebeuren en daar zal ik de wethouder op aanspreken. En dat vind ik denk ik ook wel terecht en dat pakt de wethouder op, daar ben ik van overtuigd. Daarmee is eigenlijk alles gezegd. En alle andere verdachtmakingen zijn voor de VVD overbodig, want de wethouder heeft excuses aangeboden. Hij heeft gezegd dat het moet verbeteren en dat wordt aangepakt naar mijn gevoel. Daarmee heeft de VVD zijn punt gemaakt wat mij betreft.

Mevrouw LANGENACKER: U zegt dat het college op 1 februari besluiten heeft genomen en daarmee is gewaarborgd dat de intentie van het college goed was. Begrijp ik dat? Maar hoe verklaart u dan dat we vervolgens een commissiebehandeling hebben waarbij het krediet wordt besproken en de wethouder op dat moment niet rept over de informatie rondom de klokkenluider. Ze zijn tegelijkertijd behandeld, besproken in het college. En dan kunnen die beide wellicht niet gelijktijdig oplopen, maar dan moet de wethouder ons toch gewoon tijdens de commissievergadering informeren dat die klokkenluidersbrief bestaat?

De heer VEEN: Op zich een goede vraag denk ik. Op dat moment stond hij nog in de klokkenluidersregeling, ondanks dat de VNG contrair was gegaan, dat is de complexiteit. De VNG is contrair gegaan aan haar eigen regelgeving. Dat vergt een worsteling, ik zou dat ook niet op een dag voor elkaar krijgen.

Mevrouw LANGENACKER: Sorry, hier maakt u een fout. Op 1 februari heeft het college besloten de gemeenteraad te informeren. Om het advies van de VNG over te nemen. Er was geen strubbeling meer over hoe er vervolgens mee omgegaan moest worden. Er was al besloten hoe men er mee om wilde gaan, namelijk: dat de gemeenteraad zou worden geïnformeerd. Dan moet de wethouder ons daar toch tijdens de commissievergadering over informeren?

De heer VEEN: Ik kan die vraag niet beantwoorden. Ik denk dat de informatie voor de wethouder, gezien alle facetten die hij doorlopen had, maar ik gis nu, dat hij zegt: daar heeft de raad niets aan, dat komt wel. Ik neem aan dat er een antwoord van de wethouder komt, dus daar gis ik op. Ik geef toe, u bent scherper. Het was de VNG-brief en ik ben menselijk en ik maak fouten, ja dank u wel.

Mevrouw OTTEN: Meneer Veen, hoor ik het goed dat u sprak over verdachtmakingen van onze kant?

De heer VEEN: Ik heb verschillende keren de woorden moedwillig gehoord, dat informatie aan de raad onthouden was.

Mevrouw OTTEN: Het woord verdachtmakingen suggereert dat het om vage dingen gaat. Het gaat hier om feiten.

De heer VEEN: Dat heb ik net al betwist in de discussie, dus ik ben het niet met u eens.

De heer SNOEK: Eerst maar even over die verdachtmaking. U hebt het over zinnen als: dat het college de klokkenluidersregeling lijkt te hebben misbruikt om het college te beschermen, dat bedoelt u met verdachtmaking?

De heer VEEN: Ja, dat vind ik een verdachtmaking.

De heer SNOEK: Het citaat komt van uw coalitiepartner D66. De volgende vraag is: was u als fractie voor 9 maart op de hoogte ...

De heer VEEN: Bent u ook met mij eens dat die genuanceerd is door diezelfde partij?

De heer SNOEK: Nee. Ik heb een hoop nuances gehoord bij D66, maar ik heb nog steeds geen antwoorden gehoord op wat ze eerder hebben gevraagd. Was u als fractie voor 9 maart op de hoogte van de klokkenluidersbrief?

De heer VEEN: We hebben daar met u in de commissie over gesproken. Nee, ik heb het op hetzelfde tijdstip als u gehad.

De heer SNOEK: Oké. Dan zult u als fractie, het siert u dat u voor uw wethouder op komt en dat moet u doen, hoe ervaart u het als fractie dat ze pas de dag voor ze gevraagd wordt krediet te verstrekken een melding krijgt over de klokkenluidersregeling. Als u nu even boven uw rol gaat staan van uw wethouder verdedigen en ons vertelt hoe u dat als fractie ervaart.

De heer VEEN: Laat ik twee dingen zeggen. In de eerste plaats kom ik niet direct voor mijn wethouder op, ook niet voor het college. Ik heb net kritiek gegeven dat er verbeteringen moeten plaatsvinden. Maar ik wil wel een duidelijke nuance hebben, dat vind ik reëel. Ik heb gezegd: ik ben geen Prinsip-partij, ik ben een bestuurlijke partij. Die uiteindelijk kiest voor de bestuurlijke continuïteit van deze organisatie. Wij hebben als VVD nooit gevoeld dat we te laat of geen informatie hebben gehad. We denken wel dat het tijdiger kan zijn, laat ik die nuance geven.

De heer SNOEK: Wij vinden uw nuance op dit dossier wel heel erg groot. We kunnen ons niet voorstellen dat de VVD de komende drie jaar alles op dezelfde wijze zal blijven nuanceren.

De heer VEEN: Ik hoop niet dat de komende drie jaar elke discussie met verdachtmakingen op deze manier eindigt, want dan kunnen we de stad niet besturen.

De VOORZITTER: Mag ik concluderen dat iedereen die dat wilde in eerste termijn het woord heeft gevoerd? Dan stel ik voor dat we nu pauzeren. Maar misschien mag ik kort even uw aandacht. De heer Hagen is speciaal afgereisd, nee, hij woont vast nog in Haarlem. Meneer Hagen, er zal vast ooit een motie aangenomen worden in de gemeenteraad van Alkmaar dat er verhuisd moet worden, maar we kennen de huizenmarkt. Heel leuk dat u nog even gekomen bent, ondanks uw drukke werkzaamheden. We hebben kort geleden afscheid genomen van Marten uit de gemeenteraad, toen je lid was van de VVD. En niet meer terugkwam in de raad en later terugkwam voor Trots op Nederland. Maar je ambities kennende was het wellicht toch aan de magere kant om schaduwraadslid te zijn. Al was het natuurlijk een eer om in de schaduw van mevrouw Otten te kunnen werken. Marten, we hebben wat dat betreft nog erg van je aanwezigheid kunnen profiteren. Want zeker op het veiligheidsdossier ben je, zeker gelet op je achtergrond, altijd erg scherp en kundig. Wat dat betreft moet het een groot plezier voor je zijn om wethouder voor integrale veiligheid in Alkmaar te kunnen zijn. Het lijkt me voor de burgemeester daar nog best een lastige opgave, maar daar zul je waarschijnlijk goed met hem uit komen. Het is in ieder geval een terrein waar je hart ligt. Wij zijn er trots op als raad dat wij een wethouder aan Alkmaar leveren, die onder de naam Trots op Haarlem bij zal dragen aan het stadsbestuur van Alkmaar. Marten, zeer bedankt voor jouw periode hier in de Haarlemse raad. We hebben bloemen laten bezorgen op het moment van je installatie opdat de raad het ook maar weet. We wensen je veel plezier in het Alkmaarse en het is voor handig dat we goede betrekkingen hebben overal in het land, en in Alkmaar in het bijzonder. Dank je wel. Ik geef je graag het woord, maar we weten dat je lang van stof kunt zijn, kort dus graag.

De heer HAGEN: Heel kort, dank voor uw vriendelijke woorden. De hele raad dank voor de bloemen. Die kwamen strategisch goed, want bos een, twee en drie waren net verwelkt toen de bloemen uit Haarlem kwamen, dus dat was goed getimed. Ik heb een geweldige tijd hier gehad vind ik in de Haarlemse raad. Zowel in de VVD-tijd als met Trots, wat weer een heel andere manier was. Nu in Alkmaar. De cirkel daar is snel rond. Ik kreeg vanochtend een conceptbrief langs met het verzoek of ik wilde mee tekenen. Een brief van wethouder Van der Hoek aan de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Volksgezondheid. In verband met het verschuiven van Castricum dat voor de

daklozenopvang onder Haarlem viel, naar de gemeente Alkmaar toe. In die brief staat: mede uit naam van wethouder Hagen te Alkmaar. Zo snel komen Haarlem en Alkmaar toch bij elkaar. Ik dank jullie heel hartelijk en we zien elkaar ongetwijfeld bij feestjes en partijen terug, dank u.

Pauze

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan wethouder Heilieggers.

Wethouder HEILIEGERS: Ja, gehoord de raad, het gaat over veel onderwerpen. Ik heb gehoord: voldoende informatie, informatieplicht, het vertrouwen op informatie, de procesloop rondom verschillende onderwerpen. Het zijn twee grote kwesties en ook belangrijke kwesties, dat is duidelijk voor ieder van ons. Er is in de afgelopen weken ook veel over gesproken. Zowel in de openbaarheid alsook in beslotenheid alsook in de kamer van de collegeleden. En uiteindelijk is het doel goedkeuring te krijgen voor de kredietaanvraag voor de huisvesting, die nu voorgelegd is. Als je goed kijkt naar de casus zijn er twee grote onderwerpen aan de orde, dat is als eerste de klokkenluidersmelding. Daar heeft het college naar eer en geweten de Haarlemse regeling toegepast. In de kern van de discussie heeft het college uiteindelijk besloten het advies van de VNG te volgen, door de brief openbaar te maken. En ik heb er in het college altijd op gehamerd dat het wat mij betreft zorgvuldig en degelijk moet plaatsvinden en dat kostte ook tijd. En ten tweede zou die procedure eigenlijk nog eens tegen het licht gehouden moeten worden. Daar heeft de PvdA ook een opmerking over gemaakt. Want is die eigenlijk wel geschikt voor dit type meldingen. Ik heb daar in de commissie over gezegd dat het goed is dat we dat gaan herbeschouwen. En daar kom ik mee terug bij u in de commissie. **(toezegging)** Het tweede belangrijke onderwerp is de kredietaanvraag rondom de huisvesting. Ik heb in de commissie bestuur gezegd dat ik tijd heb gebruikt om een extra check te doen op bezuinigingsmogelijkheden. Ook met de pet op van wethouder Financiën. We hebben een aanbestedingsprocedure gehad, dat moet ook formeel voor het meubilair. Daarnaast kwam te elfder uren, vijf voor twaalf zouden sommige mensen zeggen, op 6 januari dit jaar, nog een alternatief voorstel van de klokkenluider. Ik heb eraan gehecht ernaar te kijken en er ordentelijk advies over in te winnen bij het ambtenarenkorps. En dat uiteindelijk alvorens het voorstel van het college bij u aan te bieden. Dat hebben we gedaan en ik heb het voorstel bij u aangeboden. En wat ik dan deze vergadering nog een paar keer hoor: zijn we er dan, zijn er risico's. Nee, we zijn er nog niet, natuurlijk zijn er risico's. En ik heb in de commissie bestuur op instigatie van de heer Reeskamp gezegd dat die risico's en de grootte daarvan bekend zijn. Een aantal daarvan zou je out of the box moeten beschouwen. En beschouw ook nog eens de waarde van de onderliggende panden en dat gaan we doen. En ik neem u mee in die analyses die we doen en de stappen die we zetten om die risico's te gaan managen. Dit gezegd hebbende, en met de twee brokken kredietaanvraag en klokkenluidersregeling, liepen we twee trajecten. En daar is de afgelopen weken in de commissievergaderingen heel veel over gezegd. En vooral dat het verstandig had geweest dat u direct na 1 februari een melding kreeg over dat onderwerp. En over dat collegebesluit. En daar heb ik een verantwoordelijkheid in, dat is geen discussie, daar loop ik niet voor weg. Ik begrijp heel goed de opmerkingen die door iedereen gemaakt zijn: die neem ik ter harte. De signalen die gegeven zijn neem ik ook ter harte. En dit is mijn toelichting in deze termijn.

De heer SNOEK: Andermaal biedt u excuses aan waarom de raad na 1 februari niet geïnformeerd is. Andermaal krijgen we geen verklaring van u, waarom is dat niet gebeurd?

Wethouder HEILIEGERS: Dat heb ik al in de brief gemeld. We hebben tijd genomen om ordentelijk de informatie te verzamelen en u aan te bieden. En dat is de reden waarom het meer tijd vroeg dan direct na 1 februari.

De heer SNOEK: In onze vraag hebben we aangegeven dat u niet direct het dossier had hoeven aanbieden. U had in april, in november, in februari, melding kunnen maken van het feit dat er een klokkenluidersbrief was. Het raadsbesluit inzake het krediet aan kunnen houden. U zegt: het had moeten gebeuren, maar u verklaart niet waarom het niet gebeurd is.

Wethouder HEILIEGERS: Meneer Snoek, dat is eerder gebeurd, ook in de discussies in de commissievergadering en in de correspondentie naar u als raad. Er is na het moment van de melding van de klokkenluider in afstemming met de klokkenluider afgesproken dat de klokkenluidersprocedure gehanteerd werd. Op het moment dat we op 4 november de informatie van de VNG-commissie kregen, hebben we in het ambtelijk apparaat uiteindelijk advies gekregen hoe we ermee om zouden gaan. Dat heeft het college gewogen en daar is op 1 februari een besluit over genomen. De procedure daarna zorgde voor iets meer tijd om het feitenrelaas op orde te brengen.

De VOORZITTER: We moeten even kijken wat we nu gaan doen. Zijn het interrupties, of heeft de raad behoefte aan een tweede termijn? Ik wil u voorstellen, mede gelet op de tijd, nog een aantal toelichtende vragen te doen en dan tot besluitvorming over de moties over te gaan. Vindt u dat akkoord?

De heer VEEN: Voorzitter, dan wil ik graag schorsen alstublieft.

Mevrouw LANGENACKER: Voorzitter, waar wij behoefte aan hebben, voor we gaan schorsen, of het college nog een reactie kan geven op de moties die nu voorliggen. En dan heb ik het specifiek over motie Onderzoek Zijlpoort, maar ook over motie Aanvullende posten onvoorzien goed overzien en de motie Afgesloten leningen. Omdat dat wat ons betreft straks in de schorsing bepaalt hoe we ermee omgaan.

De VOORZITTER: Het college heeft dan ook even behoefte om te schorsen, om ons voor te bereiden op de beantwoording. Laten we dan nu proberen zoveel mogelijk korte vragen af te handelen, dan te schorsen en dan zo snel mogelijk naar besluitvorming te gaan. Er waren nog wat korte vragen.

De heer VRUGT: U wilt het nu schijnbaar snel afronden, maar we waren nog met interrupties bezig. De heer Snoek heeft een interruptie gehad en daar wil ik graag op aanvullen. Dat ik het des te kwalijker vind dat het college, alle informatie is er uiteraard, ik mag aannemen dat het allemaal op orde is, dan zo veel tijd neemt om het allemaal te bundelen en ons aan te bieden vind ik des te kwalijker. Dat gezegd hebben wil ik als reactie op de eerste termijn ook nog een reactie op mijn verzoek om op de uiteenzetting van HFC Haarlem niet nu maar op korte termijn naar de raad een reactie op wil geven. Ik heb het net uitgedeeld, ik zie het graag rondgedeeld. Daarin is het van belang dat er duidelijkheid komt in de vele suggesties die gedaan worden, waarin er een koppeling is met andere projecten van Fortress en dat komt helemaal niet ter sprake.

Wethouder HEILIEGERS: Het project in de relatie met Fortress, daarvan zeg ik: dat nemen we mee in de risicoanalyses die we in de commissie bestuur brengen (**toezegging**). Het andere aspect, specifieke vragen over dit onderwerp, daarvan zou ik u willen voorstellen daarover schriftelijke vragen te stellen zodat we ze ordentelijk kunnen beantwoorden.

De heer VRUGT: Als u het op die ingewikkelde manier wilt doen, dan zullen we het doen. Ik vind het een beetje jammer, want de tekst van de brief van de heer Souverein is volstrekt helder en daar kunt u gewoon op reageren.

De VOORZITTER: Waarvan akte, we doen het ordentelijk. We reageren als college niet op ingezonden brieven in het Haarlems Dagblad.

De heer RUTTEN: Dat wilde ik als voorstel van orde ook inbrengen, maar u hebt het zelf als gecorrigeerd, waarvoor dank.

De heer SCHRAMA: Ik heb een vraag die wellicht voor u triviaal is, maar voor mij niet. Ik dacht dat het gewoonte was dat als er moties worden ingediend, het college zich eerst over die moties uitspreekt. U kunt ze allemaal accepteren natuurlijk, dan is er niets te discussiëren. Maar ik hoor er helemaal niets over.

De VOORZITTER: Het hangt van de aard van de moties af. Maar aangezien we straks schorsen op verzoek van de VVD, heeft het college gelegenheid nog even over de moties te spreken. Dan zullen we daarna reageren.

De heer SNOEK: Kort van de orde. Dus we krijgen na de schorsing nog een tweede termijn, of moeten we alle vragen voor we gaan stemmen stellen?

De VOORZITTER: Mijn voorstel is dat we nu even de korte vragen over dit onderwerp stellen, we hebben er alles bij elkaar al 24 uur over gesproken. We kijken of het nu afgerond kan worden. Dan gaan we schorsen en dan gaan we naar de besluitvorming.

De heer SNOEK: Dan heb ik nog twee korte vragen die we ook in eerste termijn hebben gesteld. Waarom heeft de wethouder op 7 april verklaard niet beseft te hebben dat beide dossiers met elkaar verweven zijn, als blijkt dat u op 1 april beide dossiers in samenhang behandeld hebt? En de tweede vraag: bent u ergens tussen april 2010 en maart 2011 door een van uw mede-collegeleden geadviseerd de raad te informeren over het feit dat er een klokkenluidersbrief is?

Wethouder HEILIEGERS: Uw vraag over mijn opmerking van 7 april. Ik heb daar met zoveel woorden gezegd dat we dat niet goed beseft hebben, in combinatie met de besluiten van 1 februari. Dat is correct. Daar hebben we ook discussie met elkaar over gehad. Of er collegeleden betrokken zijn bij de casus: ja, natuurlijk zijn die betrokken bij de casus. We hebben er uitgebreid over gesproken in die periode van 1 februari. En ja, daar is dit besluit over gekomen en daar heb ik wat over gezegd op 7 april.

De heer SNOEK: Ik concludeer dat de drie vragen die ik in de eerste termijn heb gesteld, niet beantwoord zijn. Ook nu weer niet, geen antwoord op drie eenvoudige vragen. Bent u door collegeleden anders geadviseerd. Waarom zeggen dat u geen verwevenheid ziet als blijkt dat u het in combinatie behandeld hebt. En waarom de raad niet informeren. Ik kan niet langer ...

Wethouder HEILIEGERS: Misschien moet ik andere woorden gebruiken. We hebben er in het college over gesproken en we hebben een besluit genomen. En dus hebben we er in die periode met elkaar over gesproken.

De VOORZITTER: En dat betekent dat we nu gaan schorsen. Hoeveel tijd hebt u nodig meneer Veen? 5 minuten? 5 minuten, 22.50 uur, de vergadering is geschorst.

Schorsing

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en vraag de heer Veen of hij behoefte heeft een en ander te zeggen. Of dat hij wil wachten op de reactie van het college op de moties.

De heer VEEN: Ik wacht even de reactie van de wethouder af, om ook intern een signaal te geven waar we staan. De reactie lijkt me interessant.

Wethouder HEILIEGERS: Laat ik beginnen met 13.1: iedereen is het eens over dat archief dus die neemt het college over. Motie 13.4: dat is een motie waarover het college niet gaat, daar gaat u als raad over. Met mevrouw Sikkema als voorzitter van de rekenkamer, als u dat wenst is dat uw keuze daarin. Motie 13.5: ja, dat is staand beleid, de normale gang van zaken zoals we werken. Dus die motie hoeft wat ons betreft niet echt. Dan motie

De heer REESKAMP: Voorzitter, mogen wij de wethouder nu nog vragen stellen?

De VOORZITTER: Houd u het alstublieft zo kort mogelijk, het is inmiddels 23.05 uur.

De heer REESKAMP: De wethouder zegt het is staand beleid om de raad op de hoogte te brengen van kredieten. Maar bij de motivatie in de commissie rond die aanvullende krediet, was onderdeel van de ambtelijke motivatie, van contracten met adviseurs zijn al aangegaan, dus bij ons toch de vraag: kunt u toezien dat dat staand beleid wordt gehandhaafd?

Wethouder HEILIEGERS: Ik hoor wat u zegt, dus dat zal ik extra doen, dat staande beleid. **(toezegging)** Dan andere belangrijke moties: een motie van afkeuring, 13.2, motie

geschaad vertrouwen 13.3 en een motie van wantrouwen. Laat ik daar het volgende over zeggen en daar duidelijk over zijn. Er is door partijen heel duidelijk gezegd: deze wethouder, daar is geen discussie over integriteit, dat is een aantal keren onderstreept door de indieners van deze moties. Laat ik er duidelijk over zijn. Wij staan als college, en niet in de laatste plaats ikzelf, achter de keuzes die we gemaakt hebben rondom de klokkenluidersroute en het indienen van het raadskrediet. Moties die u van deze strekking indient zijn wat mij betreft niet aan de orde. Ja, ze zijn aan de orde omdat u ze maakt, maar ik raad ze af en wij als college raden ze ook af.

De VOORZITTER: Dan weet u waar het college staat. Wil meneer Veen nu iets zeggen? Anders gaan we nu stemverklaringen doen.

De heer VEEN: Ik weet nu de reactie van het college en ik neem aan dat er vanuit de raad nog opmerkingen over komen. Ik vraag mijn collega-coalitiepartijen: gegeven dit antwoord, wat vindt u dan? Ik wil graag een termijn.

De heer REESKAMP: Ik vermoed dat de VVD wil vragen om onze motie in te trekken? Of wat wilt u?

De heer VEEN: Dat zou ik graag zien, gegeven het antwoord van het college. Ik zou graag zien dat de coalitiepartijen deze motie intrekken.

De VOORZITTER: Goed, dan gaan we een nieuwe termijn doen.

Tweede termijn

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter, want D66 heeft natuurlijk altijd wel behoefte om verantwoording af te leggen en transparant en duidelijk te zijn. Wat ons betreft hebben velen in deze affaire een rol gespeeld. Ik heb dat al aangegeven door ook te wijzen naar de rol die mensen in deze raad hebben gespeeld. Wat D66 betrof, want ook wij hebben uitvoerig onze afwegingen gemaakt, had dit onderwerp ook wel een motie van treurnis kunnen zijn tegen het college. Dat had wat ons betreft ook wel een motie light kunnen zijn en als we dan toch in de nuances blijven zitten. Een overweging was ook geweest om de wethouder die uiteindelijk verantwoordelijk is, met een motie light om de oren te slaan. Maar we hebben besloten om dat niet te doen. Ik wil uitleggen wat daar een rol bij gespeeld heeft. We hebben er natuurlijk ook in de coalitie eindeloos over gesproken. Wij kwamen tot een verschil van inzicht. De een ziet de zaak principiëler dan de ander. Mijn overweging als fractievoorzitter was: we kunnen allemaal onze eigen motie maken met onze eigen nuance, maar we staan hier ook niet op de kermis om te zwaaien met elke nuance in dit debat. Daarom hebben we ervoor gekozen in de coalitie, sommige partijen zijn gewoon wat principiëler, wij vinden het bestuur van de stad heel belangrijk, de voortgang daarin. Wij hebben geen behoefte aan een motie van afkeuring. Die vinden wij op dit punt gewoon te zwaar. Nog even reageren op wat de wethouder zei. Ik denk dat het een beetje de kern van het probleem is en dan kom ik ook op een antwoord aan het CDA waarom ik heb gezegd dat ik geen domme koe ben, als ik informatie wil dan wil ik die krijgen. De wethouder heeft aangegeven: we zijn heel zorgvuldig, en degelijk te werk gegaan. Daar moeten bij de stukken ambtelijke nota's zitten om de raad te kunnen informeren. Op dat punt heb ik gezegd: vlak voor dat die brief vertrouwelijk in te zien was, ik heb een lijstje gemaakt, ik wil gewoon die stukken hebben. En blijkbaar kostte dat behoorlijk wat moeite en dat heeft me inderdaad ook geïrriteerd. En ik denk altijd: waarom is het zo moeilijk om een paar stukken bij elkaar te krijgen? Dan wil ik u allemaal nog even herinneren aan een motie van D66 over het archiefinspectierapport. Ik denk dat er een kern van een probleem is, dat de archieven en dossiers niet altijd op orde zijn. Dat geeft vertraging en in die zin wil ik dit schetsen. Het is niet alleen het college, het is niet alleen de wethouder. En daarom hebben we in de commissie een voorschot genomen: het zou een onderzoek waard zijn: hoe loopt dit allemaal? Wat dat betreft zou een raadsenquête wel op zijn plaats zijn. Dat is nu helemaal niet aan de orde, maar dat geeft even aan dat die problemen niet opgelost zijn met een motie, in welke vorm dan

ook. Het zou een symbool kunnen zijn, het zijn onze jongens, vooruit, een motie van treurnis, want ik vind het ook oliedom dat die stukken niet bij de aanvraag van het krediet zaten. Dat wil ik duidelijk gesteld hebben. Maar ja, excuses zijn aangeboden. Ik heb geen zin iedereen maar eindeloos om de oren te slaan. Ons standpunt lijkt me duidelijk en daar wil ik het bij laten.

De heer SNOEK: U riep ons op een vent te zijn. U geeft zelf aan dat een raadsenquête op zijn plaats is. Ik ga er dan ook vanuit dat u onze motie die de rekenkamer verzoekt om de verschillende mogelijkheden van onderzoek in kaart te brengen, zult steunen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Natuurlijk, maar ik denk ook: ieder zijn rol. Dat moet de voorzitter van de rekenkamer en de commissie – die zijn mans genoeg, om aan te geven of ze dat gaan doen. Natuurlijk steunen we dat als iedereen ermee akkoord gaat. Het liefst willen we een enquête, om mensen onder ede te kunnen verhoren. En dan schiet het misschien iets meer op.

De heer SNOEK: Dat kan uit die inventarisatie blijken.

De heer SCHRAMA: Een interruptie voor mevrouw Van Zetten. U zegt in uw betoog dat bestuurlijk welzijn heel belangrijk is en daarom steunt u die motie van wantrouwen niet. U kunt ook de zaak bekijken en als u leest wat in die motie staat, ziet u een lijst van dingen die bestuurlijk niet goed zitten. Het feit dat u hem niet steunt, geeft aan dat u die wanorde wil handhaven. Dat vind ik eigenlijk erger dan uw opmerking dat u houdt van bestuurlijke zaken en daarom keurt u die motie af. Die conclusie vind ik merkwaardig: u zou onze motie juist moeten steunen vanwege die opmerking.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik geef net aan, misschien hebt u niet goed geluisterd, dat dit meer zaak is voor een raadsenquête dan een lijstje. Ik kan natuurlijk zelf ook een lijstje maken. Maar zo gemakkelijk is het gewoon niet. Wij willen ook dat er iets verandert. En daar zijn misschien hardere middelen voor nodig dan alleen zo'n motie die in feite het college of de wethouder naar huis stuurt, daar schieten we niets mee op meneer Schrama. Zo zie ik het, u kunt van mening verschillen.

De heer SCHRAMA: Ik verschil van mening. Maar ik moet aangeven dat de simpele opmerking over een raadsenquête het verschuiven van het probleem is. U hebt uw eigen verantwoordelijkheid en die moet u niet afwentelen op een raadsenquête. U moet zelf nadenken wat u als grootste partij als uw verantwoordelijkheid wil nemen in deze zaak. Dat mis ik eigenlijk en dat vind ik een groot gebrek aan uw partij. U moet het voortouw nemen en niet wachten.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik ga mijn verhaal niet herhalen, volgens mij ben ik duidelijk genoeg geweest.

Mevrouw LANGENACKER: Er ligt een vraag van de VVD hoe wij met de motie om willen gaan. De motie van afkeuring richting de wethouder. Wij hebben eigenlijk van de wethouder geen nieuwe feiten gekregen, zodat wat ons betreft de overwegingen die we in de motie hebben opgenomen, nog steeds volledig overeind staan. En we nog steeds niet anders kunnen doen dan deze motie indienen omdat wij het handelen van de wethouder afkeuren. En dat is mijn reactie op de VVD. Ik wil ook nog even op de andere moties ingaan. Ik vind het goed om te horen dat het college aangeeft dat er al van alles wordt gedaan met het afsluiten van leningen en aanvullende post onvoorzien. We zullen deze moties wel steunen om de wethouder een steuntje in de rug te geven om dit misschien bestaande beleid op een goede manier te blijven uitvoeren. Daar wil ik het bij laten.

Mevrouw HOFFMANS: Voor GroenLinks geldt een beetje hetzelfde. De antwoorden van de wethouder hebben voor ons niet geleid tot nieuwe inzichten. En ik kan mijn eerste termijn wel gaan herhalen maar dat lijkt me niet zo zinvol. Wat betreft de moties, zullen we de motie over het geheim archief, over het onderzoek Zijlpoort en de moties over de aanvullende posten onvoorzien en afgesloten leningen ook steunen.

De heer HILTEMANN: Ik wil de PvdA en GroenLinks feliciteren met hun standvastigheid in dezen. Want ik kan begrijpen dat het binnen een coalitie heel moeilijk

is. Ik heb dat vier jaar meegemaakt, gefeliciteerd hiermee. En ik ben het met u eens: de wethouder heeft in zijn antwoord helemaal niets gezegd.

Mevrouw HOFFMANS: Zo heb ik het niet gezegd, die woorden zijn voor u.

De heer VEEN: Ook ik vind dat de VVD zich over de moties moet uitspreken. Dat is de motie over de rekenkamer, dat steunen wij niet – dat vinden we niet gepast. Dat kan de rekenkamer zelf bepalen, wat ze willen. Daarnaast steunen we geen van de moties van afkeuring of wantrouwen.

De heer SNOEK: Een korte toelichting op de motie Onderzoek Zijlpoort. Na afstemming met de voorzitter van de rekenkamer, passen we het besluit enigszins aan. Er stond: welke onderzoeksvorm het beste past. Vragen we de rekenkamer in kaart te brengen welke onderzoeksvormen er zijn en vervolgens is het aan de raad te besluiten welke het meest geëigend is voor deze situatie. Tot slot: er liggen moties van afkeuring en wantrouwen. Ik zou eigenlijk heel benieuwd zijn hoe onze nestor aankijkt tegen het verschil tussen wat een motie van afkeuring behelst en een motie van wantrouwen. En welke consequenties daar bij horen.

De VOORZITTER: Het is mijn voorstel dat nu niet te doen.

De heer REESKAMP: Ik kan het in een zin uitleggen: de enige motie die er werkelijk toe doet is de motie van wantrouwen. Maar staatsrecht wordt niet alleen geschreven, dat wordt elke dag gemaakt – zo ook vandaag.

Mevrouw SIKKEMA: Een punt van orde, ik wil nog even reageren op het CDA, als voorzitter van de rekenkamercommissie. Wat ik wil toevoegen: als raad kunnen we die motie steunen, maar de rekenkamer bepaalt zelf wat ze ermee doet. Dat wil ik toevoegen.

De heer VRUGT: Ik neem de handschoen op dat we na de zaken in dit vuistdikke dossier allemaal niet aan de orde zijn, maar waarvan we het donkerbruine vermoeden hebben dat er meer aan de hand is, zullen we zeker vragen stellen naar aanleiding van de ingezonden brief. Want u zegt: we reageren niet op ingezonden brieven, dat vraag ik ook niet. Ik neem hem integraal over als raadslid. Tot slot: staand beleid zegt de wethouder. Het is heel duidelijk, dat blijkt ook uit de opsomming die de heer Schrama zo prachtig heeft gemaakt, en uit andere feiten in het dossier, dat het staande beleid af en toe toch niet functioneert. Dus het lijkt me nuttig het nog maar eens te bevestigen, dat we het zo zouden moeten doen.

De heer SCHRAMA: De motie van wantrouwen is de motie die het zwaarste weegt en die wordt niet elke week ingediend. Dus wat dat betreft hebben we hier goed over nagedacht als oppositiepartij. We hebben het in de schorsing bekeken en we hebben geconstateerd dat alle negentien constateringën woord voor woord waar zijn, daar nemen we geen woord van terug. De overwegingen zijn ook waar, alle partijen hebben dat op hun manier laten doorschemeren. Dus ook dat zullen we totaal niet wijzigen. We kunnen dus alleen maar concluderen dat dit voor ons als oppositie een duidelijke conclusie is, we vinden dat die motie van wantrouwen gehandhaafd moet blijven. Sterker nog: we willen daar een hoofdelijke stemming over, omdat het iets is wat zo weinig voorkomt.

De VOORZITTER: Ik wil melden – voor we gaan stemmen – dat de heer Aynan heeft aangegeven niet bij de stemming aanwezig te zullen zijn. Dan gaan we nu stemmen. Dat doen we op basis van wat het meest verstrekkend is.

De heer VEEN: Een punt van orde: ik wil nogmaals een schorsing hebben, omdat nu de consequenties duidelijk zijn en ik wil de moties bespreken.

De VOORZITTER: We schorsen tot 23.30 uur.

Schorsing

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Meneer Veen, wenst u het woord?

De heer VEEN: Er zijn twee onderwerpen waar ik wat over wil zeggen. We willen heel scherp hebben wat de consequenties zijn, zowel voor het college als voor onze fractie. En ten tweede wil ik het woord geven aan mijn fractiegenoot, de heer Rutten. Omdat ons een

zaak bevreemde: want zo gaat het niet goed, we nemen onze verantwoordelijkheden niet serieus.

De heer RUTTEN: Gericht aan de PvdA: in het kader van stemplicht die er bestaat voor raadsleden, die zich niet zomaar kunnen onttrekken aan een stemming. Dat er een gegronde reden is die meneer Aynan heeft voor het zich onttrekken aan de stemming.

Mevrouw LANGENACKER: Wat ons betreft moet meneer Aynan daar maar zelf antwoord op geven.

De heer RUTTEN: Wat ons betreft ook, maar hij onttrekt zich aan de stemming. Hij hoort een toelichting te geven waarom dat is. Want hij horen te stemmen.

De VOORZITTER: Daar heb ik voor de goede orde de heer Aynan net ook op gewezen.

De heer RUTTEN: Dan stel ik voor de goede orde vast dat hij niet van de gelegenheid gebruik wil maken om die toelichting te geven.

De VOORZITTER: We gaan nu dus over naar de stemming. We gaan hoofdelijk stemmen over de motie van wantrouwen.

De heer VEEN: Het is een hoofdelijke stemming. Dan moet toch indien mogelijk het raadslid aanwezig zijn?

De VOORZITTER: Ja, maar ik constateer dat hij niet aanwezig is. Ik heb hem gewezen op het feit dat hij als lid van de raad hier gewoon moet zijn. Maar hij heeft anders gekozen. Daar stopt het mee. We gaan nu stemmen over de motie van wantrouwen 13.7 (notulist: zie pagina 30). De griffier roept uw naam en dan zegt u voor of tegen.

GRIFFIER: Mevrouw Leitner.

Mevrouw LEITNER: Tegen.

GRIFFIER: De heer Azannay.

De heer AZANNAY: Tegen.

GRIFFIER: De heer Bol.

De heer BOL: Tegen.

GRIFFIER: De heer Fritz.

De heer FRITZ: Tegen.

GRIFFIER: Mevrouw Özogul.

Mevrouw ÖZOGUL: Voor.

GRIFFIER: Mevrouw Breed.

Mevrouw Breed: Tegen.

GRIFFIER: Mevrouw Pippel.

Mevrouw PIPPEL: Tegen.

GRIFFIER: Meneer Marselje.

De heer MARSELJE: Tegen.

GRIFFIER: De heer De Jong.

De heer DE IONG: Tegen.

GRIFFIER: Mevrouw Koper.

Mevrouw KOPER: Tegen.

GRIFFIER: De heer Rutten.

De heer RUTTEN: Tegen.

GRIFFIER: De heer Veen.

De heer VEEN: Tegen.

GRIFFIER: De heer Van Driel.

De heer VAN DRIEL: Voor.

GRIFFIER: Mevrouw Otten.

Mevrouw OTTEN: Voor.

GRIFFIER: De heer Reeskamp.

De heer REESKAMP: Tegen.

GRIFFIER: Mevrouw Bosma.

Mevrouw BOSMA: Tegen.

GRIFFIER: De heer Schrama.

De heer SCHRAMA: Voor.
 GRIFFIER: Mevrouw De Leeuw.
 Mevrouw DE LEEUW: Voor.
 GRIFFIER: Mevrouw Hoffmans.
 Mevrouw HOFFMANS: Tegen.
 GRIFFIER: Mevrouw Van Zetten.
 Mevrouw VAN ZETTEN: Tegen.
 GRIFFIER: De heer De Jong.
 De heer DE JONG: Tegen.
 GRIFFIER: Mevrouw Ramsodit.
 Mevrouw RAMSODIT: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Snoek.
 De heer SNOEK: Voor.
 GRIFFIER: Mevrouw Drogdrop.
 Mevrouw DROGTROP: Voor.
 GRIFFIER: Mevrouw Huysse.
 Mevrouw HUYSSSE: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Schaart.
 De heer SCHAART: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Hiltemann.
 De heer HILTEMANN: Voor.
 GRIFFIER: De heer Mulder.
 De heer MULDER: Tegen.
 GRIFFIER: Mevrouw Sikkema.
 Mevrouw SIKKEMA: Tegen.
 GRIFFIER: Mevrouw Schopman.
 Mevrouw SCHOPMAN: Tegen.
 GRIFFIER: Mevrouw Sikkema.
 Mevrouw SIKKEMA: Ik had al tegen gezegd.
 GRIFFIER: Mevrouw Langenacker.
 Mevrouw LANGENACKER: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Vrugt.
 De heer VRUGT: Voor.
 GRIFFIER: De heer Kruisman.
 De heer KRUISMAN: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Van Haga.
 De heer VAN HAGA: Tegen.
 GRIFFIER: De heer Jonkers.
 De heer JONKERS: Voor.
 GRIFFIER: Mevrouw Kerbert.
 Mevrouw KERBERT: Tegen.
 De VOORZITTER: De motie van wantrouwen is verworpen. Dan is aan de orde de motie van afkeuring.
 De heer VISSER: Voorzitter, ik wil ook graag mijn stem uitbrengen. Vind ik prettig.
 De VOORZITTER: Meneer Visser, u hebt bij deze voorgestemd. Sorry voor deze omissie. De volgende motie die in stemming wordt gebracht is van de PvdA en GroenLinks.

Motie 13.2: Motie van afkeuring

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 21 april 2011, overwegende dat:

- de gemeenteraad informatie onthouden is over de kredietverlening ambtelijke huisvesting;

- de wethouder (onbedoeld) in het proces richting besluitvorming de gemeenteraad onvolledig, onhandig en niet op tijd heeft geïnformeerd;
- een dergelijke onzorgvuldige handelwijze afbreuk doet aan de controlerende taak van de gemeenteraad en onwenselijk is;
- de integriteit van de wethouder niet ter discussie staat;

besluit:

het handelen van de wethouder af te keuren en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: PvdA en GroenLinks.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Deze motie wordt gesteund door de PvdA, GroenLinks, het CDA, door mevrouw De Leeuw, door de heer Vrugt, door mevrouw Otten, door de heer Schrama, door de SP. En daarmee is die aangenomen. Dan hebben we de motie van geschaad vertrouwen.

Motie 13.3: Motie van geschaad vertrouwen

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 21 april 2011, overwegende dat:

- het rollenspel binnen de gemeente afspraken vereist die nagekomen moeten worden;
- burgers er recht op hebben dat hun belangen door de gemeenteraad adequaat worden behartigd;
- het college is aangesteld om zorg te dragen voor een ordentelijk besturen van de gemeente;
- het college daarbij de verplichting heeft uiterst transparant te zijn in haar handelen en informatieverstrekking naar de gemeenteraad en burgers toe;

constaterende dat:

- er al sinds het vormen van het college in april 2010 sprake is van gebrekkige dan wel onvolledige informatieverstrekking naar de gemeenteraad en de Haarlemse burgers;
- hierdoor veel emoties worden losgemaakt bij burgers, belanghebbenden en raadsleden;
- het college ernstig te kort is geschoten in het verstrekken van informatie aan de raad;
- het college ernstig te kort is geschoten in haar inschatting welke informatie de raad nodig heeft om haar taak naar behoren uit te voeren;
- dat dit zich onder meer heeft voorgedaan bij de vestiging van het RIBW aan de Scheepmakersdijk, bij het voorstel voor de unilocatie en bij het voorstel voor digitaal bezoekersparkeren;
- dat nog zeer recentelijk bij de kredietaanvraag voor concernhuisvesting en de afhandeling van de brief van de klokkenluider, door met name de portefeuillehouder ernstige inschattingfouten zijn gemaakt omtrent het belang van het verstrekken van tijdige en juiste informatievoorziening aan de gemeenteraad;
- dat zowel het onderwerp klokkenluider als aanvullend krediet in dezelfde collegevergadering van 1 februari 2011 zijn besproken;
- dat het college naar eigen zeggen niet goed heeft beseft dat deze zaken met elkaar verband hielden;
- dat de raad door het college buitenspel is gezet door het toepassen van de klokkenluidersregeling, terwijl de klokkenluider heeft aangegeven juist de raad te willen informeren over hetgeen hij aan de orde heeft gesteld;
- dat dit helaas structureel van aard lijkt te zijn;

- dat het college, ondanks daartoe strekkende vragen van de raad, nog steeds niet heeft aangegeven hoe het in de toekomst wil voorkomen dat de raad tijdig, volledig en juist wordt geïnformeerd;

spreekt uit dat het vertrouwen dat de raad in het college stelt hiermee **ernstig is geschaad** en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: SP, CDA, Haarlem Plus, OPH, Achtiëpartij en Trots.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dan zijn de indieners, SP, de heer Schrama, mevrouw Otten, de heer Vrugt, mevrouw De Leeuw en de fractie van het CDA. Die motie is verworpen. Dan de motie over een geheimarchief.

Motie 13.1: Een geheimarchief voor meer transparantie

“De gemeenteraad, in vergadering bijeen op donderdag 21 april 2011, constaterende dat:

- de raad zoveel mogelijk transparantie nastreeft, maar het in uitzonderlijke gevallen noodzakelijk is dat informatie geheim aan de raad verstrekt wordt;
- de geheime stukken wel worden gearchiveerd maar niet terug vindbaar zijn op het BIS;

overwegende dat:

- het verzamelen van alle geheime stukken over een onderwerp achteraf een tijdrovende en arbeidsintensieve klus is ;
- de raad achteraf zeer moeilijk kan controleren of er geheime stukken vergeten zijn;
- raadsleden ook toegang moeten kunnen hebben tot geheime stukken van vorige collegeperiodes;

verzoekt de griffie:

- een archief in te stellen met geheime stukken ;
- dit archief start met het bijhouden van de geheime stukken van deze collegeperiode of zoveel eerder als praktisch haalbaar;
- dit archief eenvoudig toegankelijk te maken voor raadsleden;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: D66, CDA, PvdA, VVD, GroenLinks, SP, Haarlem Plus, Actiepartij en Trots.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? De gehele gemeenteraad, dus de motie is aangenomen. Dan de motie Onderzoek Zijlpoort, waar mevrouw Sikkema net nog wat verstandige dingen over gezegd heeft.

Motie 13.4: Motie Onderzoek Zijlpoort

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 21 april 2011, overwegende dat:

- de realisatie van de nieuwe concernhuisvesting een zeer complex project, met grote financiële risico's is en een rijke politieke geschiedenis is;
- transparantie en duidelijkheid van groot belang zijn voor het maatschappelijk draagvlak van een project van deze omvang;

constaterende dat

- er door een klokkenluider enkele punten naar voren zijn gebracht die tot veel vragen binnen de raad en de Haarlemse gemeenschap hebben geleid over het vereiste krediet voor de nieuwe concernhuisvesting aan de Zijlpoort en de daaraan gekoppelde risico's voor de gemeente;
- ondanks uitvoerige behandeling in meer commissies er nog steeds veel onbeantwoorde vragen binnen en buiten de raad leven;

- het voor de voortgang en het (maatschappelijk) draagvlak voor het project concernhuisvesting van groot belang is dat er geen vragen onbeantwoord blijven;
- de raad diverse onderzoeksvormen tot zijn beschikking heeft, waarmee de door de klokkenluider naar voren gebrachte punten nader onderzocht kunnen worden;
- de rekenkamercommissie een centrale rol kan spelen in het vaststellen van de beste onderzoeksvorm voor het voorliggende vraagstuk;

verzoekt:

- de rekenkamercommissie in kaart te brengen welke onderzoeksvorm het beste past bij de beoordeling van de door de klokkenluider naar voren gebrachte punten inzake de nieuwe concernhuisvesting aan de Zijlpoort;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: CDA, SP, Actiepartij, OPH, Haarlem Plus en Trots.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dat is de gemeenteraad, met uitzondering van de VVD. Die is ook aangenomen. Dan hebben we de motie Aanvullende posten onvoorzien goed overzien.

Motie 13.5: Aanvullende posten onvoorzien goed overzien/geen krediet om niet.

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op donderdag 21 april 2011, in beraadslaging over het krediet concernhuisvesting, overwegende dat:

- aanvullend op het oorspronkelijke krediet van 72 miljoen euro opnieuw een krediet van 5.650.000 euro wordt gevraagd;
- deze onder andere ter dekking dienen van fors opgelopen VAT-/VTU-kosten, waarover slechts zeer summier een niet nader onderbouwd overzicht is verstrekt;
- de raad weliswaar al eerder op de hoogte is gebracht van het feit dat aanvullende kredieten noodzakelijk zouden zijn, maar lange tijd gewacht is met de aanvraag van dit krediet;
- uit de beantwoording van vragen uit de raad duidelijk is geworden dat voor een deel van het thans gevraagde krediet inmiddels al wel verplichtingen zijn aangegaan;

spreekt zich erover uit:

- dat het gelet op het budgetrecht van de raad bijzonder ongewenst is dat het college zonder mandaat van de raad in de vorm van een kredietverlening financiële verplichtingen aangaat;

draagt het college op:

- bij aanvullende kredieten niet eerder dan wanneer door de raad krediet is verleend ter dekking van te maken kosten, financiële verplichtingen aan te gaan in enig project;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: SP, Haarlem Plus, CDA, OPH, Actiepartij en Trots.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dat is de gemeenteraad met uitzondering van de VVD. Dan hebben we de motie Afgesloten leningen.

Motie 13.6: Afgesloten leningen

“De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen, donderdag 21 april 2011, in beraadslaging over het krediet concernhuisvesting, overwegende dat:

- het college in 2008 aan projectontwikkelaar Fortress een lening van 19 miljoen euro heeft verstrekt, waarmee deze ineens de hypotheek op het gebouw zou kunnen aflossen en aanloopkosten voor het project zouden kunnen worden gedekt;

- de raad hierover weliswaar is geïnformeerd, maar geen raadsbesluit over deze opmerkelijke handelwijze is gevraagd, daar het college zichzelf hiertoe gemandateerd achtte;
- over de risico's die onlosmakelijk zijn verbonden aan een dergelijk besluit om als bankier voor een ontwikkelaar op te treden, nooit is gerapporteerd;
- de recente Landsbanki-affaire pijnlijk duidelijk heeft gemaakt hoezeer er risico's zijn verbonden aan het bankieren door overheden;

spreekt zich erover uit:

- dat het ongewenst is dat het college eigenhandig tot het verstrekken van (hypothecaire) leningen met gemeenschapsgeld overgaat;

draagt het college op:

- geen (hypothecaire) leningen meer aan derden te verstrekken, alvorens hiertoe een door de raad bekrachtigd besluit is genomen;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: SP, CDA, Trots, Actiepartij, OPH en Haarlem Plus.

De VOORZITTER: Wie steunt deze motie? Dat zijn de SP, Schrama, Otten, Vrugt, CDA, GroenLinks en de PvdA. Die is aangenomen. Dat zijn de moties dames en heren. Dan het eigenlijke agendapunt van de Kredietaanvraag. Wil iemand een stemverklaring afleggen, want zover zijn we nog niet gekomen.

De heer SNOEK: Andermaal is in de commissie gevraagd om een gesplitst besluit. Daar was ook een meerderheid voor. Het college heeft besloten het niet op die wijze aan ons voor te leggen. En we zullen daarom niet instemmen met het besluit.

De heer VRUGT: Zoals ik al aangaf zal de Actiepartij het niet steunen. We hebben een summier overzicht gekregen waar dit geld voor nodig is. Daarbij het gegeven dat het staande beleid hierbij met voeten is getreden. Al met al een overschrijding waar we niet mee kunnen instemmen.

De heer HILTEMANN: Ook voor ons geldt dat een splitsing hier noodzakelijk was. We zullen dus niet voor stemmen.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus heeft al gezegd en herhaalt het nu dat deze motie gesplitst had moeten worden. Gezien die overschrijding van drie miljoen, zonder enige feedback met ons en de contracten getekend is te gek voor woorden. Dat kun je gewoon niet goedkeuren.

Mevrouw OTTEN: Ook Trots stemt hier niet mee in. Te weinig inzicht in de motivatie en noodzaak.

De VOORZITTER: Verder niet? Dan stemmen we nu. Willen degenen die het voorstel steunen hun hand opsteken? Dat is PvdA, VVD, GroenLinks en D66. Daarmee is het aangenomen. Dames en heren, het is nu 23.45 uur. In het reglement van orde staat dat we in principe om 23.00 uur afronden. Maar we hebben nog een aantal moties Vreemd aan de orde van de dag. De dag die nog precies twintig minuten duurt. Wilt u die nu nog behandelen, daar wil ik graag stemming over. Willen degenen die de moties nu nog willen behandelen de hand opsteken? Nee, dat is te weinig. Wie wil doorgaan, nu graag de hand omhoog. Even tellen, dat is de helft, dat is te weinig. Zullen we de vergadering beëindigen? Dames de heren, de vergadering is gesloten.

Mevrouw VAN ZETTEN: Weet u zeker dat het een minderheid was? Daar maak ik bezwaar tegen.

De VOORZITTER: Ik hoop dat degenen die net niet wilden doorzetten, nog steeds die gedachte koesteren. De vergadering is heropend. Willen degenen die de vergadering voort willen zetten voor de moties Vreemd aan de orde van de dag, nu hun hand opsteken? Dat is D66, VVD, SP, Vrugt, Van Driel. De griffier gaat nu tellen: we gaan door. Mijn ambtsketen is al ingepakt. We gaan met hernieuwd elan verder.

MOTIES VREEMD AAN DE ORDE VAN DE DAG

14. MOTIE ACHTERSTALLIG ONDERHOUD OFWEL HET NIET HOGER LATEN OPLOPEN VAN HET SCHULDENTOTAAL.

Motie 14: Motie achterstallig onderhoud ofwel het niet hoger laten oplopen van het schuldentotaal.

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 21 april 2011, weet:

- dat de mate van het achterstallig onderhoud te groot is;
- dat het gaat om achterstallig onderhoud van de Haarlemse kapitaalgoederen;
- dat in het huidige coalitieakkoord beloofd is door te gaan met het inlopen van het achterstallig onderhoud;
- dat areaaluitbreiding niet verwerkt wordt in de normbudgetten;
- dat kostenindexering niet toegepast wordt;
- dat college en gemeenteraad afgesproken hebben een zorgvuldig traject in te richten naar de kadernota toe;

constateert:

- dat in de drie door het college aangeboden scenario's uitgegaan wordt van het oplopen van het achterstallig onderhoud;

overwegende:

- dat achterstallig onderhoud opgeteld mag worden bij de schuldenlast van de gemeente Haarlem;
- dat afgesproken is dat meevallers voor de helft aangewend worden voor verbetering van de schuldenpositie en voor de andere helft voor bestrijding achterstallig onderhoud;
- dat in feite de ene bestemming dezelfde is als de andere;
- dat bestaande budgetten binnen het programma Onderhoud en Beheer die niet besteed worden of zijn, aangewend kunnen worden voor het aanpakken van het achterstallig onderhoud;
- dat besparingen binnen het programma Onderhoud en Beheer aangewend kunnen worden voor de aanpak van het achterstallig onderhoud;

verzoekt het college:

- aan te geven wat de financiële gevolgen zijn als areaaluitbreiding wél in de normbudgetten wordt verwerkt;
- aan te geven wat de financiële gevolgen zijn als de kostenindexering wél wordt toegepast een scenario op te stellen waaruit blijkt dat het achterstallig onderhoud op termijn niet oploopt, opdat de gemeenteraad zorgvuldig de scenario's kan afwegen bij de besluiten over de kadernota;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: het CDA, OPH, Haarlem Plus, Actiepartij, Trots, SP.

15. ACHTERSTALLIG ONDERHOUD: NIET OPLOPEN MAAR INLOPEN

Motie 15: Achterstallig onderhoud: niet oplopen maar inlopen

“De Haarlemse gemeenteraad, in vergadering bijeen op 31 maart 2011, overwegende dat:

- het achterstallig onderhoud in Haarlem aanzienlijk is;
- het college heeft besloten om van de drie uitgewerkte scenario's het tweede scenario uit te voeren waarbij het achterstallig onderhoud tot en met 2013 wordt ingelopen maar van 2014 tot 2018 weer oploopt;
- in het coalitieakkoord staat: ***“Wij willen een schone, verzorgde en veilige stad en gaan door met het inlopen van achterstallig onderhoud in de stad”***;

- het collegebesluit niet in overeenstemming is met de geest van het coalitieakkoord;
- draagt het college van B en W op:
- om op korte termijn een vierde scenario uit te werken waarbij het achterstallig onderhoud tot 2018 ieder jaar wordt ingelopen en dit ter bespreking voor te leggen aan de commissie Beheer;
- en gaat over tot de orde van de dag.”
- Ondertekend door: VVD en D66

De VOORZITTER: Er zijn twee moties Vreemd aan de orde van de dag over achterstallig onderhoud. Voor we die gaan behandelen, hecht de wethouder Van Doorn er om procedurele redenen aan om u even toe te spreken.

Wethouder VAN DOORN: Er zijn twee moties ingediend. Er heeft onlangs een vergadering plaatsgevonden van de commissie Beheer waar belangrijke onderdelen die in deze moties staan aan de orde zijn geweest. Aan het einde van de commissievergadering is besloten dat de vertegenwoordigers in de commissie teruggaan naar hun fracties om hun standpunt te bepalen. En in de volgende commissievergadering in te brengen. Ik stel voor deze moties daar te behandelen. Qua inhoud, ze dus formeel op dit moment aan te houden. En indien noodzakelijk hier na de commissiebehandeling in stemming te brengen.

De VOORZITTER: Kunt u daar mee instemmen? De wethouder geeft dus aan dat de beraadslaging in de commissie nog niet is afgerond. Het is goed om dat eerst even te doen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil als voorzitter reageren. Ik was erbij. Er zijn in die commissies twee moties Vreemd aan de orde van de dag aangekondigd, en het is niet verwonderlijk. Want het was een stuk ter bespreking en we zouden de reacties terugzien in de kadernota. Maar die wordt 12 mei aangeboden. Gezien het volgende week reces is, is er geen gelegenheid meer om te reageren. Dus dat is de reden dat hier twee moties liggen. U kunt ze ook overnemen, dan bent u gelijk klaar.

Wethouder VAN DOORN: Voorzitter, zoals gezegd is de behandeling in de commissie geëindigd met het standpunt van de verschillende fractievertegenwoordigers om ze mee terug te nemen naar de fractie en ze vervolgens weer te bespreken in de commissie. We zitten nu in een soort interbellum wat betreft de commissiebehandeling. Het is niet anders dan gebruikelijk de inhoud van de moties eerst in de commissie te bespreken, en vast te stellen of zaken worden overgenomen en vervolgens als dat niet gebeurt hier wederom in stemming te brengen.

De VOORZITTER: Ik begrijp dat u hier gewoon over wilt stemmen. Oké. Dat gaan we dan doen. Stemverklaringen?

De heer SCHAART: Ik moet zeggen dat ik het met de wethouder eens ben om ...

Mevrouw PIPPEL: U zegt stemverklaring, maar ik hecht er wel aan om over de motie kort iets te zeggen en dat mag niet omdat ik hem mede heb ingediend.

De heer SCHAART: Maar wij hebben hem niet ingediend, dus ik mag wat zeggen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik vind dat mensen die een motie Vreemd aan de orde van de dag indienen, toch wel enige woorden mogen wijden aan de motie. En ze moet hem ook indienen, dus dan moet die gelegenheid er ook zijn.

Mevrouw PIPPEL: Dank u wel. We hebben het over scenario's achterstallig onderhoud. Wij vinden het inlopen van achterstallig onderhoud enorm belangrijk, want dat is wat we onze kiezers beloofd hebben. De scenario's die het college voorstelt, de portemonnee centraal, zijn niet zo gek, ware het niet dat het achterstallig onderhoud vanaf 2014 weer fors oploopt. Dit mag wat ons betreft niet de uitkomst zijn. Het inlopen van achterstallig onderhoud is wat ons betreft de gewenste uitkomst en daar willen we voor knokken. Natuurlijk kan het college niet stil zitten tot er een nieuw scenario ligt. Wij stellen voor dat het college snel aan de slag gaat met de strategische beheerplannen. Daarnaast willen

we graag dat het college aan de slag gaat met de zaken die op de lijst in de bijlagen staat. Die rode, oranje en groene lijst. We spreken graag verder in de commissie over een nieuw scenario, maar college, ga in de tussentijd voortvarend aan de slag met het uitvoeren van scenario 2. Dank u wel.

De VOORZITTER: Nu weer conform de regels. We hebben de indiener gehad.

De heer VAN HAGA: Ik ben ook mede-indiener. De reden dat hier een motie ligt is dat er geregeerd wordt per collegebesluit. Dat was misschien niet zo handig. Misschien had het eerst in de commissie besproken moeten worden, met de scenario's, dan hadden we een keuze kunnen maken. Dat is nu allemaal niet gebeurd, scenario 2 is gekozen bij collegebesluit.

Mevrouw HOFFMANS: Het klopt niet wat u zegt, want vaststelling, het besluit van de raad vindt plaats bij de kadernota.

De heer VAN HAGA: Voor zover ik het heb kunnen zien is het een collegebesluit.

Mevrouw HOFFMANS: Een collegevoorstel om het aan de raad voor te leggen, zodat de raad het bij de kadernota kan vaststellen.

De heer VAN HAGA: Dan trek ik die opmerking in. Dan blijf ik erbij dat in het coalitieakkoord een andere interpretatie wordt gegeven van het scenario dat nu wordt voorgesteld bij de kadernota. Wat wordt voorgesteld? Een scenario waarbij eerst het achterstallig onderhoud wordt ingelopen en daarna weer heel hard oploopt. Dat komt omdat er keuzes gemaakt worden op die gele, rode en groene lijst. En dat is ook heel belangrijk, dat er keuze gemaakt worden. Maar je kunt je ook een scenario voorstellen waarbij het achterstallig onderhoud voor lange termijn wordt ingelopen. Dat betekent dat je nu niet een pontje kan doen bijvoorbeeld, maar gewoon het achterstallig onderhoud moet gaan inlopen. En dat is onze interpretatie van het coalitieakkoord.

De heer SCHAART: Dan mag ik uiteindelijk ook wat zeggen. Wij vinden dat eigenlijk de behandeling in de commissie nog niet ten volle is geweest. Wij willen dan ook graag dit onderwerp verder in de commissie uitonderhandelen. Want sommige dingen in de motie zijn ook gewoon toegezegd. Want het inlopen van het normbudget en kostenindexering: er is aangegeven dat het zou gebeuren. Ook is aangegeven dat het achterstallig onderhoud op termijn niet inloopt, dat is wat we eigenlijk nog moeten bespreken. Als er nu weer een scenario gemaakt moet worden dat het achterstallig onderhoud op termijn niet oploopt, dan krijg je in ieder geval dat we dat opnieuw in de commissie moeten bespreken. Want het is een nieuw scenario. Dus eigenlijk gaan we het in de commissie opnieuw behandelen. Dus ik zou zeggen: laten we het gewoon nu als eerste in de commissie behandelen en de motie daarna aan de orde stellen.

Mevrouw HUYSSSE: GroenLinks is zich terdege bewust van het belang van het inlopen van achterstallig onderhoud. We hebben tenslotte dat als coalitie ook in het coalitieakkoord opgenomen. We zijn uiteraard ook bewust van het verontrustende beeld van wat nu voorgesteld wordt. Dat de achterstand mogelijk na 2014 weer zou oplopen. Maar zoals de heer Schaart al verwees: we zouden de verdere scenario's en het verhaal nog moeten behandelen in de commissie. Dus we gaan ervan uit dat er gewerkt wordt aan een passende oplossing, inclusief de vragen die nog in de moties zijn gesteld. We steunen de motie niet.

De heer VISSER: Voorzitter, de oppositie heeft een motie ingediend. In feite praten we straks met de kadernota over drie scenario's: het gekozen scenario door het college dat de achterstand kan oplopen. Daar tegenover de motie van D66 en de VVD dat de achterstand ingelopen moet blijven worden. En vervolgens heeft het CDA zich niet altijd zo heel druk gemaakt of het ingelopen wordt, dus doe dat rustig aan, bekijk het nu. We hebben nu eenmaal financiële narigheid. Maar één ding: we kunnen het de stad niet verkopen dat we het achterstallig onderhoud laten oplopen. Dat kan niet. Dan komt de areaaluitbreiding en dan komt ook de kostenindexering nog eens aan de orde. Dan zeggen we niet: wethouder dat willen we, dat moet zo. We zeggen: breng in kaart wat een en ander kost. Meer vragen we niet. Bij de kadernota straks, als we niet voorbereid zijn, gaan we dan die

discussie krijgen. En dan worden afgehamerd door de voorzitter omdat we in details treden. Wat kaderstelling graag, wat meer informatie zodat we wat zorgvuldiger kunnen afwegen. Niet meer en niet minder.

De heer HILTEMANN: Wat de SP betreft moeten we niet alleen de norm handhaven en het budget op niveau brengen, maar ook de budgetten na 2012 op niveau houden. 30 projecten in de ijskast leggen, 29 projecten op een lager niveau uitvoeren is voor ons onacceptabel en onverstandig. En zeker gezien het huidige aanbestedingsklimaat. Nu aanbesteden levert de gemeente geld op en zorgt voor werkgelegenheid. We zijn in principe voor het minimaal op niveau houden, maar we zouden een groot voorstander zijn van het verder inlopen dan nu.

Wethouder VAN DOORN: Even kort, het college is van oordeel dat wat er in het coalitieakkoord staat en het collegewerkprogramma over het teruglopen van achterstallig onderhoud, prioriteit verdient. Evenals een aantal andere prioriteiten, zoals in beide notities is opgenomen. Dus dat betekent hoge prioriteit. Tegelijkertijd hebben we een aantal voorstellen bij u neergelegd, in het kader van de scenarionota, die ertoe leiden dat in 2012 bij de vaststelling van de kadernota een verwerking plaatsvindt om zo optimaal mogelijk gewerkt gaat worden aan strategische onderhoudsplannen. Dat betekent dat we tot dat moment in de situatie komen dat we maximaal teruglopen in achterstallig onderhoud, daarmee voldoen we aan wat er in het coalitieakkoord staat. En daarna op basis van de strategische onderhoudsplannen gaan we optimaal profiteren van onze voordelen. Tweede punt is dat zodra we optimaal gebruik gaan maken van inlopen van achterstallig onderhoud, we ook optimaal gebruik kunnen maken van aanbestedingsvoordelen. En die kunnen we weer inzetten voor het achterstallig onderhoud. Dus het lijkt mij dat we op die wijze op optimale wijze kunnen functioneren. Ingaand op de moties voorzitter: ik ontraad de motie van het CDA omdat ik van oordeel ben dat deze motie onvoldoende aangeeft wat betreft de onderbouwing die ik net heb gegeven. De motie van de VVD en D66 neem ik over met de uitleg die ik zojuist heb gegeven. Dat we met andere woorden doorgaan zoals mevrouw Pippel zei, met het inlopen van achterstallig onderhoud. En dat we zullen komen met een voorstel voor een vierde scenario, waarbij we kijken of het mogelijk is of we iets meer kunnen gaan spreiden.

De VOORZITTER: Dan gaan we nu stemmen. Ik neem aan dat u het goed vindt dat we over beide moties stemmen? De beraadslagingen hebben we wel gehad. Dan gaan we eerst stemmen over de motie van VVD en D66, met de bewoordingen van de wethouder. Stemverklaringen?

De heer HILTEMANN: Ja, met de uitleg van de wethouder zullen wij de motie van VVD en D66 niet steunen.

De VOORZITTER: Wie steunt motie 15? De raad met uitzondering van de SP, Actiepartij en OPH. Dus die is aangenomen. Dan motie 14, wil iemand een stemverklaring afleggen? Nee. Wie steunt de motie? Dat zijn de indieners plus de VVD, dus de VVD, SP, Haarlem Plus, Trots, Actiepartij, OPH en CDA. De motie is verworpen, niet aangenomen.

Dan hebben we nog twee moties vreemd van de SP, die ik leen van de wethouder. En die worden ingediend door de SP. Wie wil het toelichten?

16. LAAT MINIMA ZELF KIEZEN

Motie 16: Laat minima zelf kiezen

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 21 april 2011, in debat over minimabeleid, overwegende dat:

- Het college de ‘eigen kracht’ van Haarlemmers wil stimuleren;
- de minima ook met geld kunnen omgaan (ze moeten wel!);

- de minima net als andere Haarlemmers hun eigen spullen kunnen kiezen;
- de minima voor huisraad niet kunnen sparen;
- ook hier de minima 'eigen kracht' moeten hebben;
- het vouchersysteem, gekoppeld aan het kopen bij een kringloopwinkel de eigen keuze en eigen kracht van de minima beperkt;
- de minima niet anders zijn dan alle andere Haarlemmers;
- we moeten waken de minima te betuttelen;

draagt het college op om:

- de minima vrij te laten in de keuze welke spullen zij waar willen kopen;
- ook de minima het 'eigen kracht'-principe toe te vertrouwen;

en gaat over tot de orde van de dag."

Ondertekend door: SP, VVD.

17. MOTIE WE LATEN ZE NIET IN EEN GAT VALLEN

Motie 16: We laten ze niet in een gat vallen

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 21 april 2011, overwegende dat

- de minima de schoolkostenregeling heel hard nodig hebben;
- de schoolkostenregeling niet bedoeld is om schoolboeken van te betalen maar voor de aanschaf van lesmateriaal via school, schoolspullen en of sportspullen;
- de minima dit bedrag écht nodig hebben om schoolspullen te kunnen kopen;
- in het coalitieakkoord staat dat we niet bezuinigen op minimabeleid, maar dat dit wel dit een bezuiniging voor dit jaar betreft;

draagt het college op om:

- de minima ook dit jaar een vergoeding te verstrekken om schoolspullen te kopen en ze niet in een gat te laten vallen;

en gaat over tot de orde van de dag."

Ondertekend door SP en Actiepartij.

Mevrouw ÖZOGUL: Motie 17, we laten ze niet in een gat vallen, gaat over een schoolkostenregeling. Waar bij de behandeling bleek dat voor dit jaar het niet in de planning is. De wethouder had het over boekjaar en schooljaar. Maar door het verschil boekjaar/schooljaar wordt in 2011 de schoolkostenregeling aan degenen die het nodig hebben niet gegeven. Dus vandaar dat we een motie indienen omdat we niet willen dat deze mensen in een gat vallen. De motie Laat minima zelf kiezen gaat over de vouchersystemen. Het feit dat minima bij de kringloopwinkels kunnen kopen, wij vinden dat minima zelf een keuze moeten hebben. De wethouder had het er wel over dat er meer kringloopwinkels zijn, maar het gaat ons om het idee dat ze zelf beslissen waar ze gaan kopen.

De heer VRUGT: Over de motie waar ons logo niet op staat, ik wil van de wethouder toch graag de bevestiging hebben dat met die vouchers niet wordt gesteld dat uitsluitend bij kringloopwinkels of tweedehandswinkels gekocht kan worden. Want zo heb ik het begrepen. Daarom leek het mij een overbodige motie. Als dat wel het geval is, steunen wij hem wel.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de wethouder aangeeft wat hij van de moties vindt en dat we daarna alleen nog stemverklaringen doen.

Wethouder NIEUWENBURG: Voorzitter, wat we tot nu toe alleen maar gedaan hebben, is het vaststellen van een startnotitie. Ik heb in de commissie uitdrukkelijk gezegd dat we het nodige gaan uitwerken de komende tijd. Dus u wordt de komende tijd ook gewoon bij deze keuzes betrokken. Dat gaat zowel over op welke wijze vouchers worden ingezet en voor wie dan en waarom dan wel niet. Geef me nu de gelegenheid om die voorstellen ook te doen. Wat we tot nu toe gedaan hebben is die startnotitie, die richting moet geven aan

vooral het financiële kader en dat stellen we vast bij de kadernota. En daarna gaan we die uitwerkingen doen en beloof ik u daar verder op terug te komen. Volgens mij doet u er goed aan om die motie over die vouchersregeling gewoon aan te houden tot het moment dat we erover spreken en dan kunt u alles zeggen wat u erover wilt zeggen. Het tweede punt gaat over de schoolkostenregeling. Ik heb daarvan gezegd, en ook nu blijkt weer dat de motie geen valide dekking aangeeft. Er is sprake van een gat dat zou kunnen vallen tussen schooljaar en boekjaar. Maar ik heb ook gezegd richting de kadernota: laat mij kijken of ik een creatieve oplossing kan vinden daarin. Laat mij gewoon mijn werk doen. Ik kom ook daar straks met voorstellen voor, naar aanleiding van de startnotitie. Dus daar komen we gewoon op terug.

De VOORZITTER: Stemverklaringen?

Mevrouw KERBERT: Heel kort over beide moties. Er worden herkenbare punten aangestipt, die voor ons ook belangrijk zijn. Onderwijs, eigen kracht, keuzevrijheid. In de commissie hebben we er uitgebreid over gesproken. Zijn deze beide punten ook nadrukkelijk naar voren gekomen en de wethouder heeft daar uitgebreid op gereageerd. Wat hij nu ook weer aangeeft. Het was een startnotitie die nog uitgewerkt wordt. Dus wij gaan ervan uit dat het ook gebeurt en we zullen erop letten dat ook deze elementen daarin terugkomen. Maar vanwege dat feit steunen we deze moties niet.

De heer RUTTEN: Ik denk dat we eindelijk eens toekomen, na een opiniërende discussie over het minimabeleid, aan de kaderstelling van het minimabeleid. Wij doen met deze motie Laat minima zelf kiezen, die we mede hebben ingediend, niets anders dan die kaders stellen. Dat kader is breder dan alleen het financiële kader waarover gesproken is. En het voorstel over die vouchers: die moeite kunt u zich besparen. Als u het hebt over voorstellen waarmee u naar de raad komt: die voorstellen hoeven wij niet te zien.

De heer VRUGT: Het is de zoveelste keer dat de wethouder aangeeft dat we bij de kadernota dingen gaan vaststellen. En daarna komt de uitwerking. Ik kan tal van voorbeelden geven. Om die reden zullen we beide moties dus steunen, want we stellen zoals meneer Rutten ook zegt, graag vooraf kaders.

De heer AZANNAY: Ik kan kort zijn, de wethouder heeft een duidelijk pleidooi neergelegd. Het gaat om de invulling en ik wil erbij zeggen dat ook in de startnotitie wordt aangegeven dat de invulling zal worden gedaan met maatschappelijke organisaties en adviesraden. Dus ik heb het volste vertrouwen dat de wethouder zal luisteren naar de expertise van die mensen, dat hij dat zal meenemen in het uitwerken van het beleid. Wij steunen dus deze moties niet.

De heer AYNAN: Wij delen de zorgen van de indieners, daar staan ze niet alleen in. De wethouder heeft u en onze zorgen meegenomen. Hij heeft ook een toezegging gedaan om bij ons in de commissie terug te komen, met een concrete uitwerking van onze bezwaren. En daar wachten we netjes op. Als we dan ontevreden zijn kunnen we alsnog, niet om 0.05 uur, maar op een normaal tijdstip, met moties komen.

De VOORZITTER: Dat waren de stemverklaringen. Dan stemmen we eerst over motie 17, we laten ze niet in een gat vallen. Wie steunt deze motie? De SP, Haarlem Plus, Trots, Actiepartij, OPH en CDA. Dat is onvoldoende, hij is niet aangenomen. Dan motie 16, laat minima zelf kiezen. Wie steunt deze motie? De VVD, SP, Haarlem Plus, Trots, Actiepartij, OPH en CDA. Die is ook verworpen. Dames en heren, dan hebben we in een zekere blijmoedigheid toch nog een einde aan deze vergadering weten te breien. Op zeer ordentelijke wijze. Het is inmiddels Goede Vrijdag. Ik wens u een goede vrijdag en een goed paasweekende. De vergadering is gesloten.

Einde vergadering: 0.10 uur

Aldus vastgesteld in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

Griffier

Voorzitter